

İşçi-köylü 3 yaşında
24 NİSAN'DA
DOĞAN IŞIĞI
HER TARAFYA YAY!
OKU-OKUT
PARTİZAN

72 NİSAN'INDA DOĞAN GÜNEŞ

Proletarya Partisi'nin doğuşu; Türkiye topraklarında Marksizmle Maoizmin bağı kurarak Marksizm biliminin geldiği aşama, Maoizmin kavranması ve bu bilim rehberliğinde yaşadığı-

mız toprağın tahlil edilerek altınçağ yürüşünün bilimsel temellerinin oluşturulması, oturtulması uğraşdır. Bu temel yakalanmasında en önemli faktör Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin

dünya ve ülkemizde yarattığı etkidir. KP içerisinde sapmalara karşı başlatılan mücadele sosyalist inşa ve burjuvaziye karşı yürütülecek mücadelenin tüm Çin toprağına yayılması esas olarak sosya-

lizm, nihai hedef Komünizm mücadelesinin nasıl başarıya ulaşacağını gösteren ışık mücadelesi toprağına düşen, sökülüp atılmayacak tohumdur Büyük Proleter Kültür Devrimi. *Sayfa 14-15*

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2003-06

6

*Yıl:1 *11-24 Nisan 2003 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-9350

Yaktıkları ateşte yanacaklar

سيغرقون في الدماء
التي سفكوها!

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Irak'a saldırısı sürüyor. Yaşlı, genç, çocuk demeden yüzlerce insanı katleden, evleri yakıp-yıkkan katil sürüsüne karşı Irak halkının direnişi de sürüyor.

Bağdat'a girmek zafer değildir

ABD ve İngiliz askerleri Irak şehirlerine onlarca kayıp vererek girseler de, bu onların zaferi anlamına gelmemektedir. Çünkü ABD onlarca insanı katlederek ulaştığı Bağdat'a girdiği anda kendisine yönelik bir öfke zinciri ile kuşatılmış olacaktır.

Saldırıya öfke sürüyor

Dünya genelinde düzenlenen saldırı karşıtı eylemler işgalin başlamasıyla daha da artan bir ivme kazandı. Emperyalistler Irak'ın her karış toprağını işgal etseler de, süren direniş ve işgal karşıtı eylemler, Irak'ın geleceğinin er ya da geç Irak halkı tarafından belirlenmesini sağlayacaktır.

Sayfa 16-17

Umut Yayımcılık Bürolarında ve Yay-Sat Bayilerinde

Ragıp Duran

SÖYLEŞİ

Tarafsızlık diye bir şey yoktur. Onlar da bilincinde bunun. İngilizce deyimleriyle belirli ölçüde 'yansız' denirse aynı anlama gelir ama mevcut taraflara eşit uzaklıkta ve dengeli durmak. Objektif olmak da gazetecilerin tercih ettiği bir deyim değil. Çünkü ağzınızı açtığınız an tarafsızınız. Maksat hangi taraftan yana olmak. Devletten, güçlüden yana mı olmak yoksa somut olgulardan mı yana olmak. *Sayfa 20-21*

İşçi-köylü'den
EMPERYALİST SALDIRGANLAR
YALANLARIYLA BAŞ BAŞA KALDILAR
"ÖZGÜRLÜĞÜN" IRAK HALKINA
GETİRDİĞİ: ÖLÜM, VAHŞET VE YIKIM!
Sayfa 30

KATLEDİLİŞİNİN 30. YILINDA İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI ANMA GEÇESİNDE BULUŞALIM

Program

Edip Akbavram

Suavi

Grup Güç

Mazlum Çimen

Partizan Sanat Topluluğu

Halk Oyunları

Sinevizyon

Uluslararası Delegasyonlar

Konuşmacılar

Tarih: 24 Mayıs 2003 Saat: 15:00

Adres: UNI-Halle Wuppertal

Albert-Einstein-Str. 20 • Wuppertal

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

*NOT: İstedğiniz süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize faksınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.*

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Emlak-Halk Bankası
Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

MGK toplantısında işgale onay

28 Mart 2003 tarihinde yapılan MGK toplantısı sonrası yayınlanan sonuç bildirisinde "müttefik ABD ve İngiltere'ye Irak'taki operasyona katılan uçakların Türk hava sahasını kullanmasına izin verilmiştir" denilerek gerçekler ortaya konuluyor.

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Irak özgülünde Ortadoğu'yu yeniden ve kendi çıkarları için şekillendirme saldırısı ve işgal hareketinden sonra 28 Mart 2003 tarihinde yapılan MGK toplantısından işgale ve katliama tam destek çıktı. Toplantı sonrası yayınlanan sonuç bildirisinde "müttefik ABD ve İngiltere'ye Irak'taki operasyona katılan uçakların Türk hava sahasını kullanmasına izin verilmiştir" denilerek gerçekler ortaya konuluyor. Bundan sonra ABD emperyalizmi ile "işbirliği" konusunda kuşku duyulmaması gerektiğine vurgu yapan bildirmede öne çıkan bir diğer konu ise Türkiye'nin Irak Kürdistanı'na

saldırı ve işgal için izin isteği oldu. Saldırı ve işgalin başlamasından aylar önce yapılan MGK toplantısında zaten bu saldırının ve Türkiye'nin üstleneceği misyonun çerçevesi çizilmiş ve bu doğrultuda sınır bölgelerine askeri yığınak yapılmış, ancak efendilerinin izin vermemesi üzerine askerler beklemeye alınmıştı. Irak saldırısı sırasında da uçakları arasında seçim yaparak Türkiye'yi kullanmıyormuş gibi davranan ABD'nin Türkiye'nin Irak Kürdistanı'na girmemesi yönlü açıklamaları devletin duraksamasına neden olmuştur. İşgalden oluşacak pastadan daha fazla pay kapma uğraşı veren ve kırıntıları efendisinin eteklerin-

den toplamaya çalışan uçak TC devleti ayrıca insani yardım, "terör", kitlesel göç hareketinin önlenmesi vb. gibi konuları da bahane ederek Irak Kürdistanı'na girme adımını atmaktadır. TC'nin göz diktiği Musul ve Kerkük, petrol rezervlerinin en yoğun olduğu bölgeler olmaları açısından emperyalistler için oldukça önemlidir. Yani daha özcesi uşağına teslim edilemeyecek kadar önemlidir. ABD emperyalizmi uşağının bu isteğini durdurarak Türkiye'yi henüz Irak işgalinde aktif konuma getirmemiştir. Ancak bu, Türkiye'nin saldırının dışında kaldığı anlamına gelmemektedir. Çünkü ABD emperyalizmi Türkiye'yi bir

silah deposu haline getirmiş ve Irak'a geçişte bir kestirme yol olarak kullanmaktadır.

MGK toplantısında dile getirilen bir diğer konu ise Irak Kürdistanı'na çekilen ulusal hareket güçleridir. MGK toplantısında devletin kabuk bağlamayan yarası durumunda olan PKK/KADEK konusu da gündeme gelmiştir. Bu konuda da "PKK/KADEK'ten kaynaklanacak olası bir terör tehdidi karşısında gerekli adımların atılmasından kaçınılmayacağı" aktarılıyor. TC'nin Irak saldırısında bu kadar ısrarcı ve istahlı olmasının bir diğer sebebi de budur. Emperyalistlerin Irak işgali ile TC hem pastadan

daha fazla pay kapmak hem de ulusal harekete darbe vurmayı hedeflemektedir.

Ancak efendisi ABD buna şimdilik izin vermemektedir. Çünkü bu hareketi bölgedeki yeni düzenlemesi için kullanmak istemektedir. Bu durum TC'yi rahatsız etmekle birlikte zaten diğer konularda olduğu gibi bu konu özgülünde de söz söylemeye hakkı olmadığı bir gerçektir. Zaten ABD, Irak işgalinde Türkiye'yi tam anlamı ile katmamakta ve önceden taahhüt ettiği maddi yardımları vermemektedir. Türkiye ise böyle bir durumda daha fazla sesini çıkartıp elindeki kırıntılardan da olmak istememektedir.

Hükümet IMF'ye danışmadan adım atmayacağını garantisini verdi

IMF'nin 4. gözden geçirme toplantıları son buldu. Ve tıpkı daha öncekiler gibi bu toplantı da yine emekçilerin daha zor günler geçireceğinin habercisi oldu. Çünkü hükümet IMF'ye verdiği son niyet mektubunda 2004 yılına kadar tavizsiz bir şekilde IMF talimatlarını uygulayacağına söz vermiş durumda.

IMF'nin 4. gözden geçirme toplantıları son buldu. Ve tıpkı daha öncekiler gibi bu toplantı da yine emekçilerin daha zor günler geçireceğinin habercisi oldu. Çünkü hükümet IMF'ye verdiği son niyet mektubunda 2004 yılına kadar tavizsiz bir şekilde IMF talimatlarını uygulayacağına söz vermiş durumda. Yaptığı açıklamalarda sürekli "en fazla birkaç yıl içinde IMF'ye bağımlı olmaktan kurtulacağız" şeklinde telkinlerde bulunan Devlet Bakanı Ali Babacan bu sözleri ile birincisi şu an IMF'ye olan bağımlılığı kabul ederken bir yandan da pratikleri ile kendi yalanlarını da açık ediyor. IMF ve DB'den 5.2 mil-

yar dolarlık yardım sözü alan hükümet, buna karşılık bu yılın sonuna kadar tam 25 bin kamu çalışanını kapı dışarı edecek. IMF'ye sormadan adım bile atmayacağını teminatını veren AKP hükümeti altına imza attığı bu gözden geçirme ile aynı zamanda bu 25 bin kamu emekçisinin infazının altına da imza atmış oldu. Bu taahhütler içinde ayrıca TEKEL, şeker fabrikaları ve Türk Telekom'un özelleştirilmesi de var.

Üstelik IMF, bu mektubunda öncekilerde olmayan yeni bir şart daha getirdi. Bu da hükümetin konu ne olursa olsun atacağı her adımda IMF'yi önceden kapsamlı bir şekilde bilgilendir-

irmek zorunda olması. Böylece kararlar tam olarak alınmadan ve kamuoyuna, halka açıklanmadan önce IMF tarafından bir "ön gözden geçirme"ye tabi olacak.

Verilen taahhütler ve alınan tedbirler bunlarla da sınırlı değil. Bunun yanı sıra tasarruf tedbirleri adı altında kamu emekçilerinden kesilen paralar ve getirilen ek vergileri de saymak lazım. Neredeyse soluduğumuz havayı vergilendirmeye çalışan hükümet son günlerde yaptığı zamlarla da emekçilerin yaşamını oldukça zora sokuyor. Benzinden yol ücretlerine getirilen ve yaşamın her alanını olumsuz etkileyen zamlar hükümetin kemer sıkma politikalarının devamı niteliğindedir.

ABD ve İngiltere'nin Irak'a yönelik saldırısı sırasında aldığı, katliamı destekler tavrı ile zaten emekçi halk kitlelerinin tepkisini alan AKP hükümeti bu politikaları ile kendi tabanının dahi tepkisini toplamaya devam ediyor. Emperyalist politikalar çerçevesinde çabuk renk veren AKP ayrıca geçen haftadan bu yana yapmaya çalıştığı Anayasa değişikliği ile de farklı hesapların peşinde. AKP hükümeti bir

haftadır ormanlardan deniz kıyılarına kadar neredeyse tüm alanları emperyalistlere peşkeş çekmek için Anayasa değişikliğine hazırlanıyor.

Bu planlar içerisinde en önemli ve hayati olanı ise binlerce orman köylüsünü sefaletle itecek olan Orman kanunu ve balıkçıları işsizliğe sürükleyecek olan "Kıyılardan yararlanma" önerisi. Anayasanın kıyılardan yararlanma başlığı altında düzenlenen 43. maddesinde yapılan değişiklikler ile bu madde "kıyı ve sahil şeritlerinde özel mülkiyet" hakkı getirilmesi şeklinde değiştirilmek isteniyor. Bu değişiklik öyle sadece kağıt üzerinde kalacak olan ya da sadece bir isim değişikliği olarak algılanmamalı. Çünkü devlet, bu anayasa değişikliği ile 27 tersane, 156 iskele ve liman, 14 yat limanı ve 128 balıkçı barınağını satmayı planlıyor. Türkiye geneline baktığımızda bu firmaların dağılımı ise şöyle:

* Özel sektörün işlettiği 24, devletin işlettiği 3 olmak üzere toplam 27 tersane bulunuyor.

* 21'i İzmit Körfezi, 11'i Denizcilik İşletmeleri, 7'si Devlet Demiryolları, Limanlar ve Hava Meydanları Genel Müdürlüğü, 2'si TÜPRAŞ, 2'si BOTAŞ, 22'si diğer kuruluşlar, 50'si

belediyeler ve özel idareleri, 62'si de özel sektörde olan toplam 156 liman bulunuyor.

* 14 yat limanı ve 128 balıkçı barınağı bulunuyor.

Yeni olarak getirilmek istenen düzenlemeler ise tüm bu sektörlerde özelleştirmeyi dayatarak buralarda çalışan yüzlerce işçiyi tehdit ederken bir yandan da genel olarak tüm halkı etkileyecektir. Özellikle orman köylerinde yaşayan ve tek geçim kaynağı olan ormanı da devlet tarafından satılığa çıkarılan köylüler, bu koşullarda geçimlerini nasıl sağlayacaklarının telaşına düşmüş durumdadır. Tüm bunlar AKP'nin "farklı" söylemlerle iş başına gelse de yapacaklarının yine emekçilerin aleyhine ve efendilerinin çıkarına olacağını kanıtlamaktadır. Söz konusu bu Anayasa değişikliklerinin mecliste tartışılması sırasında milletvekilleri birbirine girmiş, kavgalı tartışmalar da yaşanmıştır. Bu tartışmalar yasa değişikliğine hayır diyenlerin sözkonusu yasaları istememesi vb. değil, efendilerinin gözüne daha çok girmek, karşı koyuyormuş gibi görünerek rolünü oynamak için yapılmaktadır.

Sınıfsal Bakış

AYNI YOLUN YOLCULARI: BUŞ'LAR VE BUŞAK'LAR

Yanlış hesabın faturasını daha ağır biçimde Irak halkına ödetme yolunu tutan ABD (ve İngiltere) emperyalizmi; saldırının ve kitle kırımının dozunu inanılmaz boyutlara çıkarmış bulunuyor. Teslim bayrağı çekmek yerine direnen bir halkla karşılaşınca, düştükleri açmazı gidermek ve hedefe bir an önce ulaşmak için daha da azgınlaştıklarına tanık oluyoruz. Öyle ki, bölgeye yığıldıkları bomba ve füze stoklarının beklenmedik biçimde eridiğini açıklıyorlar.

Kaç ton bomba ve füze yağdırdıklarının hesabını veremez hale gelen zorbalarmın, misket bombalarıyla yaptıkları katliamlar, sıradan olaylar haline gelmiştir. Irak kent ve kasabalarını deprem görüntülerinin hafif bırakacak derecede harabeye çevirdiler. Bütün dünyaya meydan okuyarak, yüklendikçe yüklenmeye devam ediyorlar. Geri dönülmez bir yolda terör estirerek ilerliyorlar. Dönerlerse maskaraya dönecekler. Oysa onlar "tanrı kadar muktedir", "ölümsüz" ve "yenilmez" olduklarını ispat peşindeler. İşkence seslerini dinleterek yapılan işkence gibi, katliam görüntüleriyle bütün dünyayı dehşete boğmaya çalışıyorlar.

Kan döktükçe vahşileşiyor, vahşileştikçe suretleri dünya halklarının bilincine daha iyi nakşediyor. Her durumda kaybedecekleri bir bataklıkta, köprüleri atarak yol alıyorlar. Er ya da geç Ortadoğu'dan sökülüp atıldıkları günün hiç de gecikmeyeceğini, Irak halkı bugünden gösterdi. Bu gerçeği; yarınlarda, anormal güç dengesizliği, vahşice yükleniş sayesinde Bağdat'ı ele geçirdiklerini sandıkları andan itibaren, işgalciliğin bedelini ödemeye başladıklarında,

daha da iyi göreceğimizden hiç kimsenin şüphesi olmalıdır.

Buş'lar katliamla meşgul, ya Buşak'lar? Buşak'lar (Erdal Atabek'in tabiri), yani ABD emperyalizminin Türkiye'deki temsilciliğini yapan uşaklar; efendiye itaatte çok istekli oldukları halde basiretsiz, beceriksiz tutumları sonucu, tıpkı bir polis köpeği gibi dizlerinin üzerine çökertilerek bekletiyorlar. "Saldır", "parçala" komutundan umutlarını kestiler ama, hiç olmazsa, katledilen ve parçalanan bir ülke ve halktan elde edilecek ganimetlerden "sen de yemlen" talimatını iştahla bekliyorlar.

Bunlar, hiçbir inisiyatifleri ve "hak"ları olmayan pespaye bir uşak olduklarını, "Her şey kontrol dışında geliyor." (A.Gül, 21.12.02) diye aylar öncesinden ifade etmişlerdi. Yağma sevdalısı Özal'ın takipçileri, "Herkes gibi Türkiye'nin de Musul ve Kerkük ile ilgili senaryoları vardır." (A.Gül, 30.12.02) diye ucuz palavralar da ediyorlardı. Oysa en iyi onlar biliyorlardı ki, tek bir senaryo vardı, ABD'ye aitti, o işleyecek ve bunlar da figüran olarak takdir edilen rolü oynayacaklardı. Rollerini idrak ettiklerini, "Eğer biz savaşa katılmazsak daha çok Amerikan askeri ölecek." (Y.Yakış) sözleriyle ispatlıyorlardı.

Emperyalist yağma savaşında hızla yol alınırken uşaklık ilişkisi efendilerinin ağzından, "Türkler önlerine getirdiğimiz her teklife açık olmuş, şimdiye dek hiçbir şeye hayır dememişlerdir." (C.Powell, Washington Post, 11.01.03) cümlesiyle açıklanırken, artık başka bir söze gerek kalmıyordu. "Gizli" mutabakat belgesiy-

le hazırlanan, 1. tezkere ile legalleştirilen plan işlemeye başladı. Türkiye'nin 11 ilinin toprakları, hava ve deniz limanları, demiryolları işgal ve tahsis ediliyor, emperyalist katliam kuvvetleri hummalı bir faaliyetle yerleşiyordu. İşte tam da bu aşamada ABD'nin asker üniformalı katillerinin daha çok sayıda ve açıktan yerleşmesi ile Irak topraklarına geçişinin resmîleştirilmesinde "meclis kazası" meydana geldi.

A.N.Sezer, "ABD ile bir sorun yaşanma olasılığı yok." (18.02.03) dese de, Türkiye halkının gösterdiği tepki ve protestoların yarattığı basıncı hesaplayamayarak AKP grubunun kontrolünde iş hafife alınınca, "2. tezkere'nin reddi" vakası yaşandı. ABD'nin planlarında belli oranda değişikliğe neden olan bu durumun efendide yarattığı öfkeyi tamir oldukça zordu ve "özürler", "yaltaklanmaları ifrata vardırılmaz" kar etmez oldu. Hilmi Özkök'ün beyanati, TÜSİAD'ın açıklamaları, 3. tezkere'nin kabulü (hava sahası) de işe yaramadı.

AKP grup başkan vekili Eyüp Fatsa tam da bu sırada ortaya çıktı ve "ABD iliklerimize kadar işlemiş, Türkiye'nin ABD'nin taleplerini reddedecek gücü yok." dedi ve onu, faşist Türk ordusunu bağımsız ve güçlü gösterenlere karşı "içeriden" bir kanıt niteliğindeki emekli tümgeneralin, "Hava kuvvetlerindeki uçaklarımızın büyük çoğunluğunu oluşturan F-16'ların motorları ve parçaları ABD'den gelmekte, Türkiye'de üretimi değil sadece montajı yapılmaktadır." (Rahmi İlker, 22.03.03) sözleri tamamladı.

Şartlar, dökülmeyi, itirafı gerektiriyordu. Uşaklar; köleci zihniyetlerini, bağımlılık derecelerini ve alçakça hizmetlerini kismaya devam ettiler. Birisi, "Türkler herkes için barış ve özgürlük istiyor. Bu uğurda Kore, Somali, Bosna ve Afganistan'da olduğu gibi, bu idealer için Amerikalıların yanında durmaya, omuz omuza ölmeye hazırız." (V.Gönül, 18.03.03) derken; MGK, "ABD ile bugüne ka-

dar karşılıklı yarara hizmet eden ikili ve çok taraflı düzelylerdeki işbirliğinin önümüzdeki dönemde de süreceğinden kimsenin kuşku duymaması gerekir." (28.03.03) sözleriyle mührünü vuruyor; diğeri de kendi gazetelerine yazdığı makalede Amerikalılara, "Kahraman çocuklarınızın ülkelere en az kayıpla dönmesini umuyor ve dua ediyoruz." (R.T.Erdoğan, Wall Street Journal, 30.03.03) diye sesleniyordu.

Bu duaları boşa gidenlerin, "yeni hizmet" duaları ise kabul oldu. Nitekim, Irak işgalinde işleri yolunda gitmeyen ABD'nin istemeyerek verdiği, lojistik destek organizasyonu talimatıyla yeniden sadakatini ve arzusunu kanıtlama fırsatı yakalayan komprador patron-ağa devletin temsilcileri, mutluluklarını, "Koalisyonun içindeyiz ve müttefik hükümetlerle birlikte hareket ediyoruz." (A.Gül, 02.04.03) sözleriyle dile getirdiler.

Dünyaya "nizam ve intizam verme" peşindeki ABD emperyalizminin Ortadoğu işgal senaryosunun 1. perde-sindeki kanlı dekorlar içinde, faşist Kemalist diktatörlüğün rolü ve pozisyonu şimdilik bu merkezdedir. Aslında Powell, son ziyaretinde, 3 Kasım'ı bir kez daha açıklayan, yıllar öncesine dayanıp adım adım işletilen planı ve yeni yapılan kemik hesabını, "Türkiye, Irak'ın geleceği için model olacak müslüman bir demokrasidir. Türkiye, Irak'ı yeniden yapılandırma çabalarında çok önemli bir rol oynayacaktır" (02.04.03) sözleriyle açığa vurduğu için, sonraki perdelerde oynanacak rolü de herkes öğrenmiş oldu.

Toprak, petrol, masaya oturma ve imtiyaz derken inşaat ihalesine fit olan, kan parası olarak 100 milyar dolar hayali görüp 24'e, derken 6'ya inen, nihayetinde 1 milyar dolara takla atan çanak yalayıcı Türk hakim sınıfları, egemenliklerinin bekasını da her zamankinden çok ABD emperyalizminin planlarına en iyi biçimde adapte olmaya endekslemişlerdir. Bu gerçekliği, konumlarındaki

elverişlilikten ötürü en rezil biçimde ifade edenler, Ertuğrul Özkök'ün başını çektiği kanla boyalı medyanın sözcüleridir.

Bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de sınıfsal çelişkiler ciddi boyutlarda keskinleşmektedir. Tek başına iktidar, iki partili parlamento ile istikrar formülasyonu kısa sürede eskimiştir. İktidarlarının ilk haftalarında, artık yaşanmamasıyla övündükleri ve bir kıstas gibi gösterdikleri "başbakanlık önündeki bireysel protesto eylemleri", günlük yaşamın ayrılmaz bir parçası haline geldi.

Dünya Bankası Türkiye temsilcisi Ajay Chhibber'in bile "pes doğrusu" dediyecek biçimde, "2003 yılı bütçe tasarısının gerçekten oldukça yoksul karşıtı olduğunu düşünüyoruz." (10.03.03) sözlerini sarf ettiği koşullarda; hükümetin DPT ve DİE eliyle 833 vakıfla koordineli olarak yaptırdığı araştırmanın 11.03.03'de açıklanan "indirimi" sonuçları bile, ülkemizde açlık sınırının altında bulunan insan sayısını 6 milyon 74 bin 961, hane sayısını ise 1 milyon 447 bin 487 olarak belirtmektedir.

Bu tablonun yaratacağı sonuçları ifade etmek adına, son yıllarda sıkça gündeme getirilip bir şekilde savuşturulmaya çalışılan "sosyal patlama tehlikesi", bilirkişilerce yine dile getirilmeye başlanmıştır. Meclis kürsüsünden AKP'li dostlarına seslenen K.Derviş, "Bıçak kemiğe dayanmıştır. Türkiye'yi sosyal patlamadan hepimizin birlikte koruması lazım." (29.03.03) sözleriyle işbirliği çağrısı yapmaktadır.

Bu korku, bugün dünyadaki bütün egemenlerin ortak duygusu halindedir. İnsanlığa karşı suç üretim merkezi olduğu için en büyük korkuyu duyan ABD emperyalizmi, korkusunu da yemek uğruna Irak halkının kanını dökmektedir. Hepsinin korkusunu büyüten gücümüzü ve direncimizi daha güçlü hissettirmenin, korktuklarını başlarına getirmek için yüklenmenin tam zamanıdır.

ABD'liler Urfa'da taş ve yumurta yağmuruna tutuldu

"Ülkemiz ABD tarafından sömürge durumuna getirilmeye çalışılıyor. Ardarda yaşanan füze düşmeleri yüzünden rahat uyuyamıyoruz. ABD uçaklarının Türkiye üzerinden geçmesini istemiyoruz"

Dünya halklarının azılı düşmanı olan katil ABD, Irak'a yaptığı saldırıların ardından "kaza" sonucu Urfa'nın Viranşehir ilçesine bağlı Dağyanı köyü sınırları içinde bulunan Mürdesi Mezrasına Tomhawk füzesi attı. Mürdesi Mezrasına 4 parça halinde düşen füzenin parçalarını almak ve bölgede inceleme yapmak amacıyla İncirlik Üssü'nden gelen 4 araçlı, 10 kişilik ABD konvoyu, köylülerin tepkisine çarptı. ABD'nin katil uzmanlarını yumurta ve taş yağmuruna

tutan köylüler, TC askerleri tarafından bölgeden uzaklaştırıldılar. Kendi ülkelerinde ABD'lileri köylülerden korumaya çalışan jandarmaya da tepki gösteren köylüler, haksız savaşa karşı sloganlar da attılar. Köylüler "ülkemiz ABD tarafından sömürge durumuna getirilmeye çalışılıyor. Ardarda yaşanan füze düşmeleri yüzünden rahat uyuyamıyoruz. ABD uçaklarının Türkiye üzerinden geçmesini istemiyoruz" dediler.

ABD'nin katil uzmanları

yanlarında getirdikleri çelik kasayla füze parçalarını İncirlik Üssü'ne götürürken köylünün tepkisiyle yaşadıkları şoku atlatamadılar.

Aynı zamanda katil George W. Bush'un "tarihi biz yazacağız", "halk bizi çiçeklerle karşılayacak" vb. söylemlerine bir cevap da olan bu tepki gösteriyor ki ABD'nin evdeki hesabı çarşıya uymadı. Irak'ta çiçek yerine silahlarla karşılanan ABD askerleri, Türkiye'de de aynı tepkiyi görmeye devam ediyor. Varolan tepkiyi ortadan kaldırmaya çalışan ABD, füze düşen köydeki 5 çiftçiye 3.600 dolar ödeme yaptı.

BİR KEZ DAHA ÇİÇEK DEĞİL TAŞ

ABD'liler köylünün tepkisinden kurtulamıyor. Mardin'de bulunan Organize Sanayi Bölgesindeki 4. Mekanize Piyade Tümeni'nin Irak'a geçirilmemesi kararının ardından ABD burayı boşaltma kararı almıştı. Boşaltmayı

gerçekleştirmek için Mersin ve Hatay'dan 37 tır ve 4 minibus getirildi.

Askeri malzemeleri alarak İncirlik Üssü'ne giden araçlar Urfa'dan geçerken bir kez daha köylülerin taş yağmuruna tutuldu. Şehir merkezinde yollar tıkanınca, Yeşildirek mahallesi yakınlarında bekleyen köylülerce taş yağmuruna tutulan ABD'nin araçlarının camları kırıldı, kaportalarda hasar oluştu. Paniğe kapılan tır sürücülerini güvenlik güçlerinden yardım istediler.

Urfalıların tepkisi bir kez daha gösteriyor ki Irak saldırısına olan öfke çığ gibi büyüyor. Ülkemize "kaza" adı altında düşen füzelere karşı önlem alınmazken, buna tepki gösteren emekçi halka karşı önlemler alınıyor, ABD'liler korunuyor, uşaklık eksiksiz bir şekilde layıkınca yerine getiriliyor. Hizmette kusur edilmiyor. Ama bugüne kadar tarihi yazan ezilenler, yine tarihi yazacak ve emperyalizm de hakettiği çöplükte yerini bulacaktır. (Kartal)

T. KÜRDİSTAN'INDA OHAL DEVAM EDİYOR

Bingöl İHD Şubesi'nin 2003 yılında Bingöl'de yaşanan hak ihlalleri ve hukuk dışı uygulamalara ilişkin hazırladığı raporu Şube Başkanı Ridvan Kızgın yaptığı yazılı açıklamayla kamuoyuna duyurdu.

Hukuk dışı uygulamaların ve keyfi tutumların "toplumsal barışı" bozacak düzeye ulaştığını belirten Kızgın; Bingöl'de yasaklamaların, hak ihlallerinin süreklilik kazandığını, OHAL'in hala varlığını sürdürdüğünü ifade ederek "bu durumun yarattığı gerginlik, yaratılan baskı ve yasağcı ortam devlet-halk ilişkilerinin bozulmasına neden olmaktadır" dedi.

(H. Merkezi)

POLİSTEN İŞBİRLİKÇİLİK DAYATMASI

Tarsus'un Yeşil Mahalle semtinde kıraathane çalıştıran K.G. adlı vatandaşın işyerine giden polis, işyeri sahibine işbirlikçilik teklif etti. Fakat KG'nin "Ben mahalle halkını satmam" tavrıyla karşılaşan polis şaşkınlık içinde işyerini terk etti. Bunu hazmedemeyen polis, ertesi gün yeniden kıraathaneye giderek kıraathanede kumar oynandığı gerekçesi ile işyerini mühürledi. Yeşil Mahalle'de devrimci mücadelenin artmasına paralel olarak saldırılarını artıran ve halka işbirlikçilik dayatması yapan polis, bu tavrı ile mahallede kendini bir kez daha teşhir etti. (Mersin)

ADANA'DA İKİ KATLI BİNA ÇÖKTÜ

Adana'nın Seyhan İlçesine bağlı Onur mahallesinde bulunan Akşat Ekmek Katkı Maddeleri fabrikasında 30 Mart'ta kazan dairesinin patlaması sonucu iki katlı bina çöktü. Olayda büyük ihmalkarlık sonucu 8 kişi hayatını kaybetti. Yaralanan 10 kişi, Adana Numune Hastanesi, Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Balcalı Hastanesi, Adana SSK Hastanesi, Adana Devlet Hastanesine kaldırıldı. Hastaneye kaldırılanların tedavileri ise halen devam ediyor. Fabrikaya yakın olan evlerde patlamanın etkisi ile büyük hasarlar oldu. Fabrikanın mahalle içerisinde bulunmasından yakınan mahalle halkı "Bu fabrikada böyle bir patlama imkansız. Mahalleye büyük bir bomba atıldığını zannettik. Mahalle içerisinde fabrika olur mu?" dediler. (Mersin)

İNTİHARLAR ARTIYOR

Ekonomik krizin gün geçtikçe daha derinleşmesi, emekçi halkın daha çok sefaletle sürüklenmesine yol açıyor. Son süreçte yoksulluğun yol açtığı psikolojik bunalımlar çıkış yolu bulamayan halkta intiharları artırdı.

Elazığ'ın Yıldızbağlar mahallesinde bir ayda iki kişinin intihar etmesi, yine Ağrı'da bir köylünün intiharı emekçi halkın içinde bulunduğu çıkmaza sadece küçük bir örnek.

Elazığ'da Yıldızbağlar mahallesinde son üç yılda toplam sekiz kişi intiharı seçmiş. Yıldızbağlar mahallesinde 6 Mart tarihinde 29 yaşındaki evli ve bir çocuk babası Ayhan Koyun bıçakla yaşamına son verdi. Koyun'un garsonluk maaşıyla aldığı ücretle ev kirasını ve taksitlerini ödeyemediği öğrenildi. 20 Mart'ta ise 26 yaşındaki Taner Acar, kendisine ait dükkanda üzerine benzin dökerek intihar etti. Acar da evli ve iki çocuk babası ve intihar sebebi yine ekonomik nedenler. Ağrı'da da Diyadin ilçesine bağlı Tokluca köyünde 30 yaşındaki evli ve üç çocuk babası Sait Bayram Murat nehrine atlayarak yaşamına son verdi.

(H. Merkezi)

PETKİM işçinindir özelleştirilemez

Türkiye'nin en büyük Petrol Kimya tesisi olan PETKİM'in özelleştirilmesi için hükümetin verdiği son tarih 2 Nisan olarak açıklanırken PETKİM işçisi de işyerini sattırmamak için eylemlerini yoğunlaştırdı. 26 Mart Çarşamba günü gündüz vardiyası işçileri sabah servislerinden inerek A kapısı önünde toplanarak daha önce özelleştirilen Petrol Ofisi'ne doğru yürüyüşe geçti. Yaklaşık 3000 kişi ellerinde "Ha özelleştirme, ha Amerikan saldırısı", "Savaşı isteyenler KİT'leri satanlardır" vb. dövizler ile beş kilometre kadar yürüyerek sloganlar attılar. "PET-

KİM halkındır, halkın kalacak", "IMF'nin itleri, sattıramaz KİT'leri" vb. sloganlar atarak Petrol Ofisi önüne gelen kitle adına açıklamayı okuyan Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğangül hükümetin özelleştirme politikasını eleştirerek "POAŞ özelleşti, güzelleşti diyorlar. Tabi sizler için güzelleşti. Sadece 35 tane sendikal işçi kaldı. Taşeronlaştırmayla asgari ücrette işçi çalıştırıyorlar" dedi. Doğangül ayrıca işçilere seslenerek "Savaş hazır olun. PETKİM için savaşaacağız" dedi. İşçiler alkış ve sloganlar ile iş yerlerine geri döndüler.

İŞÇİLER İŞYERLERİNİ TERKETMİYOR

Bu gelişmelerden kısa bir süre sonra 1 Nisan Pazartesi günü saat 16:00'dan sonra işçiler işyerlerini terk etmeme kararı alarak eylemlerine devam etmeye başladılar. Özelleştirme kapsamına alınan TÜPRAŞ işçilerinin de destek verdiği eylemde işçiler hep birlikte hükümeti uyararak işyerlerindeki tüm alım satım işlerini durdurduklarını belirttiler ve özelleştirmeden vazgeçilmediği sürece eylemlerini devam edeceklerini söylediler.

(İzmir)

Bursa'da işçi kıyımı

30 Mart 2003 tarihinde BATİS, Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Basın metnini sendika Genel Başkanı **Metin Burak** okudu. **Metin Budak**, ABD emperyalizminin Irak ve Ortadoğu halklarına yönelik başlatmış olduğu saldırıyı durdurmak için herkesi mücadeleye çağdıktan sonra İş Güvencesi yasasına değinerek "15 Mart'ta yürürlüğe girmesi beklenen İş Güvencesi Ya-

sası AKP hükümeti tarafından 30 Haziran tarihine ertelenmiştir. Mecliste tartışmaların devam ettiği süreçte sadece Bursa'da 6.900 civarında işçinin işine son verilmiştir" dedi. Konuşmasının devamında yapılacak istenen değişiklikler ile esnek çalışmanın getirilmek istendiğine değinen Burak, bu durumun işçiler için kabul edilemez olduğunu söyledi. Burak ayrıca herkesi bu uygulamalara karşı durmaya çağırdı. (Bursa)

İŞ Yasasını bahane eden patronlar sadece Bursa'da 6900 civarında işçinin işine son verdi.

Emekçinin Gündemi

PRATİK SÜRECİMİZDEN DOĞRU DERSLER ÇIKARIP, ENGELLERİ AŞARAK İLERLEYELİM

İçinde bulunduğumuz süreç nesnel ve öznel yanlarıyla oldukça önemli olup, tüm yakıcılığıyla hem bizleri, hem sınıf hareketini sarmalamaya devam etmektedir. Egemen sınıfların emekçi halk ve işçi sınıfımızın hak ve çıkarlarına dönük sürdürdükleri saldırı ve hak gaspları bugün kesintiye uğratılmadan, bu kez de AKP hükümeti eliyle azgınca ve pervasızca sürdürülmektedir.

Böyle bir dönemde sınıf dinamiklerinin ve Devrimci Demokratik Sendikal güçlerin bu nesnel gerçekliği bütün yönleriyle bilince çıkarıp, bütün güçleriyle teşhirini yaparak halk güçlerini, işçi sınıfını, emekçi halkımızı aydınlatması ve halkın içinde bulunduğu ıstırapın, açlığın, yoksulluğun, işsizliğin bir an önce son bulması yönünde sürdürülen mücadeleyi hazırlayıp sevk etmesi önümüzde duran en önemli görevlerdendir.

Bu gerçekliğin bilincinde olmak, Devrimci Demokratik Sendikal güçlerin de en önemli görevlerinin başında gelmektedir. Bugün sadece bu nesnel gerçekliğin bilincinde olmak yetmeyecektir. Devrimci Demokratik Sendikal güçlerin sürecin nesnel gerçekliğinin yanısıra; kendi nesnel ve öznel gerçekliğini de bilince çıkararak sürecin aşılmasına dönük adımları atması da hayati önemdeki bir başka gerçekliktir.

Sınıf güçlerini ve Sendikal Birlik güçlerini çevreleyen ve edilgen kılan, statükocu çeperler içinde debelenmesini dayatan koşulla-

rı bir bir tespit etmeli, doğru değerlendirmeler ışığında doğru anlayışlara varıp, bunların yol göstericiliğinde doğru pratiklerle doğru hedeflere yürümesi ve bunu da kendi nesnel ve öznel gerçekliği içerisinde yapması gerekmektedir. Engeller birer birer aşılmalıdır.

Saldırıların ve engellerin sadece egemenler tarafından geliştirilmediği, yanısıra sınıfın başına bela olan egemen sendikal hareketin gerici, faşist, sarı, uzlaşmacı, bürokrat sendikal anlayış ve pratiklerinden de ortaya çıktığı doğru belirlenmesi yapılırken, kendi içimizde, sürecimizin ilerleyen sarmalında şekillenen dönemsel ilerleme, duraklama, gerileme ve tasfiyeye varan pratiğimize de vurgu yapılmaması, altının çizilmemesi, sürecin bir bütün olarak kavranıp, ona karşı hazırlanmamız, konumlanmamız ve mücadeleye yönelmemiz açısından eksik olacaktır. Tam tersine bunlar bütün açıklığıyla ve cesaretle yapılmalıdır ki yeni sürecin kucaklanmasında ikirciksiz, açık ve uzak görüşlü, örgütlü ve ideolojik-siyasal-örgütsel ve etik değerlerle netlik taşıyan bir yönelimle mücadeleimiz geliştirilebilsin.

İşçi sınıfının öncülleri olma iddiasında olanların hiçbir kaygıya yer vermeksizin süreçlerini nesnel olarak değerlendirip, hata ve zaafalarını, yanlış ve yanlışlarını orta yere serip kabul etmeleri ve bu kapsamda sürece öz-eleştirel yaklaşıp, bunu sürecin aşılmasının temel taşları haline getirmeleri bizler

açısından oldukça önemli birer kazanım kabul edilmelidir. Bizler bunu böyle kabul etmeliyiz. Zira bunu yapmayanların bırakalım sınıfa karşı sorumluluklarını yerine getirmesini, kendi samimiyetleri açısından da değer kabul edilmesi düşünülemez. Öncelikle biz Devrimci Demokratik Sendikal güçler kendimize, kendi sürecimize ve pratiğimize karşı net ve açık olmalıyız. Duruşumuzda samimi olmalıyız. Bizleri çevreleyen engelleri aşmak istiyorsak buna her zamankinden fazla ihtiyacımız vardır.

Uzun yılları kapsayan Sendikal Birlik sürecimizin içinden geçtiği evreleri burada uzun uzadıya tartışmaya gerek yoktur. Zira bizler bunu en geniş haliyle değerlendirip, gerekli dersleri çıkarma noktasında kararlılığımızı ve yönelimimizi önceki sayılardaki yazılarımızda ortaya koyduk ve buna uygun pratiğimizi ve örgütlenmemizi şekillendirmeye dönük gerekli adımlarımızı attık. Burada önemli olan her bir bireyin ve aktivistin bunları bilince çıkararak Devrimci Demokratik Sendikal Birlik sürecinin hizmetine koşmasıdır. Bizler bilmeliyiz ki gerek kolektif bütünlüğümüzün, gerekse bire bir aktivistlerimizin içinde buldukları durumu olduğu gibi görüp kabul ederek bunları aşmaya yönelmemiz, geleceğimiz açısından tayin edici bir öneme sahiptir.

Egemen sendikal hareket tarafından sokulmak istendiğimiz teslimiyetçi, uzlaşmacı, ihanetçi, dalgalı sendikal rotadan ve özelleştirme sürecimizin önemli ölçüde etkileyen tasfiyeci etkilerden kurtularak DDSB sürecini örgütlememiz öncelikli hedefimizdir. Bunun için doğru anlayış ve pratikler geliştirmek zorunluluğumuz vardır. Bu da yetmemektedir. Bugün gelinen noktada devrimci ahlak ve kişiliklerin aşındığı ve evrildiği aşamala-

rı ve süreçleri de doğru tahlil etmeli ve bundan gerekli dersleri çıkararak mücadelemizi geliştirmeliyiz. Bugün işçi sınıfı ve sendikal hareket büyük bir açmazın içinde debelenip durmaktadır. Buna müdahale olanakları ve koşulları mevcuttur. Ancak sınıf içerisinde yer alan devrimci dinamiklerin ve öncü unsurların üzerindeki etkilenmelerden ve açmazlardan kurtulması ve sürecin bu yönlü de aşılması için herkesin üzerine düşeni yapması bir zorunluluktur.

Saldırıları kimden gelirse gelirse devrimci değerlerimizdir, kişiliklerimizdir. Doğru anlayış ve pratiğimizdir. Çalışmalarımızdaki ve kişiliklerimizdeki bu yönlü ideolojik-örgütsel ve etik erozyon görülmek zorundadır. Sınıf içerisinde "adı var kendi yok" pratiğini, ya da aynı zamanda tam tersine "kendi var adı yok" yaklaşımlarını terk etmeli, her yönüyle yok edilmeye çalışılan devrimci-demokratik değerlerimizi sahiplenmeli; ideolojik, siyasal, örgütsel perspektifimize uygun mücadele pratiklerine yönelmeliyiz.

Yıllardır erezyona uğratılan kişiliklerimizi yeniden, doğru devrimci değerlerle şekillendirip ayağa dikmeli ve her yönüyle bu saldırılara karşı mücadele yükseltmeliyiz. İçine sokulmaya çalışıldığımız, yer yerde sokulduğumuz bencil, bireyci, apolitik, yozlaşmış ilişkilerden kurtularak mücadelemizin hizmetkarı olmamız; kolektif düşünen, kitlelere güvenen, kitlelerden öğrenip, onlara öğreten ve yol gösteren, kitlelere tepeden bakıp onlara, onların gücüne burun kıvrıran olma yerine, onların içinde olan ve onlarla birlikte kavgayı yükseltme mücadelesini örgütleyen sınıf önderleri olmalıyız.

Devrimci ahlakı günlük bireysel, küçük burjuva çıkarlar için fedaya eden pratik yaşamın etkisinden

kurtulup, her türlü burjuva ahlak ve alışkanlıklara karşı mücadeleyi kararlılıkla sürdüren sınıf savaşçısı ve öncüsü olmayı devrimci yaşamımızın temeli haline getirmeliyiz.

Sendikal ve sınıf mevzilerini ve olanaklarını köşe dönmenin, geçinmenin, sınıf atlamının, aile ve akraba çevresinin kullanımına sunan ve onların günlük ihtiyaç ve sorunlarına çözüm arayan ve sağlayan araç ve alanlar özelinde ele almanın yanlışlığını ve tehlikesini görmeli ve buna karşı mücadelemizi yükseltmeliyiz.

Sınıf aktivistlerinin ilişkilerindeki samimiyet, özveri ve çaba kimilerince ikiyüzlü, çıkarıcı yaklaşımın ve bencil bireyci palazlanmanın aracı olarak ele alınamayacağı gibi, bu yönde ortaya çıkan veya çıkacak olan eğilimlere karşı da uyanık olmalı ve mücadelemizi bunlara karşı da aksatmadan yükseltmeliyiz.

Sınıf mücadelesinin hizmetine sunulan pratik, ister siyasal, ister ekonomik her değer, hiçbir şüpheye ve çekinceye yer bırakmayacak biçimde açık, net, gönülden ve içten pazarlıktan uzak ele alınmalıdır ve değerlendirilmelidir. Zira böyle yaklaşımları, yani içten pazarlıklılığı, netsizliği, faydacılığı, isteksizliği, kararsızlığı, samimi-yetsizliği, kişisel çıkar peşinde koşmayı sınıf mücadelesi önünde en önemli engeller olarak görmek zorundayız. Sınıf mücadelesinin buna tahammülü yoktur. Ya olduğumuz gibi görünüp kimseyi yanıltmamalı ya da göründüğümüz gibi olup güven aşılamalıyız. Bu dönemde bu gerçeklerin bilincinde olarak Devrimci Demokratik Sendikal güçler DDSB sürecini omuzlayarak işçi sınıfımızın sınıfsal savaşımı içerisinde öncü rollerini yerine getirecektir. Bundan hiç kimenin kuşkusu olmamalıdır.

Özelleştirme işçiyi mağdur edecek

Kendinizi tanıyıp fabrikadaki çalışma koşullarınızdan bahsedebilir misiniz?

Zeynel Çebi- Fabrikada üretim ustasıyım. Burası ağır sanayi sektöründe çalışan bir yer. Çalışma şartlarımız da çok ağır. Fakat kendi emeğimizle çalışıyoruz.

Çalıştığınız Samsun Gübre Sanayi Fabrikasının özelleştirilmek istenmesine karşı neler düşünüyorsunuz?

Bence bu yanlış bir karar. Doğrudan doğruya ülke gelişmesini engelleyecek bir karar. Fabrikamız, özelleştirilmek istenmesinden kaynaklı zarar etmediği halde zarar ediyormuş gibi gösterilmeye çalışılıyor. Ülkenin büyük bir çoğunluğunun tarımla uğraştığını da düşünürsek bu koşullarda hem işsizlik artacak hem de üreticiler zor durumda kalacaktır. Çünkü bizim

ürettiğimiz gübre direkt olarak üreticiler tarafından kullanılmaktadır.

Gübre sanayinin özelleştirilmesi üreticileri nasıl etkileyecek sizce?

Üreticileri daha da fazla etkileyecek. Zaten ekonomik olarak dışa bağımlı bir ülkede daha da bağımlı olacağız. Ülke genelinde düşündüğümüzde üreticiler üretilen gübrenin %40'ını kamu sektöründen karşılıyor. Özel sektörde üretilen gübre ile bizim ürettiğimiz gübre çok farklı. Zaten özel sektör şu anda üretime girmedi. İthal gübre getiriyor. Hem ülke zarara uğratılıyor hem de üreticiler kandırılıyor.

İbrahim Darendeli- Ben de üretimde çalışıyorum. Laboratuvarda üretilen gübrenin kalite kontrolünü yapıyoruz. Bizim çalıştığımız sektör tarımı da ilgi-

Özelleştirilmek istenen Samsun Gübre Sanayi Fabrikası'nda çalışan işçilerle yaptığımız söyleşide işçiler özelleştirmenin yalnız kendilerini değil, büyük oranda kamu sektöründe üretilen gübreyi kullanan köylüyü de mağdur edeceğini söylüyorlar ve ekliyorlar; "İşçiyle köylü beraber hareket etmeli".

lendiren bir sektör. Bu nedenle köylüyle işçiyle aynı platformda hareket etmemiz gerekiyor. Özelleştirmeye birlikte ilk olarak tarıma darbe vurulacaktır. Üretici gübreyi alamayacak duruma gelecektir. Yani özelleştirme gelirse tarım da bitecektir.

"LADİK ÇİMENTO FABRİKASI ÖZELLEŞİNCE İŞTEN ÇIKARILDIK"

Özelleştirme sonucunda işten çıkarılmış biri olarak Azot fabrikasında işe girdiniz. Burası da özelleştirme kapsamında. Ne düşünüyorsunuz?

Ahmet Oruç- Ladik Çimento Fabrikasında çalışırken özelleştirme sonucu işsiz kaldık. Ben burada sendikalara kızıyorum. 60 gün grev yaptık, bir kere geldiler. Destek vereceklerini söylediler ve gittiler. "**Grev yapalım, şalterleri indirelim**" dedik, sendika kabul etmedi. Sendikacılar sadece bize tazminat ödeneceğini, bunun yasada yeri olduğunu söylediler ve tazminatlarımızı ödenerek işten çıkarıldık.

Önceki çalıştığınız Ladik Çimento Fabrikasında işçiler özelleştirmeyi nasıl biliyordu? Daha sonra atılan işçilerin durumu ne oldu?

İşlerin daha iyi olacağı, işçilere daha fazla para verileceği, daha iyi iş imkanlarının olduğu söylendi. Aksine hepsi dışarıda kaldı. Kalan işçiler de 15 gün çalışıyor, 15 gün çalıştırılmıyor. Ücretler de ona göre. Yani asgari ücretin yarısı. Hepimiz sefillik içindeyiz.

"DEVLET ÖNCE FABRİKA YAPMAKLA ÖVÜNÜYORDU ŞİMDİ İSE SATMAKLA ÖVÜNÜYOR"

Bekir Çelik- Devlet niye özelleştirme yapıyor önce bunu düşünmek lazım. Bundan yaklaşık bir sene önce Sanayiden Samsun'a geliyordum. Gün görmüş aklı başında biri arabama bindi. Nerede çalıştığımı sordu. Söyledim. O günlerde de özelleştirme gündemdedi. Sohbet içinde özelleştirmeyi savunmaya başladı. Tek bir cümle ile cevabını verdim. "**Önceden devlet fabrika yapmakla övünürdü, şimdi satmakla övünüyor.**" Özelleştirmeyi en basit böyle anlatabiliriz. Bunca yıldır emekle kazanılan haklar hepimizin elinden alınmak isteniyor. Bunun en son örneği ise İş Yasası adındaki yasadır. Bu yasa ile çalışma düzenine müdahale edilmektedir.

Örneğin özel istihdam büroları ile birileri birilerinin sırtından para kazanacak.

ABD emperyalizminin Irak'a yönelik başlattığı saldırı da devam ediyor. Türkiye de bu saldırıda ABD'nin yanında yer alıyor. Bu saldırıyı durdurmak için neler yapabiliriz?

Bekir Çelik- 1991 yılında ABD'nin Irak'a saldırı için iyi bir bahanesi vardı. Bu kez de İkiz kulelerin bombalanması olayı yaşandı. Bunu Afganistan'a saldırı için kullandı. ABD bu saldırıyı petrole, Ortadoğu'ya hakim olmak için başlatmıştır. Buna karşı çıkan tüm dünyaya rağmen. Bizler buna karşı önce bilinçlenmeliyiz. Ne istediğimizi bilmiyorsak hiçbir şey yapamayız.

Ahmet Oruç- ABD Irak'a sadece petrol için saldırıyor. Televizyon izleyince bakıyorum. Bu kanallar savaşı maç anlatır gibi anlatıyor. Bu televizyon kanallarını kınıyorum. İnsanım diyen herkes bu saldırıya karşı çıkmalı.

Zeynel Çebi- Buna hepimiz karşı çıkmalıyız. Bugün Amerika Irak'a petrol için saldırıyor. Yarın onun yerini başka bir şey alacak. (Samsun)

İstanbul Sendikalar Birliği kuruldu

İstanbul yerinde işçi sınıfının mücadelesine ivme kazandırmak için bir adım olmak ve ortak mücadeleyi geliştirmek amacı ile **İstanbul Sendikalar Birliği** kuruldu. Konu ile ilgili **3 Nisan 2003** tarihinde kamuoyuna yazılı bir açıklama yapan katılımcı sendikalar dünya genelinde sürdürülen küresel saldırıların bir yansıması olarak ülkemizde yaşanan saldırılara değinerek tüm bu yasalar ve saldırılar ile emek güçlerinin kuşatma altına alınmak istendiği vurgulandı. Açıklamada ayrıca ABD ve İngiliz emperyalizmi tarafından başlatılan Irak saldırısına da değinilerek "diğer yandan ABD emperyalizminin başını çektiği emperyalist güçler dünyayı yeniden şekillendirmek, petrol ve enerji kaynaklarını denetim ve kontrol altına almak amacı ile haksız bir savaş başlatmış bulunuyor. Dün Afganistan bugün Irak üzerinden Ortadoğu halklarına karşı başlatılan bu vahşete dur demeliyiz" dendi.

Kuruluş amaçlarını da özetleyen açıklamada devamla "**işte tüm bu saldırıları püskürtmek, kazanılmış haklarımızı korumak ve geliştirmek**

ve savaşı durdurabilmek amacıyla İstanbul yerinde Türk-İş, DİSK ve KESK'e bağlı sendikalar olarak İstanbul Sendikalar Birliği'ni oluşturduk" denildi.

İstanbul Sendikalar Birliği bileşenleri;

TÜM-TİS Genel Merkezi ve İstanbul Şubesi, Hava-İş Genel Merkezi, Limter-İş Genel Merkezi, Basın-İş Genel Merkezi, Gıda-İş Genel Merkezi, Lastik-İş İstanbul Şubesi, Genel-İş 2 ve 3 No'lu bölgeler, Genel-İş 4, 5, 6, 7 ve 9 No'lu şubeler, Genel-İş Anadolu 1 ve 2 No'lu şubeleri, Genel-İş Konut İşçileri Şubesi, Emekli-Sen Beyoğlu Şubesi, Belediye-İş 1, 2, 3, Beyoğlu ve İETT şubeleri, Tez Koop-İş 2 No'lu Şube, Haber-İş 2 No'lu Şube, Teksif Bakırköy Şube, Yol-İş 2 No'lu Şube, Basın-İş İstanbul Şube, Deri-İş Tuzla Şubesi, ESM İstanbul Şubesi, BES 2 ve 3 No'lu şubeler, Eğitim-Sen 1, 2, 3 ve 4 No'lu şubeler, SES Aksaray, Şişli ve Anadolu yakası şubeleri, Yapı Yol-Sen İstanbul Şubesi, Tüm Bel-Sen 2 ve 4 No'lu şubeler.

(İstanbul)

Tuzla'da toplu sözleşme görüşmeleri sürüyor

2000-2003 yılı Toplu İş Sözleşmesi sürecine giren Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi İşverenler Sendikası'yla görüşmelerini sürdürüyor. Şu ana kadar 4 görüşme yapılrken, yapılacak olan **sözleşme 56 fabrikadaki 1370 deri işçisini kapsıyor.** Deri-İş Sendikası yaptığı görüşmelerde 4 talebini de belirtti. İşçiler adına İşverenler Sendikası'na talepleri bildiren Deri-İş'in talepleri şunlar:

1- 1 Mayıs'ta işçilere tam gün izin verilmesi;

2- 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde tam gün izin hakkı;

3- Ana firmada taşeron ve geçici işçi çalıştırılmaması;

4- Sendikalar fabrikalara girip çıkarken işçilerle ve işçi temsilcileriyle görüşme kolaylığının sağlanması.

Bunlar dışında ayrıca mevcut ücretlere % 80; sosyal haklara ise % 80 ile %100 arasında zam talebinde bulunuldu. Ancak patronların sendikaya önerisi işçilere yaşam hakkı tanımayan bir ücret oldu. Patronların sendikaya sunduğu zam oranı her iki istek için % 20 olurken sendika önerilen ücret zamlarını kabul etmedi. Bir sonraki görüşme ise 14 Nisan 2003 tarihinde yapılacak. Ardından görüşmenin sonuçları açıklanıp ayrıca 1 Mayıs'a katılım çağrısı yapılacak.

14 Nisan tarihinde yapılacak görüşmeye hazırlanan Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı **Hasan Sonkaya'nın** konuyla ilgili görüşlerini aldı.

"Patronlar bu süre içerisinde toplu sözleşme masasında diğer sendikaların olumsuz yaptıkları anlaşmaları bize örnek olarak gösteriyorlar. Örneğin Metal-İş, TEKSİF vb. sendikalar buna örnektir. Biz farkımızın olduğunun bilincindeyiz. Çalıştığımız işkolu ağır bir işkoldür. Bundan dolayı toplu sözleşme görüşmelerimizi diğer sendikalardan farklı ele alıyoruz. Yasal süreç şu anda devam ediyor. Haklarımızı almak için her türlü demokratik hakkımızı sonuna kadar kullanacağız. Basın açıklaması, iş durdurma, mesailerin kaldırılması ve en son olarak grev silahımızı saklı tutmaktayız. Bugün ise haklara saldırıların olduğu bir ortamda Deri-İş Sendikası olarak üretimi durdurup 1 Mayıs alanında olacağız. Tüm emek dostlarımızdan da bunu bekliyoruz."

(Kartal)

Pancar üretimi bitiriliyor

Türkiye dünyanın en önemli şeker pancarı üreticileri arasında yer almaktadır. Dünyanın en önemli şeker üreticisi ülkeleri arasında yer alan Türkiye, dünya şeker pancarı üretiminde **Fransa, ABD ve Almanya'dan sonra dördüncü sırada** yer alıyor. Ortadoğu şeker pancarı üretiminde **%65** paya sahip olan Türkiye AB üyesi ülkelerin **%15'i** kadar şeker üretiyor.

IMF ve DB tarafından ülkemize kabul ettirilen ekonomik paket programlarından, "**çık-mazsa kredi yok**" denilerek dayatılan yasalardan biri de Şeker Yasası'dır. 2001 Nisan ayında kabul edilen Şeker Yasası şeker pancarı üretimini tamamen bitirmeyi hedefleyen bir yasadır. Çünkü Türkiye

dünyanın en önemli şeker pancarı üreticileri arasında yer almaktadır. Dünyanın en önemli şeker üreticisi ülkeler arasında yer alan Türkiye, dünya şeker pancarı üretiminde **Fransa, ABD ve Almanya'dan sonra dördüncü sırada** yer alıyor. Ortadoğu şeker pancarı üretiminde **%65** paya sahip olan

Türkiye AB üyesi ülkelerin **%15'i** kadar şeker üretiyor. Yani Şeker Yasasının asıl amacı şeker fabrikalarını özelleştirerek köylünün üretimini, işçinin emeğini elinden almak ve emperyalist ülkelerin kendi stoklarını pazarlamasının önünü açmaktır.

Türkiye'de 500 bin üretici

ailesi pancar tarımı ile geçimini sağlıyor. Şeker pancarı tarımı yapılan bölgelerdeki pancar tarımı yapılan tarım arazisi miktarına göre ülkemiz her yıl azami 5 milyon ton şeker üretimi kapasitesine sahip. Devlet ve özel şeker fabrikalarının ekonomik optimum toplam şeker üretimi kapasitesi bir yılda 2.4 milyon ton olup buna karşın ülkemizin bir yılda şeker tüketimi ise 22 milyon tondur.

Ayrıca şeker fabrikalarında daimi ve mevsimlik olarak **30 bin kişi çalışmaktadır**. Tarımsal üretim aşamasında ise bakım ve hasat dönemlerinde **200 bin mevsimlik işçiye 100 gün sürekli istihdam imkanı sağlanmaktadır**.

Yeni şeker yasası ile şeker pancarı üreticisine dayatılan kotalar sonucu şeker pancarı ekiminin azaltılması bitki deseninin bozulmasına sebep olurken bazı üreticileri soğan ve patates üretimine yöneltmektedir. Böyle olunca da üreticiler tarımsal faaliyetlerini sürdürmez duruma düşmektedir.

Türkiye'deki 30 şeker fab-

rikasından 27 tanesi devlete aittir. Konya, Kayseri ve Amasya şeker fabrikaları ise Pancar Ekicileri Kooperatifi'ne (PAKOBİRLİK) aittir. Devlete ait 27 şeker fabrikası üç ana grup altında incelenmektedir. Bunlardan Çarşamba Şeker Fabrikası'nın ve diğer şeker fabrikalarının özelleştirilmesi şöyle tanımlanmaktadır;

"Üretim bölgelerinde pancar kalitesinin yüksek olması, pancar ürünlerine rakip ürünlerin varlığı vb. tüm bunların aşılması ancak özelleştirme ile mümkün olur."

Oysa Samsun'un Çarşamba, Bafra, Kavak ve Ladik ilçelerinde üretilen şeker pancarları Çarşamba şeker fabrikasında işlenmektedir. Çarşamba şeker fabrikasının daha ekonomik çalışabilmesi için bir dizi önlemlerin alınması gerekiyor ancak bu özelleştirme veya yeni şeker yasası ile değil gerçek pancar üretim bölgesi olan Samsun'un Kavak ve Ladik ilçelerindeki şeker pancarı üretim alanlarının artırılması ile gerçekleşecektir. (Samsun)

Soğuklar kayısı tomurcuklarını dondurdu

Malatya'da son günlerde daha artan soğuk ve yağışlı hava tomurcuk veren kayısıları olumsuz etkiledi. Merkeze bağlı köylerde don olayının verdiği zarar nerede ise yüzde yüzlere vardı. Son günlerde etkili olan kar yağışı, soğuk hava ve don nedeni ile Malatya'da birçok ilçe ve köyde tomurcuk halindeki kayısılar hasar gördü.

Malatya Tarım İl Müdürlüğü merkez ve beş ilçede başlattığı hasar tespit çalışmalarını tamamlayarak kamuoyunu bilgilendirdi. Bu hasar tespit raporuna göre **Topsöğüt, Samanköy, Kendirli** yöresinde **%100**; **Darende** ilçesinde **%60**; **Doğanşehir**'de **%50**; **Yeşilyurt** ve **Kale**'de **%30**; **Arguvan**'da **%25**; **Sütlüce, Uğrak, Dilek, Hilan, Alışar, Battalgazi** ve **Kemerköprü**'de ise **%40** hasar saptandı. (Malatya)

Devlet mobil santrali koruyor

Samsun'un Tekkeköy ilçesinde yapımı tamamlanan Mobil Santralin faaliyete geçmesi ile birlikte yarattığı sorunlar yüzünden çevre halkı da harekete geçerek tepki göstermeye başladı. Devlet ise bu olaylar karşısında ikiyüzlü tavrını sürdürerek incelemelerde bulunmuş ancak bu incelemeler sonucunda yayınladığı **14 Mart 2003** tarihli raporunda baca gazı ölçüm sonuçlarının, hava gazı ölçüm değerlerinin yasalara aykırı olmadığını belirtmiştir. 6 No'lu Fuel Oil kullanımının çevreye verdiği zarar ortada olmasına rağmen devlet bir kez daha kimleri koruduğunu bu rapor ile ortaya koymuştur. **Samsun Çevre Birlikteliği**'nin yaptığı etkinliklerde ve 19 Mayıs Üniversite-

si'nin hazırladığı raporlarda 6 No'lu Fuel Oil'in zararları defalarca kez belirtilmiş ve Mobil Santral'in zararlarının hasır altı edilmeye çalışıldığı vurgulanmıştı.

Böl-

6 No'lu Fuel Oil kullanımının çevreye verdiği zarar ortada olmasına rağmen devlet bir kez daha kimleri koruduğunu bu rapor ile ortaya koymuştur.

gede bacadan çıkan yoğun duman ve atılan atıkların denize verdiği kirlilik görülmesine

rağmen devlet, yayınladığı raporla halkın öfkesini yatıştırmayı planlıyor.

En son Tekkeköy ilçesinde yoğun bir katılım olması beklenen "**Mobil Santrale Hayır**" mitingi, tertip komitesi başkanı **Ensar Endül** tarafından "hava muhalefeti" gerekçe gösterilerek ertelendi. Miting iptal edilmesine rağmen 23 Mart Pazar günü toplanan Samsun Çevre Birlikteliği yaklaşık 50 kişilik bir grupla "**Mobil Santral Ölümdür, kapatıl-sın**" yazılı pankart ile miting alanına girmek istedi. Ancak Çevik Kuvvet ve jandarma buna engel oldu. Daha sonra tekrar toplanan Samsun Çevre Birlikteliği **13 Nisan** Pazar günü miting düzenleme kararı aldı.

(Samsun)

İCRALIK OLAN KÖYLÜ TARLASINI SATIYOR

"Çiftçinin Ziraat Bankası ve Tarım Kredi Kooperatifleri'ne olan borçlarının faizlerini siliceğiz" sözü veren AKP hükümeti, aradan geçen zamana rağmen bu konuda hiçbir girişimde bulunmadı. Bu nedenle borçlarını ödeyemedikleri için icralık olan köylüler tarlalarını satmak zorunda kalıyorlar. Konuyla ilgili Türkiye Ziraat Odalar Birliği (TZOB) bir açıklama yaparak hükümeti sözünü tutması için uyardı. Hükümetin verdiği sözü bir kez daha hatırlatan TZOB, köylüler ve kefilleri üzerinde icra işlemlerinin hızlandığını, borcunu kapatamayan köylünün çözümü tarla-

Tarım arazileri parsel parsel satılıyor

Türkiye kaynaklarını satışa çıkaran yasalar tek tek gündeme geliyor. Bunların arasında, orman arazilerinin peşkeş çekilmesi başta olmak üzere, SİT alanlarının imara açılması, milli parkların çok uluslu maden şirketlerine açılması, hazineye ait gayrimenkullerin yabancılara koşulsuz satılması ve yabancı yatırımlara sınırsız destek içeren tasarılar yer alıyor.

Emperyalist işgalin başlamasıyla birlikte bu fırsatı kaçırmayan AKP hükümeti, ülkeyi parselleyip satmaya başladı. Irak'a yönelik saldırının kuzey cephesinde yer alan T. Kürdistanı illerinde birçok arazi ve fabrika, ABD'li emperyalistlerin hizmetine sunuldu. Bu nedenle bölgede birçok arazide tarım yapılamamakta, fabrikaların askeri depo haline getirilmesiyle yüzlerce işçi işten atılmakta. Ülkenin parsellenmesi bununla da sınırlı değil. **Türkiye kay-**

naklarını satışa çıkaran yasalar tek tek gündeme geliyor. Bunların arasında, orman arazilerinin peşkeş çekilmesi başta olmak üzere, SİT alanlarının imara açılması, milli parkların çok uluslu maden şirketlerine açılması, hazineye ait gayrimenkullerin yabancılara koşulsuz satılması ve yabancı yatırımlara sınırsız destek içeren tasarılar yer alıyor. Özellikle yakın bir dönemde yasalasması beklenen Maden Yasa Tasarısı ile, tüm SİT alanları, zeytinlik-

ler, meralar, kıyılar ve parklar çok uluslu emperyalist maden şirketlerin hizmetine verilirken, Anayasa'nın Ormanlarla ilgili bazı maddelerinde değişiklik 1 Nisan'da TBMM Genel Kurulunda görüşülmeye başlandı.

ORMAN TALANININ ÖNÜNDEKİ ENGELLER KALDIRILYOR

Bundan önceki hükümetler gibi emperyalistlerin daha fazla kârı için çalışan AKP hükümeti, ormanlarla ilgili yasalarda deği-

şiklik yaparak 500 bin hektar orman arazisini metrekaresini 5 dolardan satarak 25 milyar dolar elde etmek hedefinde. Bu doğrultuda ormanların satış ve işletilmesine engel olan 169. ve 170. maddelerinde değişikliğe gidiliyor. Anayasanın 169. maddesinde, "**Devlet ormanları kanuna göre devletçe yönetilir**" hükmünün yerine; "**Devlet ormanları kanuna göre devletçe yönetilir, işletilir ve işletilir**" hükmü getiriliyor. Bu değişiklikte birlikte, ormanların bir fabrika gibi çok uluslu şirketlerin işletmesinin önü açılıyor. Anayasanın "**Orman köylülerinin korunması ve desteklenmesi**" başlıklı 170. maddesinde yapılan değişiklikte de, ormanların orman köylülerinin dışındakilerin de kullanılmasına olanak sağlanıyor. Yani yasayla birlikte bu alanları orman köylüsü almadığı takdirde, şirketlerin satın alması veya kiralaması mümkün. **Yıllardır uygulanan IMF ve DB patentli tarım politikası nedeniyle zaten açlık sınırının çok çok altında yaşayan orman köylülerinin bu arazileri, desteklemeler olmadan satın alması ise imkansız.** Uygulanan tarım politikalarıyla desteklemelerin kaldırıldığını

düşündüğümüzde bu araziler çok uluslu şirketlere ve onların desteklediği arazi "mafyalara"na kalıyor. **Bu durum orman köylülerinin topraklarından olmasını da beraberinde getirecektir.** Yaklaşık **17 bin** orman köyünde yaşayan **7,5 milyon** orman köylüsünün tek geçim kaynağı olan ormanlar ellerinden alınacak. Yasa değişikliği hiç şüphe yok ki orman yangınlarını da beraberinde getirecek. Orman alanlarının yakılmasıyla oluşacak boş araziler, yine bu şirketler ve destekledikleri "mafyalara" tarafından istedikleri gibi işletilebilecek.

İŞGALE

İZİN VERMEYELİM

Kaynak yaratma adı altında yapılan bu yasa değişikliklerinin özünde ülke topraklarını peşkeş çekmekten başka hiçbir anlamı yoktur. Daha düne kadar uşakları aracılığı ile emekçi halkı sömürenler, bugün Irak'a yönelik işgalleriyle yanbaşımla gelmişlerdir. Irak'a yönelik işgalleriyle birlikte ülkemizin birçok bölgesinde kurdukları üslere yerleştiler. İşçisiyle, köylüsüyle ülkemizin ve Irak'ın işgaline izin vermeyelim.

(H. Merkezi)

Özelleştirme saldırısı hızlanıyor

IMF ve DB patentli politikaları daha önceki hükümetler gibi uygulamaya devam eden AKP hükümeti, Irak'a yönelik saldırganlığın artmasıyla emekçilere yönelik saldırılarını daha da hızlandırdı. Özelleştirme uygulamalarına tüm hızıyla devam eden AKP, 2003 yılı içerisinde başta TEKEK olmak üzere birçok liman, SEKA, Petkim, Eti Gümüş, Eti Krom vb kurumları özelleştirmeyi planlıyor. Özelleştirmelerle birlikte birçok hak gaspedilecek.

Güneydoğu Anadolu'da bulunan TEKEK ve tütün fabrikalarının özelleştirilmesi ile ilgili olarak DİHA'ya bilgi veren **Tek Gıda-İş Diyarbakır Şube Başkanı Arif Akkaya**, fabrikaların özelleştirilmesinin özellikle bölge ekonomisine büyük bir darbe vuracağını söyledi. Özelleştirmenin bölgede 2000'e yakın kişiyi olumsuz etkileyeceğini belirten Akkaya, "**Tütün üretimi ile geçimini sağlayan 150 bin kişinin yanı sıra, 40 bin kişi de geçimini bağcılık ile sağlıyor. Özelleştirme durumunda toplam 190 bin kişi mağdur olacak**" dedi.

Hükümetin özelleştirmelerle işçilere zarar verilmeyeceği yönündeki açıklama-

larının doğru olmadığına dikkat çeken Akkaya şöyle konuştu; "Geçmişe dönük özelleştirilen iş yerlerinde işçilerin nasıl tasfiye edildiğine hepimiz şahit

Özelleştirme uygulamalarına tüm hızıyla devam eden AKP, 2003 yılı içerisinde başta TEKEK olmak üzere birçok liman, SEKA, Petkim, Eti Gümüş, Eti Krom vb kurumları özelleştirmeyi planlıyor.

olduk. Özelleştirmelerle bölgede bağcılık ve tütün ile geçimini sağlayan ailelerin, bölgeden göç etmesi ve büyük şehirlerin yoksul mahallelerine taşınması anlamına gelir." Özelleştirmelerle ABD

tütününe prim verileceğini de belirten Akkaya; "ABD'de tütün içimi yarı yarıya düşerken, bizim gibi ülkelere IMF aracılığıyla kendi üreticisini dayatmaktadır. Bundan dolayı TEKEK kamu kuruluşlarına ülke bütçesine gelir katan bir kurumken, özelleştirilmesi durumunda altın yumurtlayan tavuğun kafasının kesilmesi anlamına gelir" diye konuştu.

ÜCRETLİ İZİNLER BAŞLIYOR

Öte yandan TEKEK Adana Sigara Fabrikasında çalışan 800 işçinin büyük bir kısmı 15 Nisan'dan itibaren, ücretli izne çıkartılacak. Tek Gıda-İş Sendikası Güneydoğu Anadolu Bölge Temsilcisi **Gürsel Dilçikçik**, ücretli izinlerin, TEKEK'i bilinçli olarak zarar ettirme politikasının bir ürünü olduğuna dikkat çekti. Hükümetin uyguladığı politikalarla, TEKEK ürünlerinden daha az kâr ettirildiğine dikkat çeken Dilçikçik şöyle konuştu; "**Yabancı firmalar satışlara daha fazla kâr bırakıyor. Dolayısıyla piyasaya hakim oluyorlar. TEKEK malları satılmıyor, stok birikiyor ve ücretli izinler başlatılıyor.**" (H. Merkezi)

İZMİR TZOB KONGRESİ'NDE HÜKÜMETE TEPKİ

İzmir Ziraat Odası Kongresi'nde biraraya gelen üreticiler ve yerel Ziraat Odaları başkanları hükümeti ve hükümetin tarım politikalarını değerlendirdiler.

Üreticiler hükümetin girdi fiyatları ve borçlar konusunda üreticileri görmezden geldiğini söyleyerek AKP ve CHP'li vekillerin üreticiyi gözden çıkardığını belirttiler. Kiraz Ziraat Odası Başkanı **Halil İbrahim Tetik** mazot fiyatlarının yüksekliğinden üreticinin arıtılan mazot alıp ürünü ekemez duruma getirildiğini belirtti. Menemen Ziraat Odası Başkanı **Şeref Sofuoğlu** da hükümeti eleştirerek "**ülkeyi IMF ve DB'ye teslim ettiler. Bu siyasilerin hepsi Amerikancı**" dedi.

Tire Ziraat Odası Başkanı **Halil Gümüsoğlu** ise "hükümetin primler için bütçeden ayırdığı para, hükümetin çiftçiyi gözden çıkardığının göstergesidir. Hiçbir tarımsal alt yapı yapılmıyor. Herhangi bir doğal olay olduğunda üretici tarlasında ürünü toparlayamıyor ve tarlalarda mahsur kalıyor" dedi.

(İzmir)

Ölüm Orucu direnişçisi Yusuf Aracı şehit düştü

Devletin hapisanelerde uyguladığı tecrit ve izolasyon politikalarını protesto amacıyla başlatılan Ölüm Oruçlarında 26 Mart günü Ankara Numune Hastanesinde şehit düşen DHKP-C dava tutsağı Yusuf Aracı memleketi İskenderun'da toprağa verildi.

F tipi hapisanelere karşı devrimci ve komünist tutsakların başlattığı direniş çeşitli şekillerde sürerken Sincan F Tipi Hapishanesi'nde tecrite karşı bedenini ölüme yatan DHKP/C tutsağı Yusuf Aracı direnişinin 330. gününde 26 Mart'ta şehit düştü.

1 Mayıs 2002 tarihinde Ölüm Orucu 8. ekibinde direnişe başlayan Yusuf Aracı, durumu ağırlaşınca Ankara Numune Hastanesi'ne kaldırılmıştı.

Yusuf Aracı 1972 yılında İskenderun'da dünyaya geldi. Diyarbakır Dicle Üniversite-

26 Mart'ta şehit düşen Yusuf Aracı 1 Mayıs 2002'de Ölüm Orucu'na başlamıştı.

si'nde okurken TÖDEF içerisinde yer aldı. 19 Aralık katliamından çok kısa bir süre önce tutuklanıp Ceyhan Hapishane-

si'ne konulmuştu. Katliamın ardından Sincan F Tipi Hapishanesi'ne sevk edildi.

Ankara Numune Hastane-

si'nde şehit düşen Yusuf Aracı'nın vücudunda bulunan açık yaralar ve izlerden dolayı ailesi Yusuf Aracı'nın zorla müdahale edilerek katledilmiş olabileceğini söyledi.

YUSUF ARACI İSKENDERUN'DA TOPRAĞA VERİLDİ

Devletin hapisanelerde uyguladığı tecrit ve izolasyon politikalarını protesto amacıyla başlatılan Ölüm Oruçlarında 26 Mart günü Ankara Numune Hastanesinde şehit düşen DHKP-C dava tutsağı Yusuf

Aracı, memleketi İskenderun'da toprağa verildi. **Direnişin 106. şehidi** olan Yusuf Aracı'nın cenazesi Cemal Gürsel mahallesindeki evinde yapılan törenin ardından yoldaşları ve dostları tarafından sloganlar eşliğinde Asri mezarlığına götürüldü. "Kahramanlar ölmez halk yenilmez" ve "Yusuf Aracı ölümsüzdür" TAYAD imzalı pankartların açıldığı yürüyüş boyunca yaklaşık 150 civarındaki kitle sık sık "**Kanla yazılan tarih silinmez**", "Bedel ödedik bedel ödeyeceğiz", "**Devrim şehitleri**

ölümsüzdür", "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz" ve Arapça olarak "**Bize ölüm yok**" sloganlarını attılar. Yusuf Aracı'nın parti bayrağına sarılı cenazesi mezarlıkta yapılan törenin ardından toprağa verildi.

ÖLÜMLERİ SEYRETMEK İSTEMİYORUZ

DHKP/C dava tutsağı Yusuf Aracı'nın ÖO. eyleminde şehit düşmesinin ardından İHD Bursa Şubesi bir protesto eylemi yaptı.

27 Mart akşamı saat 18:00'de İHD şube binasının bulunduğu sokakta oturma eylemi yapan İHD yöneticileri ve üyeleri "**Ölümleri seyretmek istemiyoruz**" yazılı bandajlarla gözlerini kapattılar. Oturma eylemi sırasında bir açıklama yapan İHD Şube Sekreteri **Gülcan Taşkıran** tecrit uygulamasının devam etmesi sonucu ölümlerin devam ettiğini, son olarak Yusuf Aracı'nın zorla müdahale sonucu yaşamını yitirdiğini belirterek tecrite son verilmesini istedi. Kitle açıklama sırasında "**Tecriti kaldırın, ölümleri durdurun**", "**Ölümleri seyretmek istemiyoruz**" vb. sloganlar attı. (Bursa)

Çifte Havuzlar davasında sanıklar bulunamadı(!)

16-17 Nisan 1992 yılında Kadıköy'de Devrimci Sol militanlarına yönelik düzenlenen operasyonda **Sabahat Karataş, Eda Yüksel, Taşkın Usta** öldürülmüştü. Katliama katılan 22 polis hakkında açılan dava, aradan 11 yıl geçmesine rağmen sonuçlanmadı. "**Kasten adam öldürmek**" iddiası ile açılan davada 22 polisin beraatine karar verilmiş ardından bu karar Yargıtay'da bozulmuştu. Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşma öncesinde Çevik Kuvvet polisleri Adliye'nin içinde ve çevresinde geniş yığınak yaptı. Mahkeme heyeti, öldürülenlerin yakınları ile sanıkların Yargıtay'ın bozma kararı-

na diyeceklerinin tespiti için gönderilen talimatın beklenmesi için duruşmayı erteledi. Duruşmaya sanık polisler ve avukatları katılmadı. Duruşmanın sona ermesinin ardından İstanbul, İzmir, Antalya, Malatya, Tunceli ve Ankara'dan otobüslerle davayı izlemeye gelen kitle ellerinde katledilenlerin resimlerin taşıyarak "**Bağımsızlık uğruna al kanlara boyandık**" yazılı pankart açtı. Kent girişinde polisin engellemesi ile karşılaşan kitle hakkında zabıt tutuldu. Yapılan açıklamada ise avukatlar 16-17 Nisan'da doruğa ulaşan infazların bugün F tipleri ile devam ettiğine dikkat çekti.

(Ankara)

Hilvan Hapishanesinden sevk

Şanlıurfa'ya bağlı Hilvan Kapalı Hapishanesi'nde bulunan 9 siyasi tutsak hiçbir gerekçe gösterilmeden Halfeti Kapalı Hapishanesi'ne sevk edildiler. Sevk edilen tutsakların aileleri DİHA muhabirine verdikleri bilgilerde çocuklarının cezalarının zaten az kaldığını ve oraya da yeni sevk edildiklerini söyleyerek yaşa-

nan bu sevkini tamamen keyfi olduğunu belirttiler. Oğlunun Bartın Hapishanesinden getirildiğini söyleyen Serdar Yardımcı'nın babası Edip Yardımcı "Oğlum en son 5 ay önce Hilvan'a getirildi. Oğlumun sevkini 1 milyar liradan fazla para harcayarak gerçekleştirdik. Cezası az kaldığı için Hilvan'a sevk edil-

mişti. Ama şimdi hiçbir gerekçe yokken, tahliyesine 8 ay kalmışken Halfeti'ye gönderildiler" diyen Yardımcı, çocuklarının tekrar Hilvan Hapishanesi'ne getirilmesini isteyerek şöyle devam etti. "Görüşlere gidişlerde zorlanmamızın yanında cezaevine götürdüğümüz eşyalar içeri alınmıyor. Ayrıca onlar da cezaevinde

çeşitli zorluklar yaşıyorlar. Koğuşlarında olması gereken televizyon, radyo, gazete gibi iletişim araçları yok. Bunlar olmayınca dışarıyla bağlantıları tamamen kesiliyor. Bu olumsuzlukların yaşanması nedeniyle oğlum ve arkadaşlarının tekrar Hilvan Kapalı Cezaevine sevk edilmesini istiyorum."

Ben Basra'dan Ömer...
"Bu zulüm yerde kalmaz
Yemin olsun ki asra.
Önce mevtül insanlık
Sonra harabül Basra"

Belki haberin yoktur diye yazıyorum
Franks;
Önce demokrasi yağdı göklerden
Sonra özgürlük geçti üstümüzden
Palet palet...

Ve insan hakları namulularından
Yüzü maskeli adamların
Saniyede bilmem kaç bin adet.

Demokrasi bizim eve de isabet etti
Bir gün sonra anladım ayaklarımın
koptuğunu
Babamın vücudunda
Tam on sekiz adet
İnsan hakları saymışlar.

Annem zaten yoktu
Ben doğarken
İlaç yokluğundan ölmüş.
Ambargo falan dediler ya
Anlamadım, çocuk akli işte
Sen daha iyi bilirsin...

Sizde de barış böyle midir Franks?
İnsan hakları çocukları yetim,
ve ayaksız bırakır mı orada da?
Ya demokrasi?
Güpegündüz pazara düşer mi?

Ve zenginlik...
İnsanları korkudan uykusuz bırakır mı?
Ve kuşlar gökyüzünü terkeder mi orada
da?
Babamla söylediğim son dua dilimde,
Ayaklarım hastanede,
Ve giymeye kıyamadığım ayakkabılar
Elimde kaldı...

Çocuğun var mı Franks?
Al... çocuğuna götür onları
Bir işe yarasın.
Kimbilir baktıkça,
Belki beni hatırlarsın

"Bu nasıl demokrasi?
Düştüğü yeri yaktı
Merhamet hür dünyaya
Bu kadar mı Irak'tı?"

Iraklı Ömer

İşte Irak halkı için "sonsuz özgürlük" tablosu

Emperyalist güçlerin saldırılarının hedefi sonsuz özgürlüğe kavuşturacaklarını söyledikleri sivil halk oldu. Zaman kaybetmeden bombalar, füzeler sivillere yöneldi. Her nedense aylardır reklamını yaptıkları akıllı füzeleri akıllarını kaybetmiş, yerleşim yerlerine, pazaryerlerine, hastanelere, yetimhanelere, evlere isabet ediyor.

20 Mart'ta sabaha karşı Irak halkının üzerine bombalar yağmaya başladı. Amaç Irak halkını Saddam zulmünden kurtarmak ve onları sonsuz özgürleştirmek(!) olarak açıklandı. ABD haydutu 20 Mart'a kadar her tarafta bunun propagandasını yaptı. Saldırganlıklarına maske gerekiyordu çünkü. Bundan 15 yıl önce 5000 Kürt, Saddam diktatörlüğü tarafından Halepçe'de kimyasal gazlarla katledilmişti. Bu yüzden Irak halkını bu diktatörden "kurtarmak", onlara "sonsuz özgürlük" getirmek de elbette emperyalistlerin görevi olmalıydı(!). Ve birkaç günde Irak'ı tamamen işgal etmeyi amaçladılar. Ancak bekledikleri olmadı. Halk, ülkelerini işgal etmek isteyen emperyalistlerin asıl amaçlarının onları özgürleştirmek değil tam aksine köleleştirmek olduğunu görmekte gecikmediler. Bunu daha önce de yaşamışlardı. Çok uzağa gitmeye gerek yoktu; Onları ve iğrenç emellerini 91 Körfez savaşından, 11 Eylül sonrası Afganistan'a yapılan saldırılardan biliyorlardı... Halkın büyük bir bölümü silahlanarak, ülkelerini parça parça paylaşmak isteyen haydutlara karşı direnişe geçti. Öyle ki ülke dışında yaşayan Iraklılar dahi "Burda eli kolu bağlı kalmaktansa kendi vatanımda savaşarak ölürüm" diyerek Irak'a gitmek için kuyruklar oluşturdular. Emperyalist güçlerin saldırılarının hedefi ise "sonsuz özgürlüğe" kavuşturacaklarını söyledikleri sivil halk oldu. Zaman kaybetmeden bombalar, füzeler sivillere yöneldi. Her nedense aylardır reklamını yaptıkları akıllı füzeleri akıllarını kaybetmiş, yerleşim yerlerine, pazaryerlerine, hastanelere, yetimhanelere, evlere isabet ediyordu. Öyle ki bu çok akıllı(!) füzeler birbirlerini dahi vurmaya başladı... Irak halkı kadın, erkek, yaşlı, genç onca bombardmana karşı kimi zaman taşlarla, kimi zaman 72 yaşındaki bir dedenin yaptığı gibi silahlarla, kimi zaman intihar saldırıları-

la karşı koydular işgalci güçlere. Havadan ve karadan yapılan tüm saldırılar onları pazar yerlerinde, otomobillerinin içinde, evlerinin içinde kahvaltı sofrasında yakaladı. Ancak o çok kolay ele geçireceklerini sandıkları Irak bir türlü teslim olmuyordu. **Halk, zannettikleri gibi kendilerine kucak açmadı. "Buyurun ülkemize istediğiniz gibi sahip olabilirsiniz" de demedi.** O halde yapılacak tek şey vardı onlar için; kendilerini istemeyen Irak halkını da yaşlı, genç, kadın, çocuk demeden öldürmek yani asıl yüzlerini ortaya çıkartmak... Yoksa askerlerinin canı tehlikedeydi. Bu durumu **Irak Ankara Büyükelçisi Talip Abid Salih** Zaman gazetesinde çıkan bir açıklamasında şu sözlerle ifade ediyor; "Irak halkı biliyor ki; binlerce kilometre uzaklardan, denizler okyanuslar aşarak kötü emellerini gerçekleştirmek için gelen düşmanlara karşı verilen mücadeleye, haklı bir mücadeledir. Sadece Irak ordusu değil, Irak halkı da

meydanlarındaki başarısızlıklarını örtmek, moral çöküntülerini gidermek için sivil yerleşim alanlarını bombalıyor. Onlar Irak halkının kendilerini güllerle ve sevinç çığlıklarıyla karşılayacaklarını zannettiler. Kandırıldılar. Oysa Iraklılar onlara kurşunlarla ve inanılmaz dirençle karşı koydu. Şimdi kendilerine göre Irak halkını cezalandırıyorlar. Büyük bir şaşkınlık içerisinde. Yüzlerce sivilin hayatına mal olan, binlerce sivilin yaralanmasına neden olan bu katliamlar, Iraklıların direncini arttıracaktır, zaferi kazanma güçlerini yükseltecektir."

Bir ay içinde ev-

düşmanlarına karşı yüksek bir maneviyatla, moralle savaşılıyor. Karşımızdaki güçler savaş-

lerine dönecekleri vaadiyle milyarlarca para ödedikleri as-

kerleri dahi artık isyan etmeye başlamış, can havliyle çölde hedef gözetmeden oraya buraya ateş ediyor, kızgınlıklarını rastgele evlere girerek, halka zulüm uygulayarak gidermeye çalışıyorlardı. Binbir türlü yalan haberler yayımlandı. Medyayı da bu kanlı katliamlarına ortak ettiler. Halktan ölümleri gizleyebilmek için Irak askerlerinin sivil kılığında kendi askerlerine saldırdıkları haberi yayıldı malum haber kuruluşlarınınca. Ancak bu deve kuşu misali başını kuma sokarak gizlenmeye çalışmaktan başka birşey değildi. Hastaneler yüzlerce yaralı ya da ölü çocuk doldu. Katlettikleri, bir ömür boyu sakat bıraktıkları bu çocukları nasıl gizleyeceklerdi?

"**Şok ve dehşet operasyonu**" adı verilen bu saldırı, Amerika için tam bir **şok** ve Irak halkı için ise **dehşet** olmaya devam ediyor. Ve bu şok ve dehşet görüntüleri ekranlardan naklen yayınlanmaya devam ediyor. Kanallar birbirleriyle yarışıyorlar adeta en kanlı görüntüleri ABD ve İngiliz güçlerinin yenilmez sanılan gücünü göstermek için yayınlamakta. Gözlerimizin önünden hiç gitmeyen yaralı çocukların çığlıkları, parçalanmış çocuk cesetleri, bütün ailesini hava bombardmanı sırasında kaybeden bir babanın çaresizliği, tarih boyunca en kanlı katliamlara imza atan Hitler'i, Mussolini'yi aratmıyor bile... Irak'ın güney ucundaki Umm el Kasr'ı kuşatan bir Amerikalı komutanın, yerleşim alanla-

rının üzerine 250 tonluk bombalar atılmasını **"Bunu yapmak işimize yarıyor. Oraya askerlerimizi göndermektense yakacağız o kadar"** sözleri emperyalist haydutların karşılaştıkları direniş karşısındaki acizliklerini çok çarpıcı bir şekilde ifade etmeye yetiyor. Irak'a yapılan saldırı üçüncü haftasındayken ölen halktan insanların sayısı artık binlerle ifade ediliyor. Yaralananların sayısını kestirebilmek ise oldukça güç. Irak halkı ayrıca ABD ve İngiliz askerleri tarafından başlarına torbalar geçirilerek, aşağılama ve hakaretler eşliğinde esir alınıyor. Ve halk, direnişini en ağır bedeller altında sürdürüyor.

SALDIRIDA EN ÇOK ÇOCUKLAR ZARAR GÖRÜYOR

Tarih sayfalarını şöyle bir karıştırdığımızda savaşlar ve çocuklar deyince aklımıza ilk olarak Filistinli çocuklar ve eli taşlı Filis-

tinli küçük generaller gelir. Hepimiz hatırlarız; hafızalarımızda hala tazeliğini koruyan Filistinli bir çocuğun duvarın dibinde babasının arkasında katledilişini... Ya da bir çocuğun kendinden kat kat büyük tankı kafa tutarcasına taşlayışını. Iraklı çocuklar da savaşın gerçek yüzüyle ağır bombardıman altında çoktan tanıştılar. ABD ve İngiliz askerleri önce bombalarla katlediyor sonra da yaralananların yaralarını "sararak" kendi dahi inanmayacak bir şekilde "kurtarıcı" rollerine giriyor. Iraklı çocuklar daha önce de yıllarca yaşadıkları ağır bombardıman altında ezilmiş, aç kalmış, ilaç bulamamışlardı. Belki de hala anlam veremiyorlardı az önce katlettikleri çocukları şeker vererek eğlendiren, ilaç vererek tedavi eden(!) askerlere. Sanki az önce yakınlarını katleden onlar değilmiş gibi bu askerler şimdi hem onların yaralarını sarıyor(!) hem de onları şarkılar söyleyerek eğ-

lendirmeye çalışıyordu. Bu saldırılarda özellikle sivil halka çok zarar verdiği için sivil kuruluşlar tarafından şiddetle eleştirilen msket bombaları kullanılıyor. Msket bombaları yetkililerin yaptıkları açıklamaya göre yere yakinken havada patlıyor ve çevreye yüzlerce mini bomba saçılıyor, bunlar da geniş bir alanda çarptıkları yerde infilak ediyor. Msket bombasıyla yapılan saldırılar en çok da çocukları yakalıyor. Yüzlerce çocuk bu bombalar nedeniyle öldü ya da yaralandı.

Hastanede bedeni parçalanmış, yüzü yanan, ailesinin bütün fertlerini kaybedip çaresizce ordan oraya koşan, arkalarında patlayan bombalardan kaçarak bilinmeze giden, gıda yardımı alabilmek için yerlerde sürüklenen Iraklı çocuklar bu saldırganlığın en çarpıcı görüntüleri olarak hafızalarımızda kalacak.

BM Uluslararası Çocuk Yardım Fonu (UNICEF) ABD'nin Irak'a saldırısının çocuklar için giderek daha fazla tehlikeli bir hal aldığına dikkat çekti. UNICEF, saldırı öncesi dağıtılan gıda ve tıbbi malzemelerin sadece 4 hafta için yettiğini söyleyerek Irak'ın güneyindeki Basra kentinde yaşayan 5 yaşın altındaki 100 bin çocuğun içme suyunun kesilmesinden dolayı salgın hastalık tehdidi altında bulunduğuna

da dikkat çekti. Ayrıca 570 bin Iraklı çocuğun savaşın etkisiyle psikolojik desteğe ihtiyacı olduğunu duyurdu. İstatistiklere göre Irak nüfusunun yarısının 15 yaşın altında olduğunu düşündüğümüz-

de ortaya çıkan tablonun vehameti ile karşılaşırız.

Şu ana kadar yüzlerce sivilin ölümüne binlerce sivilin yaralanmasına neden bu saldırganlık karşısında İngiltere başbakanı **Tony Blair** yaptığı açıklamada hala Irak halkını kurtarmak için bu sa-

vaşa girdiklerini utandıran şu sözlerle söylüyor: **"Bizim kavgamız Irak halkıyla değil, Saddam, oğulları ve onun ülkeye acı ve terör getiren barbar rejimiyledir. Irak halkının Saddam yönetiminin en büyük kurbanları olduğunu biliyorum. Bu bir fetih savaşı değil kurtuluş savaşıdır. Bu nedenle sivil kayıpları asgariye indirmek ve bu kampanyayı çabuk bitirmek için insanın güç ve yeteneği dahilinde mümkün olan her şeyi yapıyoruz"**. Devamında asıl amaçlarının sadece Irak olmadığını da şu sözlerle ifade ediyor: **"Elbette Irak bizim bölgede ilgilendiğimiz tek konu değildir. Ortadoğu barış süreci konusunda gerçek ilerleme kaydedilmesine ilişkin yaygın isteği ben de paylaşıyorum. Başkan Bush ve ben Filistin halkına yaşanabilir bir devlet ve İsrail'e güvenlik sağlamak için kendimizi 2005 yılına kadar adil, kalıcı ve müzakere edilmiş bir çözümlü bulmaya adanmış."**

Saldırıdan kesitler... Saldırıdan kesitler... Saldırıdan kesitler... Saldırıdan kesitler...

20 Mart: ABD ve İngiliz kolonyal güçleri 04:33'te Bağdat'ı bombaladı.

21 Mart: Bağdat ve çevresine gece boyunca 1000 Cruise füzesi atıldı. Ve savaş uçakları 1000 saldırı uçuşu yaptı. Kuveyt'te meydana gelen helikopter kazasında 8 İngiliz ve 4 ABD askeri öldü.

22 Mart: Emperyalist haydutlar Umm Kasr ve Nasıriye'de büyük bir direnişle karşılaştılar. Hava bombardımanı sırasında halktan 3 kişi öldü. 2 gün içerisinde 250 kişi de yaralandı. Ayrıca Kuzey Irak'ta bir Avusturyalı kameraman ve İngiliz ITN TV muhabiri öldü.

23 Mart: ABD patriot füze-leri bir İngiliz tornado savaş uçağını düşürdü. Basra'da ağır bombardımanda 77, Tikrit'te 4 kişi, Musul'da 4 kişi öldürüldü. Aynı gün 366 kişi de yaralandı.

24 Mart: Irak halkı ABD ordusuna ait bir Apaçi helikopteri düşürdü. Bağdat'a 24 Mart'ta

düzenlenen hava saldırısında 5 kişilik bir aile öldürüldü. Irak Enformasyon Başkanı son 24 saat içinde Amerikan ve İngilizlerin saldırısında 62 kişinin öldüğünü, 400'den fazla kişinin ise yaralandığını açıkladı. Bir İngiliz Tornado uçağı ABD Patriot bataryalarını vurdu.

25 Mart: Kum fırtınası işgal güçlerinin çölde ilerleyişlerini yavaşlattı... 1'i kadın 5 kişi öldürüldü.

26 Mart: ABD'nin akıllı füzeleri Bağdat'ta Şaab semtinde bir pazaryerine düştü. Bomba düşmesi sonucu 15 kişi öldü. 30 kişi yaralandı.

27 Mart: Necef'i hedef alan bombardımanda 26 kişi katledildi, 60 kişi yaralandı. Bağdat'ta 7 kişi öldürüldü, 92 kişi yaralandı. Irak Sağlık Bakanı Ümit Mithat Mübarek, saldırının başlamasından bu yana ölen ve yaralanan sayısının 4000'i aştığını söyledi.

28 Mart: Bağdat'ta ikinci defa pazaryerine düşen füze so-

nucu 55 kişi öldü, 50 kişi yaralandı.

29 Mart: Irak Enformasyon Bakanı 24 saat içinde Bağdat'ta ölen sivil sayısını 68, yaralı sayısını da 107 olarak açıkladı.

30 Mart: Babil'in El Hile kasabasına düzenlenen saldırıda çoğu çocuk (1'i bebek 9 çocuk) 11 kişi öldürüldü. Iraklı yetkililer 24 saat içinde 56 sivil halkın öldüğünü 250 kişinin de yaralandığını bildirdiler. Kızılhaç gözlemcileri "Öldürülenlerin hepsinin kadın, çocuk, çiftçi ve ailelerden oluşan siviller olduğunu gördük" dedi. El Hile hastanesine götürülen Reuters muhabiri ise "çocuk cesetleriyle dolu" bir kamyonete rastladığını belirtti.

1 Nisan: Bağdat'a yönelik yapılan hava bombardımanında fuara isabet eden bombalar sonucu civarda bulunan 11 kişi hayatını kaybetti. Iraklı yetkililerce yapılan açıklamada bombardıman sırasında fuarın karşısın-

da bulunan Kızılay'a bağlı doğumevinde 7 kadının ve yine fuarın önünden geçen bir otomobilin içinde 4 kişinin öldüğü bildirildi. Fuar kapalı olduğu için içeride bulunan ölen ya da yaralananların sayısı öğrenilemedi

2 Nisan: Bağdat'ta yine bir pazaryeri bombalandı. 8 kişi öldü 5 kişi yaralandı. Başkent güneyindeki Nahravan semtindeki pazaryeri ise füzeyle vuruldu. Ölü ve yaralıların El Kindi hastanesine götürüldüğü öğrenildi.

3 Nisan: Irak Enformasyon Bakanı Muhammet Said Essahaf, Bağdat'ın Duri semtine atılan msket bombaları sonucu aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 14 kişinin öldüğünü, 66 kişinin de yaralandığını açıkladı. Yine 3 Nisan'da yapılan bombardımanda toplam 27 kişinin öldüğünü ve 193 kişinin ise yaralandığını bildirdi.

4 Nisan: Bağdat Havaalanı

yanıklarında Furat Köyüne hava saldırısı düzenleyen işgal güçleri 83 Iraklı sivil öldürdüler, 120 kişiyi de yaraladılar. Basra'da İngiliz tankı ve zırhlı aracının açtığı ateş sonucu 8 sivil halk öldürüldü. Yine Bağdat'ta ABD askerleri kontrol noktalarında 3'ü çocuk 7 sivil öldürdü.

5 Nisan: ABD askerlerinin Bağda'a girmesiyle yaşanan çatışmalarda ABD yetkililerinin verdikleri bilgilere göre 1000 Irak askerinin öldürüldüğü Irak ordusunun verdiği bilgilere göre ise havaalanında yüzlerce ABD askerinin öldürüldüğünü bildirdi. Çıkan sokak çatışmalarında çok sayıda sivil de yaralandı.

6 Nisan: Bir ABD savaş uçağı Kuzey Irak'ta Amerikan Özel Birlikleri ve Peşmergelerin bulunduğu bir konvoyu bombaladı. 10 Amerikan askeri 12 Peşmerge öldü. Bağdat'ta füze saldırısında Esap mahallesinde bulunan bir hastanenin yanında top oynayan çocuklardan üçü öldü.

Devletin saldırı ısrarı DEP'in kardeşlik ısrarı

ABD ve müttefiki İngiliz emperyalizminin Irak'a saldırmasıyla beraber saldırı-ganlığın ülkemiz ezilen emekçilerine yansıması oldukça ağır oldu ve olmaya da devam ediyor. Bugüne kadar kazanılan demokratik hakların gasp edilmesinden tutalım ekonomik saldırı paketlerinin yoğunlaştırılmasına kadar bu saldırı furyası devam ediyor. Emekçi sınıfa yönelen bu saldırı dalgasının yanısı-

ra Kürt halkı da egemenlerin yıllardır sürdürdüğü saldırıların hedefi olmaya devam ediyor. Irak Kürdistan'ına yönelik ABD ile yapılan pazarlıklar devam ediyor. Egemenler ABD saldırı-ganlığını fırsat bilerek bu topraklarda rahatlıkla imha operasyonu sürdürebilmenin planlarını yapıyorlar.

ABD gerçekleştirdiği bu saldırı-ganlık furyasında Türkiye'ye biçtiği role uygun hareket etmesi için AB'ye girişte tam destek, NATO sorununun aşılması ve daha bir dizi destekte bulunmuştu. Tüm bunları gerçekleştirirken de uşağına bu vasıfları yerine getirmesin-

de ülkede "demokrasi"nin sağlanması koşulunu öne sürmüştü. Yani bugün Irak'ta somut olarak gördüğümüz ve yaşadığımız "demokrasi" ve

"özgürlük" anlayışının ülkemizde de koşulsuz uygulanması tartışmaları bir dönem için gündemin baş sıralarına oturtuldu. **AB'ye giriş, kimi çevreler açısından bulunmaz bir nimet olarak görülürken özellikle ulusal hareket açısından girilen yönelimin hızlandırılmasının zemini olarak görüldü ve kavrandı.** Türkiye'nin AB'ye uyum paketi adı altında geçen yıl çıkardığı yasalardan biri de 4793 sayılı kanuna yapılan ekle AIHM tarafından geri gönderilen dosyaların yeniden görüşülmesi hakkı. Çıkarılan bu yasadan yararlanmak iste-

yen DEP'li milletvekillerinin dosyanın yeniden incelenmesi için yaptıkları başvurunun üzerine yargılanmaları Ankara DGM'de yeniden başladı.

Ankara Merkez Kapalı Hapishanesi'nde yaklaşık 9 yıldır tutuklu bulunan DEP milletvekilleri 28 Mart günü yeniden DGM'ye çıkarılarak tutuklanma gerekçeleri üzerine bir kez daha savunmaları alındı. DEP milletvekilleri yaptıkları açıklamada yolsuzluk, hırsızlık

yapmadıklarını "TC tarihinde ilk defa düşüncelerinden kaynaklı bu kadar uzun süre hapishanelerde tutulan milletvekilleriyiz" biçiminde yaptıkları savunmanın ardından avukatların tahliye talepleri reddedildi ve mahkeme ertelendi. Mahkemede yaptığı savunmada **Leyla Zana "Bugün olsa Kürtçe yemin etmezdim"** diyerek bugün girilen uzlaşmacı teslimiyetçi çizginin bir başka yönden itirafını ve savunmasını yaparken yıllardır ödenen ağır bedeli bugün itibarıyla nasıl yorumladıklarını da gösterdi. Devletin Kürt halkına yönelik saldırısının bir

ifadesi olan bu durumu ve uzun süredir keyfi bir biçimde tutuklu bulunmalarını barışın bedeli olarak yorumlayan DEP'li milletvekillerinin yapılan saldırıları görmezlikten gelerek sistemle bütünleşme çabaları devam ediyor.

25 Nisan'a ertelenen mahkeme egemenlerin yıllardır devam ettirdikleri saldırının bir görüntüsü oldu. Meclisten yaka paça alınarak tutuklanan milletvekillerinin keyfi tutukluluk halleri devam ettiriliyor. HADEP'i kapatıp DEHAP hakkında soruşturma açan devlet, bu saldırılarını daha da tırmandırarak devam ettirecektir. Bu saldırı zincirinin kırılması ise bahsi edildiği gibi demokrasi sürecinin işletilmesi ile değil tam tersine militan mücadele sürecinin işletilmesi ile olacaktır. Bugün devletin tüm saldırılarına rağmen Kürt halkının önüne konulan uzlaşma politikalarının bugüne kadar alınan tek yanıtı saldırıların daha da boyutlanması olmuştur. Bu anlamda da halkı örgütlemek ve militan mücadelenin içine çekerek, ulusal hareketin önderliğinin politikalarını halka kavratma mücadelesi bizler açısından dünden daha önemli bir görev olarak karşımızda durmaktadır.

Mezara saldırıya takipsizlik

Pertek İlçe Jandarma Komutanlığı 30 Ekim 2002 tarihinde Pertek'e bağlı Aşağı Gülbahçe köyüne giderek devlet güçleri ile girdiği çatışmada şehit düşen **Nurhak Azak** ve 1996 yılında 10 arkadaşı ile birlikte şehit düşen **Özgür İmak'a** ait mezarlara saldırarak mezarların üzerinde bulunan fotoğrafların çerçevelerini kırmışlardı. İmak ve Azak ailelerinin olayla ilgili şikayetleri Pertek savcılığınca takipsizlik kararı verilmesi üzerine aileler, bu karara itiraz etmişti. Bunun üzerine Erzincan Ağır Ceza mahkemesi takipsizliği kaldırarak dosyayı Pertek savcılığına iade etti. Savcılık 4433 sayılı yasa gereğince dosyayı ilçe idare kuruluna gönderdi. Pertek ilçe kaymakamı kurul başkanı sıfatı ile soruşturmaya izin olmadığına dair karar vererek bu kararı avukatlardan habersiz ailelere tebliğ etti. Karara itiraz eden aileler avukatları aracılığı ile kararın iptali için **26 Mart 2003** tarihinde Malatya Bölge İdare Mahkemesine dava açtılar.

(Malatya)

Susturamayacaksınız... Susturamayacaksınız... Susturamayacaksınız...

ABD'nin Irak'a saldırı-ganlığında tampon illerinden biri olan Mersin'de devletin ilerici ve devrimci güçlere yönelik uyguladığı baskı gittikçe tırmanıyor. Bu saldırı dalgasından sosyalist ve yurtsever basın da payına düşeni fazlasıyla alıyor. Geçtiğimiz günlerde bunun bir örneği daha yaşandı. Mersin Özgür Kadının Sesi irtibat bürosu Mersin basın polisi ekiplerince 24 Mart tarihinde basıldı. Arama izni olmaksızın büroyu dağıtan ekipler çok sayıda kitaba, dergiye ve gazeteye el koyarak, çalışanların özel eşyalarına kadar arayarak, tehditler savurup gazetemiz İşçi-köylü için "bu gazeteyi burada bu-

lunduramazsınız" şeklinde tavırlar takınarak hakaretlere varacak boyutta uygulamalarda bulunmuşlardır.

MERSİN BÜROMUZA BASKIN

Daha sonra gazetemizin bürosuna gelip "toplatma kararı var" diyerek büroda bulunan gazetelerimize el koyan polisler "tekrar geleceğiz" diyerek gitmişlerdir. Ayrıca büromuzdaki misafirlerin tek tek kimlikleri kontrol edilerek çantaları zorla aranmıştır. Yine büromuzdan çıkan misafirimiz geri çevrilerek çantası zorla aranmıştır. Misafirlerimize yönelik bu tarz saldırı-gan tutumlar daha önce de yapılmış ve karşı çıkışları-

mız tehditle yanıtlanmıştır. OHAL koşullarının uygulandığı Mersin'de devletin bu fiili uygulamaları bugüne kadar olduğu gibi bugünden sonra da bizleri yıldıramayacaktır. (Mersin)

TURHAL BÜROMUZUN MÜHRÜ KIRILDI

Turhal İrtibat Büromuz mühürlü olduğu halde 4 Nisan'da mührü kırılarak içeri girilmiş, orda bulunan çalışmamızın bunu farkedip tutanak tutturması üzerine ise mührün kırılmasından çalışmamız Derya Gökmen sorumlu tutulmaya çalışılmıştır. Karakola götürülerek ifadesi alınan Derya Gökmen bununla ilgili daha sonra suç duyurusunda bulunmuştur.

72 Nisan'ında doğan güneş

Proletarya Partisi'nin kuruluşu ile altınçağ mücadelesinde Komünist Partisi'nin rolü bu topraklarda bilinçlere kazınmıştır. Devamında ortaya konulan mücadele pratiği, devrimin Türkiye toprağında aşamaları, tahlili, halk savaşının en olumsuz koşullarda inşa girişimi, iktidarın namlunun ucunda olacağı somut ifadeleri olmuştur.

Marksizmin çıkışıyla doğayı, toplumu anlama bilimi olarak tanımlanan felsefe, yeni bir tanıma kavuşmuş oldu. Felsefenin soyut izahatı insan öznesiyle bütünleşerek, doğayı-toplumu insanın müdahalesiyle değiştirme noktasına ulaşarak, somuta indirgenmiş, bilim ayakları üzerine dikilebilmiştir. **Felsefede diyalektik ve tarihsel materyalist yöntemin açığa çıkarılmasıyla realite tanımlanabilirken mevcut realiteyi değiştirme koşulları da ortaya çıkmış oldu.** Felsefede bu devrimin yaşandığı dönem; feodal karanlığı aydınlatan kapitalizmin aydınlatma barutunun tükenerek azgınlanan sömürünün, dünya genelinde yayılma hedeflerinin filizlendiği dönemdir de. Bu süreçte Marks'ın, felsefeyi taşıdığı nokta ise dünyayı yeniden tahlile yönelmiştir. Marks bu tahlil içerisinde insanlığın nihai kurtuluşunun dinamiklerini tespit ederek kapitalizm koşullarında biricik devrimci sınıf olan proletaryanın bu değişimdeki rolünü ve yaratacağı altınçağı ortaya koymuştur. Bu toplum biçimini de **komünizm** olarak tanımlamıştır. İlkel toplum, köleci toplum, feodal toplum, kapitalist toplum biçiminde akan zincir kaçınılmaz olarak komünist topluma ulaşacaktır. Kapitalist toplumda ortaya çıkan yeni sınıf, üretimdeki rolü ile nihai kurtuluş bilincine ulaşacak, kendisini üreten kapitalist toplumu alt ederek komünizmi inşa edecektir. Üretimde yaratan olmasına rağmen mülksüzleşen, zincirlerinden başka kaybedecek birşeyi olmayan bu sınıfın zincirlerini parçalaması mevcut sistemi parçalamasıdır. Özel mülkiyetin ortaya çıkışıyla varolan sömürü, değişik toplumlarda değişik biçimlerde sürmüştür. Proletaryanın ortaya çıkışıyla yeni altüst oluş, özel mülkiyetin ortadan kalkması sonucunu doğuracağından mülke dayalı egemenlik sistemleri topyekün tarihin çöplüğüne atılacaktır.

Proletaryanın bu tarihsel rolünü kavrayışı ve müdahalesi kendiliğinden bir süreç olarak işlemez. Proletaryaya bu bilinç dışarıdan taşınacaktır. Ve bu dış müdahalenin organizasyonu ile bu müdahale sağlanarak

gerekliliği altüst oluş başarılacaktır. Bu aktarımı sağlayacak olan da proletaryanın öncü örgütü Komünist Partisi'dir. **Proletaryanın altınçağı yaratmadaki rolü Paris Komünü, 17 Ekim Devrimi, Çin Devrimi takip eden devrimlerde ve sosyalizm pratiğinde somutlaşmıştır.**

Özel mülkiyetin ortaya çıkışıyla sınıflar da ortaya çıkmıştı. Bu dönemde başlayan sınıf mücadeleleri de her toplumsal aşamada yeni biçimler olarak sürmüştür. Kapitalist toplumun ortaya çıkışıyla sınıf mücadelelerinin son biçimi proletaryanın yaratacağı yeni toplumsal yapı olan sosyalist ve komünist toplum mücadeleleri, sınıf mücadelesidir. Sınıf mücadelelerinin sonu; altınçağ yürüyüşü komünizmle sonuçlanacaktır. Kapitalist emperyalist sistem sınıflı toplumun son aşamasıdır. Lenin yoldaşın çağırması "emperyalizm ve proleter devrimleri çağı" tereddütsüz, hiçbir şüpheye yer bırakmayacak ölçüde geçerliliğini korumaktadır. Altınçağ yürüyüşünde proletarya Sovyet, Çin ve takip eden devrimlerle sosyalizmi inşa edecektir. Üretimde yaratan olmasına rağmen mülksüzleşen, zincirlerinden başka kaybedecek birşeyi olmayan bu sınıfın zincirlerini parçalaması mevcut sistemi parçalamasıdır. Özel mülkiyetin ortaya çıkışıyla varolan sömürü, değişik toplumlarda değişik biçimlerde sürmüştür. Proletaryanın ortaya çıkışıyla yeni altüst oluş, özel mülkiyetin ortadan kalkması sonucunu doğuracağından mülke dayalı egemenlik sistemleri topyekün tarihin çöplüğüne atılacaktır.

Modern revizyonizmin maskesinin düşmesiyle "komünizm öldü", "sosyalizm çöktü" naralarıyla burjuvazi yırtınırken Peru'da; altınçağ yürüyüşçüleri zirvelere taşıdıkları bayraklarla bu yürüyüşün engellenemez olduğunu bir kez daha kanıtliyordu. 1950'li yıllarda modern revizyonizmin iflasiyla halkların umutlarındaki gerilemeye paralel Marksist cephe-deki savrulmalara rağmen

Marksizmin günümüz temsilcileri Marksist-Leninist-Maoistler Nepal'de, Hindistan'da, Filipinler'de yeni yeni zirvelere taşıdıkları bayraklarla "yıkılan" umudun dirilişine önemli bir katkı sunmaktadır. "Sosyalizm öldü" naraları atarak sınıfa ve ezilen dünya halklarına yönelen saldırı sahiplerine, bu atmosfer içerisinde bocalayan devrimcilere Marksizm-Leninizm-Maoizm'in kızıl güzergahı ışık oldu. Bu karanlığı da aydınlatacaktır. Bu sis perdesini de parçalayacaktır.

Sınıf mücadelesi nihai hedef komünizme varıncaya kadar daha birçok badire atılarak yoluna devam edecektir. Sınıf mücadelesinin bu badireli yolculuğunu bir de topraklarımızda irdeleyelim. Ekim devrimi öncesi ülkemizde kapitalist dinamiklerin geriliği nedeni ile sosyalizm hedefli bir yürüyüş şekillenirse de belirli aydın

katedememiştir. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı ardından Çin devrimi ile tüm dünyada olduğu gibi sosyalizm umudu bu topraklarda da dirilmeye başladı. 1960'lardan itibaren demokrasi, hak arama mücadelesi, örgütlenme özgürlüğü vb. eksenli demokratik mevzilerde önemli bir hareketlilik, gelişme yaşandı. Legalist, reformist, revizyonist, parlamentarist hat içerisinde süren mücadele TKP, TİP sınırlarını aşamadı. Çin devriminin ilerleyişi, takip eden devrimler, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin dünyada yarattığı etki vb. nedenleriyle dünyada '68 çıkışı diye ifade-landireceğimiz sürecin Türkiye'ye yansması da sosyalizm umudu üzerinde derin bir tartışma, bir mücadele hattı, umudun araçlarını oluşturma eksenli bir derinleşme oldu. 70'lerle birlikte İbo, Mahir, Denizlerin çıkışı reformist revizyonist hat- ta indirilen en büyük darbe idi. Denizlerle, radikal devrimci mücadele, devrim mücadelesinde silahın rolü gün ışığına çıkmış oldu. **Denizlerin çıkışı kurtuluş umudunu saran kabuğun kırılmasında önemli ve temel bir**

etki olsa da; umudun inşasını, hedeflerini ortaya koymada cılız kalmıştır. Bu adımı Mahirler THKP-C ile daha ileriye taşımıştır. Komünist Partisi, Türkiye'de devrimin yolu, nihai hedef komünizme giden güzergah...vb. noktalarda önemli oranda teorik derinleşme sağlanmasına vesile oldu. Umudu inşa da silahın rolü, direnme geleneği, zorun rolü belirli anlamıyla somutluk kazanmış oldu. Bu süreçte TİP içerisinde ayrışım başlanan tartışma süreci Dev-Genç içerisinde MDD (Milli Demokratik Devrim), Sosyalist devrim tartışmasıyla derinleşerek Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısını tahlil noktasında önemli bir adım atıldı. MDD

çizgisinde tartışma daha da derinleşerek Mao Zedung düşüncesi, sosyalizm ve komünizm mücadelesi bu topraklarla kaynaşmaya başladı. MDD içinde Aydınlık çıkışı, takibinde PDA (Proleter Devrimci Aydınlık) çıkışı TİİKP'in kuruluşu, TİİKP'den DABK (Doğu Anadolu Bölge Komitesi) çıkışıyla kopuş ve TKP/ML'nin kuruluşu ve "kahraman işçi sınıfımızın, özverili köylülerimizin ve yiğit gençliğin çığ gibi yükselen mücadelesi hızla yayınlanan Marksist-Leninist yapıtlar, Çin'de Başkan Mao'nun önderliğinde gerçekleştirilen Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin dünyayı sarsan etkileri... bütün bunlar ülkemiz toprağında yığınların mücadelesine önderlik edecek geniş bir komünist hareketin fişkırmasına elverişli ortamı hazırlıyor-du.

Yığınların mücadelesini gerici kliklerin bazen birini, bazen diğerini iktidara getiren bir kaldıraç olmaktan kurtaracak olan, bu mücadeleyi muzaffer bir halk devrimine dönüştürecek olan, kitlelerin şiddetle gerek duyduğu komünist bir önderliktir." (İK'dan aktaran: Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale İ. Kaypakkaya, Sayfa 106-107)

Bu gelişim sürecinde aydın kesim içerisinde başlayan teorik tartışmalar, toprakla kaynaşma imkanı bulmuştur. **TKP/ML'nin doğuşu; Türkiye topraklarında Marksizmle Maoizmin bağını kurarak Marksizm biliminin geldiği aşama, Maoizmin kavranması ve bu bilim rehberliğinde yaşadığımız toprağın tahlil edilerek altınçağ yürüyüşünün bilimsel temellerinin oluşturulması, oturtulması uğraşdır.** Bu temelin yakalanmasında en önemli faktör **Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin dünya ve ülkemizde yarattığı etkidir.** KP içerisinde sapmalara karşı başlatılan mücadele sosyalist inşa ve burjuvaziye karşı yürütülecek mücadelenin tüm Çin toprağına yayılması esas olarak sosyalizm, nihai hedef Komünizm mücadelesinin nasıl başarıya ulaşacağını gösteren ışık mücadelesi toprağına düşen, sökülüp atılmayacak tohumdur Büyük Proleter Kültür Devrimi.

Proletarya Partisi, bu tohumun bir meyvesidir. **BPKD, salt bir eğitim hareketi değildir. Altınçağ hedefli yürüyüşe bütün halkın katılmasıdır.** Kitleleri yönlendirilen sürüler olarak gören anlayışın yerine insanı aktif özne gören anlayışın geçmesidir. Yeniyi inşa sürecinde insanı belirleyen, yaratan, kitleleri altınçağın mimarları noktasına taşıyan anlayıştır. İnsanın kurtarıcılardan bekleme umudunu yıkan, tek kurtarıcı kendisi olacağını öğreten anlayıştır. Burjuvazinin sınıf olarak tasfiyesinin yeterli olmayacağı, komünizme kadar KP içinden her alana kadar burjuvaziye karşı mücadelenin boyutlanarak sürmesi gerektiğini öğreten anlayıştır. Ancak bu anlayışla sosyalist inşanın başarılabilceğinin pratik ispatıdır BPKD. BPKD sosyalizmde bir devrimdir. Burjuvaziye karşı sosyalizmde de uyanık olmak, devrimler gerçekleştirmek, altüst oluş süreçlerinin yaşanmasıdır. BPKD bu anlamıyla bir devrimdir. Bir sınıfın parti içi ve dışındaki burjuvaziyi yıkmaya, sos-

yalist inşayı BPKD ile devam ettirmektir. Bu pratiğin dünya üzerindeki sarsıcı etkisinin toprağımızdaki meyvesi de Proletarya Partisi'dir. Bu meyvenin oluşum tarihi **24 Nisan 1972**'dir. Sonrası süreç bu meyvenin olgunlaşma sürecidir.

Marks-Engels kapitalizmin koşullarını tahlil ederken bu koşullar içerisinde kurtuluşun, altınçağın nasıl yaratılacağı yolunu da ortaya koymuştur. Lenin bu teorinin pratik inşacısı olurken emperyalizm koşullarında devrimin yolunun nasıl olacağını pratik ispatla ortaya koymuş, sosyalist inşaa sürecini başlatmıştır.

Emperyalist abluka ve saldırı altında Stalin bu inşaa sürecini devam ettirmiş, sosyalist inşada çok önemli bir mesafe katetmiştir. İnşaa sürecinde ortaya çıkan sorunları ustalıkla aşmayı başarırken sosyalizmde tanımlı çelişkilerde de önemli bir mesafe katetmiştir. Mao, Sovyet pratiğinden öğrendiğinin üzerine kapitalist olmayan ülkelerde devrimin yolu, stratejisi halk savaşını formüle etmiştir.

İnşaa sürecinde BPKD, iki çizgi mücadelesi formülasyonları ile önemli katkılar sunmuştur. Bunun yanı sıra diyalektik materyalizmin temel ilkeleri içerisinde çelişki yasasının esas oluşunu ispatlayarak felsefeye önemli bir katkıda bulunmuştur. Politik-ekonomi konusunda iki konunun altını çizmekte fayda var. Biri bürokrat kapitalizm, ikincisi ise sosyalizmin politik-ekonomisidir. Başkan Mao'nun Marksizm-Leninizm katkılarının özülü ifadesi bunlardır. Bir diğer nokta Kruşçev modern revizyonizminin iktidara gelişiyle başlayan sürecin artık sosyal emperyalizm olduğu tespitidir. Bu bağlamıyla Maoizmin kavranışı yarı-feodal sömürge ülkelerde devrim stratejisinin kavranışı ile Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimi Türkiye toprağıyla kaynaştırılmış oldu. **Proletarya Partisi'nin kuruluşu ile altınçağ mücadelesinde Komünist Partisi'nin rolü bu topraklarda bilinçlere kazanmıştır.** Devamında ortaya konulan mücadele pratiği, devrimin Türkiye toprağında

aşamaları, tahlili, halk savaşının en olumsuz koşullarda inşa girişimi, iktidarın namlunun ucunda olacağı somut ifadeleri olmuştur. Bu mücadele hatında Proletarya Partisi kadroları, gösterdikleri çaba, feda ruhu ile Kaypakkaya'nın zindanlarda direniş geleneğini yaratması ile altınçağ mücadelesinin ne olduğu, nasıl olacağı, en boyutlu badirelerin nasıl aşılabileceği noktalarında toprağımızda altınçağ yürüyüşüne Proletarya Partisi'nin önemli katkıları olmuştur. 1972, 24 Nisan'ından bu güne kadar yürütülen kararlı mücadele, aşılacak badireler, katedilen mesafe açısından devrim mücadelesinin ne olduğu noktasında önemli dersler üretilmesine vesile olmuştur. 31 yıllık mücadele içerisinde Proletarya Partisi 300'ü aşkın şehit vermiştir. Şehitler kervanına dört Genel Sekreter, yüzlerce ileri kadrosu katılmıştır.

Proletarya Partisi, Türkiye'nin ekonomik yapısını yarı-feodal, yarı-sömürge olarak tahlil etmiştir. Proletarya Partisi kuruluşundan bu yana Halk

Savaşı stratejisini savunmuştur. Bu, **somut şartların somut tahlili** ilkesine dayanıyordu. İbrahim Kaypakkaya yoldaşın şu belirlemesini süreç açısından önemli görmekteyiz.

...“Yarı-sömürge ülkeler emperyalizmin yarı işgali altında olan ülkelerdir. Bu gibi ülkelerde emperyalizm egemenliğini esas olarak yerli gerici sınıfların aracılığıyla devam ettirmekle birlikte kendisi onlara üsleriyle, tesisleriyle, askerleriyle, filosuyla, silah yardımıyla... çeşitli şekillerde destek oluyor.

Bu nedenle yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde ‘şehirlerin kırlardan kuşatılması’ stratejisi sadece feodalizmin varlığından ve köylülerin nüfusun çoğunluğunu oluşturmasından değil, aynı zamanda emperyalizmin yarı-işgalinden ileri gelmektedir.

Yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelere özgü olan şey, feodalizme karşı özü toprak devrimi olan Demokratik Devrimle emperyalizme karşı ulusal devrimin birleşmiş olmasıdır. Feodalizmin varlık derecesi ve köylülerin ge-

nel nüfusa oranı (ki bunlar birbirine bağlı şeylerdir) demokratik devrimin programını etkiler. Ama ‘şehirlerin kırlardan kuşatılması’ stratejisini değiştirmez”... (Aktaran: Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale İbrahim Kaypakkaya sayfa 179)

Egemen sınıflar feodal toprak ağaları, emperyalist acentalar, komprador burjuvazidir. Proletaryanın ittifak cephesi köylülükten ulusal burjuvazinin sol kanadına kadar bütün ara katmanları kapsar. Devrim Yeni Demokratik Devrim ve Sosyalist Devrim olarak iki aşamalıdır. Devrim stratejimiz Halk Savaşı, temel güç köylülüktür.

Önderimiz İbrahim Kaypakkaya'nın kısacık yaşamından miras kalan salt yaratmış olduğu parti değildir. Bu kısa yaşamına sığdırdığı engin mücadele deneyimi, Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin toprağımızla kaynaştırılarak kurulan Proletarya Partisi'nin programatik görüşleri; beş temel belge, onbir ilke yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor, edecek.

PUSULA

MEZOPOTAMYA, İŞGALCI EMPERYALİSTLERE MEZAR OLACAKTIR!

Başını ABD emperyalizminin çektiği ve suç ortaklığını İngiliz emperyalizminin yaptığı saldırı savaşı karşısında bütün ülkelerdeki halkların politik bilinç düzeylerinde ve örgütlenme inisiyatiflerinde bir yükseliş, dayanışma ve sahiplenme yeteneklerinde artış olduğu görülmektedir. **Günümüzdeki hareketin gücü kitlelerin uyanışındadır, zayıflığı ise devrimci önderliğin bilinç ve inisiyatif geriliğinde yatmaktadır.**

Bugün dünyanın dört bir yanında halklar ayağa kalkmakta ve ABD ve İngiliz emperyalizminin ve suç ortaklarının Irak'ı işgal ve istilasına karşı öfke ve tepkilerini dile getirmektedir. Bu uyanış ve ayağa kalkış henüz kendi güçlü silahından yoksundur. **Bu silah HALK SAVAŞI'dır.** Kitlelerin

kendiliğinden bilinci, yerini sınıf bilincine ve bunun günümüzdeki en somut ifadesi olan HALK SAVAŞI bilincine bırakacaktır.

Irak halkının direnişi ezilen dünya halklarına ilham olmaktadır. Halkın yaşadığı yıkım, kayıp ve acıya karşı işgalci emperyalizme karşı mücadelesi onur vericidir. Irak halkı köleliğe razı olmuyor. Bugün Irak halkının direnişi kendi özgül askeri yöntemini yaratacak ve bunu güçlendirecektir. Irak halkı heybetli bir düşmanla karşı karşıyadır. Ancak bu düşmanın bu heybetine karşı yakın tarihinde birçok yenilgiyi yaşadığı da bir gerçektir.

Çin'de, Vietnam'da, Kore'de birçok yenilgiyi yaşayarak KAGITTAN KAPLAN OLDUĞUNUN birçok somut örneğini göstermiştir. Irak hal-

kıyla işgalci emperyalist güçler arasında askeri, teknik ve lojistik açıdan büyük bir oransızlık ve dengesizlik mevcuttur. **İŞGALCI EMPERYALİSTLER modern silahlarına güveniyor. Ellerinde en gelişkin silahlarla Irak halkının canına kıymaya çalışıyor. Ancak bütün bu üstünlükler onların kağıttan kaplan oldukları gerçeğini ortadan kaldırmıyor ve kaldırmayacaktır da.**

Savaşın birinci haftasında işgalci emperyalist güçlerin kaybı küçümsenmeyecek boyuttadır. Askeri teknik ve lojistik üstünlükleri sadece görünüştedir. Görünüşte korkunturlar. Ancak, gerçekte ise öyle güçlü değillerdir. Ugradıkları kayıplar onların gücünün görünüşte olduğunun ispatıdır. **Irak halkının direnişi bir kez daha göstermiştir ki güçlü olanlar işgalci emperyalistler değil, işgale uğrayan, direnen Irak halkıdır.**

Güçler arasındaki dengesizliğe ve büyük oransızlığa bakarak güçlü olanın emperyalizm olduğunu iddia edenlerin, sadece emperyalizm ve uşakları, onların kiralık kaleşörleri oldukları yaşanan gerçeklikle bir kez daha ortaya çıkmıştır. Em-

peryalizmin kiralık kaleşörleri, yeminli uşakları, paralı borazanları “Irak'ın 48 saatte düşeceğini” iddia ediyorlardı.

Son bir haftalık savaşın gelişiminden sonra bu haksız savaşın ve işgalin daha uzun süreceğini küçük harflerle dillendirmeye başladılar. Peki nedir bunun sırrı? Fille karınca arasındaki uçuruma varan oransızlığa, güçler arasındaki dengesizliğe karşın neden filler karıncaları ezemiyor? Bunun yanıtı açıktır, en büyük güç halktır! Halkların bağımsızlık ve özgürlük iradesidir, direniş gücüdür! **YENİLMEZ OLAN HALKTIR! En büyük güç halkın devrimci direnişidir.**

Zayıf ve askeri olarak küçük bir gücün kendisinden kat be kat üstün olan düşman askeri gücüne karşı koyuşunun altında yatan gerçeklik, GERİLLA SAVAŞININ vazgeçilmez üstün savaş gücüdür. **Bu taktik savaşa gücü, HALK SAVAŞI stratejisiyle proletaryanın bilimsel ideolojik-politik önderliğiyle bütünleşirse, iktidar olur.** Ezilen dünya halklarının bağımsızlık, özgürlük ve halk demokrasisinin iktidar olma yolu Halk Savaşı stratejisidir.

GERİLLA SAVAŞI, İŞGALCI EMPERYALİST DÜŞMANA KARŞI HALKIN TÜM GÜCÜNÜN SEFERBER EDİLMESİDİR. Emperyalist işgalci güçler modern silahlara güvenir, bizler devrimci halka güveniriz. İşgalci Emperyalistlerin APAÇİLERİ vardır, Irak halkının KIRMASI vardır. İşgalci emperyalist güçlerin ellerinde cana kıymak isteyen kasp bıçakları vardır, Irak halkının yalnızca çıplak elleri vardır. Irak halkının tüfek ve bulguru işgalci emperyalistleri yenecektir. Çünkü askeri teknikleri ne kadar gelişkin olursa olsun savaşın nihai sonucunu belirleyecek olan İNSANIN CESARETİ, FEDAKARLIK RUHU VE BİLİNCİDİR.

Amerikan generalleri boş bir gurura kapılarak hayal peşinde koşmaya devam etsinler. Irak halkının yenilgisinden kurtulamayacaklar. Çünkü tarihi yaratanların generaller değil halklar olduğu gerçeği bir kez daha insanlık tarihinin ilk uyarılık beşiği olan MEZOPOTAMYA TOPRAKLARINDA doğrulanıyor. **MEZAPOTAMYA, İŞGALCI EMPERYALİSTLERE MEZAR OLACAKTIR!**

Emperyalizmin “özgürlüğü” HALKLARA KÖLELİKTİR

Bağdat’ı ele geçirmek için vahşi saldırılarda bulunan ABD Başkanı Bush “Irak’a sokak sokak özgürlük getiriyoruz” derken sokak aralarında bırakılan parça parça çocuk cesetleri, kanlar içindeki yaralılar ve susuzluk ve açlıkla boğuşan Iraklılar gerçeklerin tek tanığıdır. Bir yandan bu katliamları yaparken bir yandan da “insani yardım” adı altında insanlara su, yiyecek dağıtan ABD’li yetkililere en iyi yanıtı ise Iraklı bir vatandaş “Bizim ihtiyacımız olan su ya da ekmek değil. Onurumuz” diyerek vermektedir.

ABD’nin uzun bir süredir hazırlıklarını sürdürdüğü Irak saldırısı **20 Mart 2003** tarihinde sabaha karşı başladı. Ve saldırı başlar başlamaz ABD ve onun en yakın takipçisi İngiliz emperyalizminin saldırıdan önce bulmaya çalıştığı bütün bahaneleri tuzla buz eden **katliam, ölüm, göç ve işkence sahneleri de** yaşanmaya başladı. Üstün teknolojisi ile icat ettiği yeni silahları Irak halkı üzerinde deneyen, msket bombaları ile binlerce çocuk bedeni parçalayan, sivil halkı da “terörist” ilan ederek “dur ihtarına uymadığı” her yerde katletme kararı alan başta ABD emperyalizmi olmak üzere İngiliz emperyalizmi de asıl amaçlarının ne olduğunu böylece açığa koydular. **Adına aymaz bir şekilde “sonsuz özgürlük” adı verilen bu saldırının Irak halkına özgürlük adına bir kırıntıyı dahi vermeyeceği, aksine şu anda Saddam diktatörlüğü altında maruz kaldığı baskılara daha sinsice, “demokrasi” kisvesi adı altında maruz kalacağı açıktır.** Bunun örnekleri daha önceki saldırılarla ispatlanmış durumdadır. Örneğin kim inandırabilir ki bizi

ABD’nin “**kalıcı özgürlük**” adını verdiği saldırı ile Afganistan halkının özgürleştiğine. **Geçinebilmek için çocuklarını satmak zorunda kalan, açlık ve sefaletle yüz yüze yaşayan, Guantanamo kampında tüm insanlık normlarına aykırı bir şekilde işkenceli bir yaşama mahkum edilen Afganistan halkı ABD saldırısı ile özgürleşmemiş aksine köleleşmiştir.** ABD’nin kalıcı ya da sonsuz olarak nitelendirdiği olsa olsa kendisinin sonsuz veya kalıcı bir şekilde başka ülkeleri işgal etmesi anlamına gelebilir. Zaten emperyalizmin hiçbir halkı özgürleştirmek gibi bir derdi yoktur, olamaz da. Kaldı ki her halk kendi özgürlüğünü yaratma ve kazanmaya muktedirdir. **ABD’nin veya diğer emperyalist ülkelerin bu misyonu halklar adına üstlenme gibi bir hakkı yoktur, olamaz da.** Ve daha şimdiden ABD ve İngiliz askerlerinin katlettiği, esir aldığı, işkence ettiği binlerce Iraklı buna kanıttır. Ve bu görüntüler aynı zamanda emperyalistlerin özgürlükten ne anladıklarını da ortaya koymaktadır. Öyle ki daha saldırı başlamadan Pentagon Irak’ta

kaç sivilin öleceğini bile hesaplamıştır. Böyle bir operasyonun Irak halkına özgürlük getireceğine kim inanabilir? Halka özgürlük getirdiğini iddia eden askerlerin özellikle kadınlar ve genç kızlara yönelik tacizleri de kamuoyuna yansımaya başladı. ABD askerlerinin “kızının elbiselerini soyduklarını, elleriyle vücuduna dokunduklarını” ağlayarak anlatan Iraklı baba, Irak halkına dayatılanın özgürlük değil, uşaklık olduğunu göstermeye yetiyor. **Bağdat’ı ele geçirmek için vahşi saldırılarda bulunan ABD Başkanı Bush “Irak’a sokak sokak özgürlük getiriyoruz” derken sokak aralarında bırakılan parça parça çocuk cesetleri, kanlar içindeki yaralılar ve susuzluk ve açlıkla boğuşan Iraklılar gerçeklerin tek tanığıdır.** Bir yandan bu katliamları yaparken bir yandan da “insani yardım” adı altında insanlara su, yiyecek dağıtan ABD’li yetkililere en iyi yanıtı ise Iraklı bir vatandaş “**Bizim ihtiyacımız olan su ya da ekmek değil. Onurumuz**” diyerek vermektedir. Zaten insani yardım adı altında Irak halkına dağıtılan ölüm, açlık ve sefalettir. Pentagon’un yaptığı bu hesaplara göre sayısı şartlara göre değişmekle birlikte Irak’ta onbinin üzerinde sivil ölecek. Yani ABD ve müttefiki İngiliz emperyalizmi tarafından katledilecek. Tüm bunlar aslında bu saldırının ne kadar haksız ve eşitsiz olduğunu ortaya koymaktadır. **Bu saldırı eşitsizdir.** Çünkü tüm dünyada askeri bütçeye ayrılan pay 900 milyon dolardır ve bu rakamın %50’si ABD tarafından kullanılmaktadır. **Bu savaş haksızdır.** Çünkü

emperyalizm kendi çıkarları için, Ortadoğu’yu yeniden şekillendirmek amacı ile ve tüm dünya ezilenlerine korku salmak için bu saldırıyı başlatmıştır. Oysa tüm bu saldırı ve eşitsiz koşullar karşısında **Irak halkı her şeyi ile deyim yerinde ise dişıyla tırnağı ile direnmektedir.** Ayrıca saldırıyı meşrulaştırmak için emperyalizm tarafından öne sürülen bütün gerekçeler de çürümüştür. **Örneğin 1998 yılı Kasım ayı ile Aralık ayı arasında Irak’ta toplam 300 denetim olmasına rağmen bunlardan sadece 5 tanesinde sorun(!) çıkmıştır.** Üstelik 1998 yılı Aralık ayında bir açıklama yapan BM Silah Denetçileri Başkanı **Scott River** kendi ağzı ile Irak’ın kimyasal silahlardan arındırıldığını ifade etmiştir. Bunun yanında İsrail’e ve ABD’nin kendisine baktığımızda **İsrail’in 1992 yılından bu yana 65 kez BM kararlarını ihlal ettiğini görmekteyiz.** Yapılan araştırmaların sonuçlarına göre dünyada nükleer silahlara sahip 8 ülke var. Bunlardan biri olan ABD’nin elinde 10 binden fazla, diğeri olan İsrail’in elinde ise 400’den fazla

nükleer silah başlığı bulunuyor. Yani dünya halkları için asıl tehdit Irak değil, ABD emperyalizmidir.

IRAK HALKI DİRENİYOR

Saldırının başladığı ilk günden bugüne kadar dönüp baktığımızda emperyalizmin özelde ise ABD emperyalizminin ne kadar güçlü olursa olsun ya da ne kadar güçlü görünürse görünsün asıl olarak istediği her şeyi yapamayacağını görebiliriz. İlk günlerde Irak'ın işgali ve ele geçirilmesi için en fazla bir hafta süre veren ABD Irak'ta toprağını, evini, bahçesini koruyan insanların öfkeli direnişi ile karşılaşmış ve bu öfke onu sert bir kayaya çarpmaktan beter etmiştir. **Bu öfke 65 tonluk Abraham tanklarını etkisiz hale getirebilmiş, Apaçi helikopterleri tüfekle yerle bir etmiştir. ABD tüm dünyaya lanse ettiği gibi Irak halkı tarafından çiçeklerle, halaylarla değil tüfeklerle, intihar eylemleri ile ve dişe diş bir mücadele ile karşılanmıştır. Çünkü bu onun hak ettiği tek karşılama biçimidir.** Onca gelişmiş son model teknolojiler Irak halkı karşısında etkisizleşmiş, güçsüz kalmıştır. Ve bu güçsüzlük karşısında ABD ordusunun ve üst düzey askeri yetkililerin içinde dahi çatlaklar çıkmış ve bu çatlaklar Pentagon danışmanı Richard Perle'nin istifası ile sonuçlanmıştır. İşgalin birkaç günde biteceğini savunan Richard Perle ise Irak'a yönelik saldırının en ateşli savunucusu olarak tanınan isimlerden biri.

ABD ve İngiliz askerleri içinde psikolojik sorunlar baş göstermeye başlamış ve "yenilmez" ABD anlayışına haklı olarak gölge düşmüştür. Bu gölge ABD'li yetkililerin tedirgin ve korkakça açıklamaları ile devam etmiş ve ABD'nin kara savaşını durdurma kararı alması ile somutlanmıştır. Bir savaş manevrası olarak da algılanabilecek bu durum, asıl olarak ABD'nin beklemediği bu direniş karşısındaki şaşkınlığının ve buna karşı yeni yöntemler arayışının bir yansımasıdır.

EMPERYALİST YAĞMACILAR IRAK'TA İŞE KOYULDU

Irak üzerindeki bombardmanın artık pazar yerlerinde kadın, çocuk-çocuk herkesi katletme derecesine vardığı bu aşamada savaş ticaretinin bu denli erken başlaması da emperyalistlerin asıl amacını tüm çıplaklığı ile ortaya koydu. **Sözde Irak halkını dik-tatör Saddam'ın elinden kur-**

tarmak için bu saldırıya giren ABD ve İngiliz emperyalizmi erken renk verdi. İşgalin gerçekleştiği bölgelerde yıkılan, yakılan Irak şehirlerinin tekrar yapımı için devreye giren ticaret ilişkileri tüm rezilliği ile kamuoyuna yansıdı. ABD'nin şimdiden ve hiç zaman kaybetmeden ihaleleri açmasının ardından Irak'tan pay kapma telaşında olan İngiliz, Fransız emperyalistleri de açıklamaları ile ne istediklerini açığa koydular. **ABD'nin 10 Mart'ta 5 ABD'li mühendislik firmasını saldırı sonrasında yapılacak inşaat işleri için Irak'a çağırması ve Umm Kasr limanını daha ele geçirmeden işletme hakkını Stevedoring Service of Amerika şirketine vermesi özellikle İngiliz emperyalistlerini oldukça kızdırdı.** Bunların yanında Irak'ın telefon şebekesini de yine bir ABD'li firmanın yağmalamaya çalışması emperyalistlerin akbalar gibi Irak'ın üzerine üşüştüğünün bir göstergesidir. Yine ABD'nin artçılarından olan Britanyalı şirket sahipleri Körfez Savaşı sonrasında da ihalelerin ABD şirketlerinin eline geçtiğini hatırlatarak duygularını "korkarım yine öyle olacak" şeklinde dile getirdiler. Önemli bir ayrıntı olarak şunu da belirtmek gerekir ki, bir yandan yıkım bir yandan da kendi çıkarları için saldırı olanca hızı ile sürdüren ABD buradan da kâr etmenin telaşı içinde. **Örneğin petrol kuyularında ortaya çıkan yangını söndürmek için ihale verilen firmanın eski yöneticilerinden biri de Dick Cheney.** Bunun dışında ABD'nin saldırıdan önemli beklentileri arasında silah tekellerinin yaşanacak ihtiyaçtan kaynaklı kâra geçmeleri de var. Amerikalı yetkililer silah stokları eridikçe yapılacak siparişleri krizden çıkış için önemli birer kaynak olarak görüyor. Dünyanın başka hiçbir ülkesinde ekonomi üzerindeki ağırlığı bu derece hissedilmeyen silah endüstrisi ABD'nin köşe taşlarından biridir. **Yani ABD Irak'ı silahsızlandırmayı hedef olarak koyarken bir yandan da kendi ekonomisini tam olarak bu endüstri üzerine kuruyor.** Öyle ki her yıl Rusya, Almanya, İngiltere, Çin ve Fransa toplamından fazla silah ihraç eden ABD'nin silah alımı da Avrupa toplamından %50 daha fazla. Bunun dışında tıpkı saldırıda ölecek sivil sayısı önceden planlandığı gibi Irak'ı da yeniden yapmak için gerekli olan miktar da önceden belirlenmiş durumda.

Bunun için öngörülen miktar yaklaşık olarak 600 milyon dolar ile 900 milyon dolar arasında değişiyor. Bu rakam bir ülkenin önce yıkılıp sonra tekrar yapılması için gerekli olan miktar. Yani yüzlerce ölüm, sakat kalma, göç vb. yaşanacak tüm felaketlerin bedeli. Alt yapısından başka birçok alana kadar paylaşılan Irak ABD emperyalizminin krizden çıkışı için bir can simidi kadar

lunu dahi kıpırdatmamaktadır. Saldırıda aktif rol almadıklarını iddia eden Türk egemen sınıfları ABD uçak, tank ve diğer araçlarının saldırılarına ara vermemeleri için benzin sağlayacaklarını gizlemeye çalışıyorlar. Oysa tüm bunlar aslında Türk devletinin saldırı karşısında kimin yanında yer aldığını açıkça göstermektedir. **Ve tüm bunlar saldırıda aktif rol almak değil de nedir?**

rek "**Başbakan Recep Tayyip Erdoğan derhal ABD'ye bir ziyaret gerçekleştirmeli ve gereken neyse yapmalı**" diyerek hükümeti daha da açıktan bir uşaklığa davet etti.

EMPERYALİZM KAYBEDECEK HALKLAR KAZANACAK

ABD, tıpkı Irak Enformasyon Bakanı'nın ifade ettiği gibi ku-

önemli.

STRATEJİK ORTAKLIK MI, UŞAKLIK MI?

Türkiye açısından bakıldığında ise durum devlet yetkilileri tarafından "Türkiye savaşta aktif rol almıyor" dense de gerçekler böyle değildir. Türkiye saldırının tam ortasında Irak halkına karşı ABD'nin yanında yer aldığını uzun bir zaman önce belirtmiş ve bu yönde adımlar atılmaya başlanmıştır. Özellikle Türkiye Kürdistan'ında adeta yaşanan hareketlilik bunun bir ispatı durumundadır. Yani şu anda hava sahasını Amerikan uçak ve füzelerine açan Türkiye Irak'ta bu yolla katledilen yüzlerce insanın ölümünün altına imza atmış demektir. Yine söz konusu bu uçaklara izin verilmesi de katliama ortak olmak değil de nedir? Ayrıca Türkiye ABD ve İngiliz askerlerinden yaralı olanların tedavi edilmesi noktasında da desteklerini sonuna kadar sürdürmektedir. Ancak komşusu olan Irak halkının yaralı, hasta, çocuk, kadın ve yaşlı insanlarına yardım için ko-

Türkiye'nin adeta bir kiralık katil gibi kullanıldığı ortadadır.

Ama özellikle büyük patronlara bu da yetmemektedir. Onlar Irak'ın yeniden yapılmasında daha fazla rol alarak daha fazla para kazanmanın hayali içindedir. **Türkiyeli inşaat firmaları olarak taş taş üstünde kalmamış bir Irak'ta pastadan daha fazla pay kapma, en azından efendisinin eteklerinden dökülenleri toplamak için çaba harcamaktadırlar.** İşte bu kâr hırsı dönem dönem patronları hükümetten daha istahlı bir duruma dahi getirebilmektedir. Örneğin 16 Mart'tan bu yana ABD'de bulunan Türk Amerikan İş Adamları Derneği Başkanı **Zeynel Abidin Erdem** bir yandan çok tepki toplamamak için kendisinin de savaşa karşı olduğunu belirtmekle beraber saldırının mutlaka olacağını ve zaten olacak bir şey için en azından kalmayarak pastadan pay kapmak gerektiğini belirtti. Ve hükümetin saldırı karşısındaki tutumunu eleştirerek daha aktif olması gerektiğini belirtti. Ve Recep Tayyip Erdoğan'a akıl vere-

marcı insanlar gibi davranmaya devam ederken yani kaybettikçe yenilgiye doymazken dünyada ise savaş karşıtı gösteriler her geçen gün artıyor. Irak'a komşu ülkelerde özellikle Arapların yoğun bir tepkisini alan ABD saldırganlığı, bunun dışında birçok ülkede daha halkların öfkelerinden nasibini alıyor. Bu gidişata ve Irak halkının destansı direnişine bakıldığında **ABD bu saldırısını askeri olarak "kazansa" bile asıl olarak kaybedecektir** denilebilir. Çünkü ABD binlerce insanın ölümü, onlarcasının sakat kalması, göç ederek yurdundan uzaklaşmasından sonra Bağdat'a girdiğinde Bağdat'ı "ele geçirmiş" olacaktır. Ancak bir yandan da Ortadoğu halkları tarafından çevrelenmiş, kendinden nefret eden bir halklar deryasının ortasında kalmış olacaktır. Bu ABD için ölümden beterdir. Her mitingde yakılan ABD bayrakları, tekme-lenen Bush kuklaları bu nefreti açığa koymaktadır. Ve halkların bu nefreti ABD'nin sonunu getirecektir.

Susma haykır halklar kardeşdir

ABD ve İngiliz işgal güçlerinin Irak'a saldırısıyla boyut kazanan emperyalist saldırganlık yapılan çeşitli eylemlerle Türkiye çapında protesto ediliyor. Binlerce saldırganlık karşıtı kitle "Sonsuz Özgürlük" getireceklerini söyledikleri Irak halkı üzerine bombalar yağdıran emperyalistlere öfke yağdırdı. Yapılan eylemlerin en kitleseli 6 Nisan'da İstanbul'da Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu tarafından Çağlayan meydanında yapılan miting oldu.

Okmeydanı'ndan saldırganlığa öfke

Okmeydanı Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik 29 Mart günü saat 19:45'de Örnektepe Muhtarlığı önünde toplanarak bir yürüyüş gerçekleştirdi. "Emperyalist Savaşa Hayır" pankartı açarak meşalelerle mahalle sokaklarında "Üsler Kapatılsın, ABD Defolsun", "Tecriti Kaldırın Ölümle durdurun" vb. sloganlar atan kitleye mahalle halkı camlardan ve dışarıya çıkarak destek verdi. Çamlık Parkına gelen kitle burada bir basın açıklaması

yaptı. Basın metnini okuyan birlik üyesi; "ABD emperyalizminin Ortadoğu'da hakimiyetini güçlendirmek, Ortadoğu'daki petrol kaynaklarını ele geçirmek ve diğer enerji kaynaklarını kontrol altında tutmak amacıyla İngiliz emperyalizmini de yanına alarak başlattığı işgal, kanlı bir şekilde sürüyor ve cezaevlerinde süren tecrite emperyalizmin ürünüdür" dedi. Eylem atılan sloganlarla ve alkışlarla sona erdi.

(İstanbul)

"ABD 6. FİLOYU UNUTMA"

27 Mart 2003 tarihinde KESK, DİSK, TTB, TMMOB ve Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu'nun çağrısıyla kitlesel bir basın açıklaması yapıldı. Bazı sendikalar ve üyesi işçiler de iş bırakarak eyleme destek verdi ve saldırıyı protesto etti. Kitle saat 12:30'da Taksim AKM'nin önünde toplanmaya başladı. Taksim'in dışında Beşiktaş ve Fındıklı'da da toplanan kitle düzenli kortejler oluşturularak Dolmabahçe'ye doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşe ESP, TKP, Temel Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Devrimci Demokrasi, DİSK, TMMOB, KESK, Belediye-İş vb. kurumlar pankartlarıyla katılım sağladılar. "Irak'taki Emperyalist Saldırganlığa Karşı Birleş ve Diren" pankartıyla eyleme katılan ILPS ve "Emperyalist Saldırganlığa Hayır", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" vb. dövizlerle YDG de eyleme katıldı. Kitle coşkulu bir şekilde yürürken sık sık "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Emperyalistler İşbirlikçiler 6. Filoyu

Unutmayın", "Biji Bratiya Gelan", "Üsler Kapatılsın ABD Defolsun" vb. sloganları attı. Eyleme çevredeki halk da alkışlarla destek verdi. Dolmabahçe Parkı'nda toplanan kitle burada da sembolik olarak Amerikan mallarını yaktı. Burada KESK Genel Başkanı Sami Evren ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi birer konuşma yaptılar. 6. Filoyu denize dökerken yaşamı yitiren Vedat Demircioğlu şahsında tüm devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Konuşmaların ardından basın açıklaması sona erdi.

* Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu 2 Nisan 2003'te ABD Konsolosluğu önünde Powell'ın Türkiye'ye gelmesini protesto etti. Koordinasyon imzalı pankart ve dövizler açılan eylemde okunan basın metninde "Türk, Kürt, Arap halklarının kardeşliği için ülkede ve bölgede savaşa karşı çıkıyoruz. Yeni cephelerle Irak halkının katledilişini değil ABD'nin Ortadoğu'dan defolmasını istiyoruz" denildi.

Kitle ise sık sık "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Biji Bratiya Gelan", "Amerikan askeri olmayacağız" şeklinde sloganlar attı.

* Taksim Gezi Parkında 5 Nisan 2003 tarihinde "1000 Kadın Buluşması" adı altında bir açıklama gerçekleştirildi. Saat 13:00'de bir araya gelen kadınlar "Irak'ta savaşa hayır" eşarpları takarak toplandılar. Eylemde "Iraklı Kızkardeşlerimizle 1000 Kadın Buluşması" pankartı açıldı. Kitle sık sık "Irak'ta Savaşa Hayır", "Kahrolsun ABD Emperyalizmi", "İşgalci ABD Ortadoğu'dan Defol" vb. sloganlar atıldı. Koordinasyon üyesi bir kişi okuduğu metinde "20 Mart'tan beri Türkiyeli kadınlar olarak bizim de düşen bombalardan yüreğimiz patlıyor. ABD emperyalizmini lanetlemek için buradayız. Iraklı kız kardeşlerimizin acısı acımızdır" dedi. Metnin okunmasından sonra Bilgesu Erenus, Grup Yel, Hayal, Vardiya sundukları müzik ve şiir dinletisiyle yapılan eyleme katkıda bulundular. Yurtdışından ve Türkiye'den gelen mesajlar okundu. Kitle en son hep bir ağızdan "eşkiya dünyaya hükümdar olmaz" ve "yaralı annenin ağzı" türkülerini okudu.

* 29 Mart Cumartesi günü Taksim'de savaşa karşı iki eylem yapıldı. İlk olarak Taksim Odakule önünde saat 13:30'da toplanan İstanbul Demokratik Liseliler Birliği üyeleri "Her yer Irak hepimiz Iraklı çocuklarımız" pankartını açtılar. ABD Konsolosluğu'na yürümek isteyen kitleye polis müdahale ederek 21 kişiyi gözaltına aldı.

İkinci eylem ise Halkevleri tarafından yapıldı. Mis Sokak'ta toplanan kitle Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçmek istedi. Çevik kuvvet ekipleri kitlenin önünde barikat kurarak yürümelerine izin vermedi. "Biz bu savaşı durdurabiliriz", "Katil ABD, işbirlikçi AKP" vb. sloganlar atan kitleye polis sert bir şekilde saldırdı. Biber gazı ve gaz bombası kullanılan polis birçok kişiyi gözaltına aldı. Gazeteciler ve kitle de atılan gaz bombalarından etkilendi. Ara sokaklara dağılan kitle burada polis ile çatıştı. Polisin ara sokaklara yığınak yap-

masına halktan da tepkiler geldi. (İstanbul)

EMEKCİ KADINLAR BİRLİĞİ'NDEN PROTESTO EYLEMİ

* Emekçi Kadınlar Birliği ABD emperyalizminin Irak'a yapmış olduğu katliam saldırısını basın açıklaması ile protesto etti.

5 Nisan günü saat 13:00'te Fomara Meydanı'nda toplanan EKB'liler birçok kurum temsilcisinin de destek verdiği basın açıklaması eyleminde buradan AKP il binası önüne alkış ve sloganlarla yürüdüler. İl binası önünde EKB adına açıklamayı Beycan Taşkiran okudu. Taşkiran yapılan katliama vurgu yaparak, "insanlığımızın ve geleceğimizin yok edilmesine izin vermeyeceğiz. Yaşamın yarısı olan biz kadınlar, bu savaşı durdurmak için savaşaacağız" dedi. Kitle alkış ve sloganlarla açıklamaya destek verdi. (Bursa)

* 5 Nisan Cumartesi günü EKB Malatya AKP önünde bir basın açıklaması yaptı. "Evlatlarımızın cesetlerini değil, çiçek taşımak istiyoruz" pankartını açan EKB'liler adına basın açıklamasını Nevide Budak okudu. Budak, "dünya üzerinde bir avuç egemen yöneticiler petrol, toprak, para hırsırları için savaş başlatmışlardır. ABD şimdi de Kuzey Irak'tan kara hareketini başlatmayı planlıyor. Bu savaşa Türkiye'den de bizlerin evlatları sürüklenecektir. Buradan AKP'yi ve ordu yetkililerini uyarıyoruz. Evlatlarımızı biz doğurduk öldürtmeyeceğiz. Bu kirli savaş bir an evvel sona erdirilsin. Katliam durdurulsun" dedi. (Malatya)

ABD SALDIRGANLIĞI SAMSUN'DA PROTESTO EDİLDİ

ABD'nin Irak saldırısı devam ederken bir yanda da protesto eylemleri yaygınlaşarak sürüyor. 29 Mart Cumartesi günü Cumhuriyet Meydanı'nda saat 13:00'te bir araya gelen yaklaşık 450 kişi "Kahrolsun Amerikan emperyalizmi", "Susma haykır savaşa hayır" vb. sloganlarını atarak ABD emperyalizmini protesto ettiler. Basın açıklamasını okuyan

Samsun Savaş Karşıtı Platform sözcüsü Bekir Belovacıklı ABD, İngiltere ve BM'nin uluslararası hukuku ve dünyanın her yerinde yükselen barış taleplerini yok sayarak Irak halkı üzerine bombalar yağdırdığını belirterek asıl hedefin Irak'ın yeraltı ve yerüstü kaynakları ve petrollerine el koymak olduğunu ifade etti. Açıklama alkışlar eşliğinde son buldu. (Samsun)

DEHAP İL KADIN KOLLARI BASIN AÇIKLAMASI

Mersin DEHAP İl Kadın Komisyonları 2 Nisan 2003 tarihinde savaşı ve tecriti protesto amaçlı bir basın açıklaması düzenledi. DEHAP İl binası önünde yapılmak istenen açıklama polis tarafından engellenmek istendi. Polisin engelleme çabalarına rağmen Komisyon Başkanı Aynur Aşan açıklamayı yaptı. Açıklamada "Barışın, demokrasinin, insan hak ve özgürlüklerinin gelişmesi için güllerimizle tüm kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz." dendi. Açıklama Aşan'ın basına ve halka gül dağıtmasıyla son buldu. (Mersin)

EMPERYALİST SALDIRGANLIĞA TEPKİLER SÜRÜYOR

* 21 Mart 2003 tarihinde İzmir Savaş Karşıtı Platform'un düzenlediği eylem Alsancak Garı'nın önünde başladı. Öğle saatlerine doğru kamu emekçileri, siyasi partiler, dernekler, sendikalar ve dergi çevrelerinin katılımıyla İngiliz Konsolosluğu'na doğru yürüyüş başladı. Emekçilere hitaben konuşan Savaş Karşıtı Platform Dönem Sözcüsü Alim Murathan; "Gözünü kan bürümüş emperyalizmin saldırganlığı, attığı bombalar sadece Irak halkına değil, tüm dünya halklarıdır" dedi. Eyleme 2500 kişi katıldı. Eylemde sık sık "Emperyalist savaşa hayır", "Yaşasın halkların kardeşliği" vb. sloganlar atıldı. Yine bu saatlerde Aliğa ve Bergama'da da Petkim Tüpraş, Belediye işçileri ve kamu emekçileri de Irak halkına yönelik saldırganlığı protesto ettiler.

* **27 Mart Perşembe** günü saat 12:00'de Cumhuriyet Meydanı'nı dolduran işçi ve emekçiler savaşa ve yoksulluğa karşı çıktılar. KESK İzmir Şubeler Platformu'nun düzenlediği mitinge sendikalar, siyasi partiler, dernekler ve çeşitli kurumlar katıldı.

Alanda KESK İzmir Şubeler Platformu adına söz alan Eğitim-Sen 4 No'lu Şube Başkanı **Sezai Turan** konuşmasında; "Biz emekçiler olarak Irak'ta insanların ölmesine karşı çıkıyoruz ve savaşı durdurmakta kararlıyız. 68'in anti-emperyalist ruhuyla sesleniyoruz. Eğer sesimize kulak vermezlerse mücadele etmeye devam edeceğiz" dedi.

* **4 Nisan Cuma** günü Cumhuriyet Postanesi önünde İHD İzmir Şubesi BM Genel Sekreteri Kofi Annan'a mektup ve kanlı bebek gönderdiler. Basın metnini okuyan İHD İzmir Şube Yönetim Kurulu Üyesi **Mihriban Karakaya** "dünya halklarının gözü önünde binlerce bebeği gözlerini kırpmadan katleden emperyalistler bu savaşı hemen durdurmalı ve insanlığa karşı suç işleyen emperyalistler, savaş suçluları mahkemesinde yargılanmalı" dedi. (İzmir)

VIETNAM KASABI PROTESTOLARLA KARŞILANDI

ABD Dışişleri Bakanı Co-

lin Powell'ın Türkiye'ye ziyaretine gelmesiyle Ankara'da hareketli günler yaşandı. Powell'ın Türkiye'ye geleceğinin öğrenilmesiyle birlikte devlet; çok yoğun güvenlik önlemleri aldı. Ankara'nın merkezi yerlerinde her köşe başında panzerler, çevik kuvvet ekipleri ve polislerle bariyerler kuruldu. Başbakanlık binasının olduğu sokak ise trafiğe kapatıldı. Yine de Colin Powell'ın yoğun protestolarla karşılanması önlenemedi.

2 Nisan 2003 tarihinde Başbakanlığa gelen Powell burada ÖDP'li bir grubun protestosuyla karşılaştı. Ellerindeki kırmızı boya ile etrafa saçarak, Irak'ta katledilen sivilin kanlarını Ankara sokaklarına taşıyan grup Powell'a "DEFOL" dedi. Polisin saldırmasıyla ÖDP'liler gözaltına alındı. Aynı saatlerde Dışişleri Bakanlığı önünde, Halkevleri'nden bir grup da protesto eylemi gerçekleştirdi. Eylemlerde 15 kişi gözaltına alındı.

Saat 12:30'da SDP, TKP, EMEP, ESP, ÖDP, Halkevleri ve İHD Yargıtay binası önünde Powell'ın Türkiye'ye gelerek, Türkiye'nin şu an fiilen yaşanan saldırıda kendilerine destek sunmasını talep etmesini protesto etti. "Hangi savaşı katiller kazandı", "Emperyalistler yenilecek

halklar kazanacak", "Vietnam kasabı Powell ülkemizden defol", "Savaşa seyirci kalma Amerikan malı olma" dövizlerinin açıldığı eylemde sık sık "Powell'ı, boyadık sıra Bush'ta", "Halka değil ABD'ye barikat", "Powell defol pazarlık yok" sloganları atıldı.

Başbakanlık binası önüne geçmesine izin verilmeyen kitle Yargıtay binası yakınında Güvenpark'ta açıklama yaptı. Açıklama yapan İHD Ankara Şube Başkanı **Ender Büyükçulha**, "Şu an siyasi iktidar yeni bir pazarlık yapıyor. Pazarlık bizim geleceğimiz üzerine yapıyor. Çocuk katili, kadın katili şu an Başbakanlık binasında. Bu ülkeyi, bu halkı, bizlerin hayatını, onurunu, geleceğini emperyalistlere peşkeş çeken siyasi iktidara sesleniyoruz. ABD'ye sesleniyoruz. Çocuk katiline, kadın katiline, ABD'nin elçisine sesleniyoruz. Katil ABD Ortadoğu'dan defol" dedi.

Savaş karşıtları buradan Yüksel Caddesi'ne yürüdü. KESK Ankara Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü **İsmail Sağdıç** İnsan Hakları Anıtı'nın önünde 6 Nisan'da İstanbul'da yapılacak olan mitinge katılım çağrısı yaptı. Eylem alkışlar ve sloganlarla sona erdi.

(Ankara)

Erzincan Geçit Beldesi

Anti-emperyalist mücadelede Geçit halkı da var

ABD emperyalizminin Irak'a yönelik saldırısına bir yanıt da Erzincan'ın Geçit beldesinden geldi. İnsan olma erdemini yerine getirme bilinci ile Geçit halkı yaptığı eylemler ile Irak halkının yanında olduğunu vurguladı. Akşam saat 20:00'de **Fakir Baykurt Kültür Evi** önünde gerçekleşen eyleme başta belde halkı olmak üzere Erzincan'daki DKÖ temsilcileri ve öğrenciler de katıldı. Açıklamanın okunması ve sloganların atılmaya başlanması ile birlikte hazır bekleyen jandarma kitleye müdahale etti. Tüm müdahalelere rağmen kitle basın metnini sonuna kadar okudu. Bu sırada basın açıklamasını okuyan kişi gözaltına alınmak istendi. Ancak kitlenin sahiplenmesi ile bu da gerçekleşemedi. Tüm engelleme çabalarına rağmen halk bu haksız savaşa seyirci kalmayacağını göstermiş oldu. (Erzincan)

Emperyalist saldırganlığa geçit yok

Irak'a yönelik ABD ve İngiliz emperyalistlerinin başlattığı saldırganlık 6 Nisan'da İstanbul'da yapılan mitingle bir kez daha lanetlendi. Aslında çağrılarında tüm Türkiye çapında yapılması planlanan mitinge diğer illerden katılım çok düşük de olsa Şişli Abide-i Hürriyet meydanını dolduran 20 bini aşkın kişi Irak'taki savaşa karşı öfkelerini sloganlar, pankartlar, dövizler, bayraklar,

giyimleri, taşıdıkları tabutlar vs ile dile getirdiler.

Mitinge Deri İş Tuzla Şubesi, KESK, BES, Eğitim Sen, Tez Koop İş, Birleşik İşçi Sendikası, Hak-İş vb sendikalar; DEHAP, EMEP, SDP, ESP, TKP vb. partiler; İHD, Özgür Der, Mazlum Der gibi dernekler ve Partizan, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, ÖMP, Demokratik Haklar Platformu, Mücadele Birliği, Halkevleri, İşçi

Kültürevi, Çağrı gibi mitingin en canlı kesimini oluşturan devrimci çevreler katıldı.

Partizan kortejinde "Emperyalist saldırganlığa geçit vermeyelim Partizan", "Emperyalizmi döktüğü kanda boğacağız YDG", "Emperyalist saldırganlığa karşı isyanı körükle TKM" pankartları, çeşitli dövizler ve Partizan ve Tohum bayrakları taşındı. Ayrıca "Irak'taki emperyalist saldırganlığa karşı birleş ve diren Halkların Uluslararası Mücadele Ligi ILPS" pankartı da açıldı. Miting boyunca coşkunlukun eksik olmadığı kortejde TKP/ML sloganları da atıldı.

Tohum Kültür Merkezi'nin hazırladığı temsilî ABD askerlerinin, Irak halkını "özgürleştirme" operasyonunu anlatan kısa skeç de miting içinde gösterildi.

Mitingde Mustafa Alabora ve Ayşe Emel Mesçi tarafından okunan metnin ardından Grup Vardiya, Grup Kutup Yıldızı, Grup Munzur ve Ferhat Tunç'un söylediği parçalar da yer aldı.

Miting başlamadan önce yürüyüş için toplanılan Perpa altındaki arama noktasında Haklar ve Özgürlükler Cephesi'ne ait bir pankartın alana polis tarafından sokulmak istenmemesi üzerine kısa bir gerginlik yaşandı. Polisin saldırgan tutumuna taşlarla yanıt veren gençlerin üzerine polisin attığı gaz bombası birçok göstericinin etkilenmesine yol açtı. Bu kısa gerginlikten sonra başlayan yürüyüş herhangi bir müdahale olmadan devam etti. (İstanbul)

Türk medyası bugün büyük ölçüde kurum olarak ve ideoloji olarak Türk silahlı kuvvetlerine ve Türk büyük sermayesine dayanıyor. Türk medyasının çekin arkasından bu iki önemli gücü, iki sayfa bile gazete çıkaramazlar.

Objektif olmak da gazetecilerin tercih ettiği bir deyim değil. Çünkü ağızınızı açtığınız an tarafsınız. Maksat hangi taraftan yana olmak. Devletten, güçlüden yana mı olmak yoksa somut olgulardan mı yana olmak.

El Cezire örneği en basitinden gazeteciliğin, haberciliğin, televizyonculuğun, radyoculuğun esas olarak teknolojiye, esas olarak alt yapıya dayanmadığını gösterdi. Biz bunu zaten biliyorduk. Ama bizim bilmemiz yeterli değil.

Medya sadece bir olayın doğru veya yanlış, tahrifatlı ya da eksiksiz bir şekilde aktarılmasıyla sınırlıdır. Kafalarımızı karıştırabilir ama olayın kendisini değiştiremez. İstedığı kadar Amerikan propagandası yapsın Irak halkının direnişini kıramaz.

20 Mart'ta başlayan Irak'taki saldırganlıkta medyanın savaş kışkırtıcılığı konusunda ne düşünüyorsunuz?

Öncelikle büyük egemen medyanın hem dünya çapında hem Türkiye çapında kısa vadeli büyük bir darbe alması benim için şahsen sevindirici. Ayrıca militan basın için de kendini kanıtlama, kendini ispat etme açısından da önemli bir fırsat doğduğunu düşünüyorum. Çünkü savaş kışkırtıcılığı yapanlar, Amerikan propagandası yapanlar, Umm Kasr'ı düşürenler, Basra'yı düşürenler, ki bunların yalan olduğu 3 gün sonra ortaya çıktı, bu egemen medyanın, apoletli medyanın büyük ölçüde az da kalmış olan güvenilirliğine ve inandırıcılığına bir darbe daha vurdu. Bu işin yıkıcı ve olumsuz yanı. Benim

açımından ise olumlu tabi. Ama ben bu dönemde böyle bir fırsatta alternatif sosyalist militan basının daha önce söylediklerinin doğrulanması açısından önemli buluyorum. Ama tabi burada şöyle bir eksikliği de hissetmiyorum değilim.

Her ülkede militan basın, o ülkenin fikir hayatının renklenmesi, belirli ideolojilerin topluma daha fazla yaygınlaştırılması için önemli bir fırsat olabilir. Ama burada özellikle bu Irak saldırısı konusunda bütün dünyada olduğu gibi dozajları farklı olabilir, militan basın kaçınılmaz olarak işin siyasi, ideolojik yanını ve içeriğini öne çıkarıyor. Ki bu militan basının yapısında, görevinde, doğasında var. Ama bu dönemler işin teknik ve mesleki yanının da güçlendirilmesi açısından bir fırsat. Büyük medyada yalan, Amerikan propagandasının kısa bir dönem için de olsa çökmesi, inandırıcılığı ve güvenilirliğinin bir darbe yemiş olması militan basını otomatik olarak güçlendirmiyor. Sadece orada bir boşluk doğuyor. O boşluğu tabi ki militan basın egemen basın olsun anlamında söylemiyorum ama her yerde eksik olan işin mesleki ve teknik boyutunu yani habercilik ve gazetecilik boyutuna da güç katmak için özel önem verilmesi gereken bir dönemmiş gibi geliyor. Ve bence bugün bunun zemini ve ortamı var. Her zaman yoktu. Bugün ise var. Çünkü eskisine oranla daha fazla bilgi ve haber kaynağımız var.

Ama bunun koşullarının yaratılması o kadar da kolay değil.

Bakın ben 1 hafta 10 gündür El Cezire televizyonu üzerine çalışıyorum. Tabi ki militan bir televizyon değil. Ama egemenlerin ve Amerikan tarzı medyacılığın sahip olduğu olanaklara sahip değil ama doğru yayın çizgisine sahip olarak şöyle bir özelliği var. Arap ruhunu, Arap vicdanını iyi bildiği için yaptığı bir yayıncılık var. Demin saydığım örnekleri El Cezire ortaya çıkardı. CNN Umm Kasr'ın müttefik kuvvetlerinin eline geçtiğini bildirdi. Halbuki Umm Kasr'ın içindeki El Cezire muhabiri ele geçmediğini görüntüleriyle birlikte ispatladı. İşte bu örnek çok ilginç. Şimdi oturup gazeteyiz, İşçi köylü'nün buralara muhabir gönderip oradaki gerçekleri aktaracak güçte olmadığını biliyorum. Ama bugün El

Cezire örneği en basitinden gazeteciliğin, haberciliğin, televizyonculuğun, radyoculuğun esas olarak teknolojiye, esas olarak alt yapıya dayanmadığını gösterdi. Biz bunu zaten biliyorduk. Ama bizim bilmemiz yeterli değil. Herkesin kavraması için gerekli olan yeterli koşul, doğru siyasi tahlil. Yani herhangi bir Iraklı saldırı başlamadan önce de bal gibi Irak'ın direneceğini biliyordu. Ve eğer doğru kaynaklara zamanında yönelmiş olsaydık, 48 saatte Bağdat düşecek masalına inanmayacaktık. Onu sorguluyacaktık. Onu yayımla sorguluyacaktık. "Ya kardeşim sen böyle diyorsun ama Irak'ta ne Saddam'ın oğlunun gazetesinde ne bir Arap internet sitesinde bunun böyle olmayacağı yazılıyordu" dese ydik biz 13 gün önce, saldırı başlamadan önce, (ki diyenler oldu) bugün bizim itibarımız, yani bu işi yapanların güvenilirliği daha yüksek olacaktı. Yani demek istediğim şu, Amerikan propagandacı medyasına karşı yapılması gereken Arap, Türk ya da Kürt propagandası değildir. Sonuç olarak orada kelimeler değişiyor. İkisinde de amiyane tabiriyle gaza getirme, ajitasyon-propaganda denilen yöntemler izleniyor. Propagandanın etkililiğini panzehiri ise dürüst habercilik yapmak. Yani, bugün belki Irak televizyonu yapmıyor ama El Cezire bunu yapıyor.

Ama bahsettiğiniz El Cezire bir Katar televizyonu. Katar'ın bu saldırıdaki tavrı açısından da El Cezire'nin bu tavrı pek denk düşmüyor.

Çok tartışılan bir konu bu söylediğiniz. Katar Birleşik Arap Emirlikleri adına petrol zengini fakat aydınlanmacı diktatör tabir edilen babasını devirip iktidara geçen ve Amerikalarda İngilterelerde okumuş, batı dünyasını çok iyi bilen bir şeyhin yönetimini, devlet demeye bin bir şahit istenen, vakti zamanında İngilizler tarafından övünmek üzere kurulan küçük bir şeyhlik. Çok tesadüftür El Cezire'nin Katar'a yerleşmesi. Aslında ABD ile olan ilişkilerine bakıldığında koyu Amerikancı bir ülke gibi görünse de ülke içerisinde son 10 sene içinde diğer Arap ülkelerinde olmayan kadınlara yönelik, hatta Danışma Meclisi türü bile olsa bir parlamento kurmaya yönelik diğerlerinden belirli ölçülerde ayrılan bir ülke. Ama sadece Katar-El Cezire ilişkisini anlatmak yeterli

değil, direkt olarak şeyh tarafından şeyhin bizzat kendisi tarafından finanse edilen bir televizyon ama biz, ben de dahil Arap dünyasını o kadar da iyi bilmiyoruz. Mesela El Cezire televizyonunun Katar hakkındaki haberleri ve programları %3'ü geçmiyor. Çünkü onlar kendilerini yerel bir Katar televizyonu olarak değil, bir Ortadoğu televizyonu, hatta global bir televizyon olarak görüyorlar.

Tarafsız gazetecilik yaptığını mı iddia ediyor yani?

Yok, tarafsızlık diye bir şey yoktur. Onlar da bilincinde bunun. İngilizce deyimle belirli ölçüde 'yansız' denirse aynı anlama gelir ama mevcut taraflara eşit uzaklıkta ve dengeli durmak. Objektif olmak da gazetecilerin tercih ettiği bir deyim değil. Çünkü ağızınızı açtığınız an tarafsınız. Maksat hangi taraftan yana olmak. Devletten, güçlüden yana mı olmak yoksa somut olgulardan mı yana olmak. El Cezire bizim açımızdan da önemli bir örnek. Son bir örnek vereyim. El Cezire yayına başladıktan 1-2 yıl sonra yarı resmi olan Arap Televizyonlar Birliği'ne üye olmaya çağrılıyor. Merkezi Kahire'de. Yöneticiler merkeze gidiyorlar. Tüzüğü okuyorlar. 1. maddeyi okuyunca El Cezire "buna üye olamayız" diyor. Bu maddede "üye olan tüm yayın kuruluşları yayımlarında Arap çıkarlarını savunmakla yükümlüdür" yazıyor. "Biz Arap çıkarlarını savunmak için yayın yapmıyoruz. Bizim yapacağımız bazı olgular, haberler Arap çıkarlarına da aykırı olabilir" diyerek üye olmuyorlar. İkinci örnek ABD çok çeşitli yollarla El Cezire'yi susturmaya çalıştı. Önce Arapça sonra İngilizce sitelerini korsanladılar. Bunları herhalde Endonezyalılar yapmamışlardır. Minibüsleri roket aldı. New York borsasından çıkarıldılar. Amerika'da Amerikan yetkilileri demec vermiyorlar, boykot ediyorlar. Satın almaya kalktılar parayla. Bir benzerini yapmaya çalıştılar, Arapça yayın yapan bölgesel bir Amerikan televizyonu kurdular. Bunların hiçbirini tutmadı.

Irak halkı da büyük bir teknolojiye karşı direniyor. Buna benzetebilir miyiz? Yani teknolojinin her şey olduğunu düşünenlere karşı?

Irak halkının direnişi bu sefer kısa vadede global medyayı çöktüğü için önemli. Afganistan'a

baktığımız zaman Afganistan'da CNN ile El Cezire'nin farkı şuydu. CNN'de Oxford, Cambridge, Harword mezunu, anadili gibi Arapça bilen Afganistan'ın içini çok iyi bilen muhabirler var. O gelip savaşı aktarmaya çalışıyor. CNN ya da BBC adına. El Cezire'nin Kabil'de 5 yıldan beri zaten bürosu var. Yani bu bölgeyi bilen insanlar. Ayrıca El Cezire'nin muhabiri de Müslüman, Afganistan da Müslüman, o kültürü biliyor. Ayrıca kitaplarda yazmayan, üniversitelerde öğretilmeyen, pazarda satılmayan en önemlisi Afgan, Irak veya Kürt ruhu, vicdanı diye bir şey var. Bunu onların dışında bilinebilecek değil hissedilebilecek bir şey. El Cezire hissetti. Teknik olarak baktığımızda Amerika Afganistan'da ve 1. Körfez hava saldırısında her şeyi bize tepeden gösterdi. Kameraları saldırı yapan uçakların kokpitindeydi. El Cezire yerdedi. Sıradan insanı, yurttaşını hangi uçak ne tür bomba atmış ilgilendirmiyor, aşağıda ne olduğu ilgilendiriyor. Yani o bombalamada hakikaten askeri hedef mi vuruluyor, askerlerin öldürülmesini normal karşılamak anlamında değil ama sivilere mi öldürülüyor? El Cezire'nin hem Afganistan'da hem 2. Irak saldırısında kanıtlandığı önemli bir şey de tekrar etmekte yarar var teknoloji ile insanı yana getirdiğinizde Batılı anlayış teknolojinin üstün olduğunu kanıtlamak için çalışıyor. Mesela Batılılar bir çakaralmazın bir apachi helikopteri düşürebileceğine inanmıyorlar.

Ülkemizdeki sizin deyimimizle egemen medyanın tutumu da çok farklı değil. Bunun üzerinde durabilir miyiz?

Bakın bir araştırma yaptım. Türk medyası 2. Dünya savaşından sonraki bütün saldırı ya da savaşlarda savaştan yana güçlüğünün yanında yer almış. Burada tek bir istisna var, o da Sovyetler'in Afganistan'a yönelik işgali(!) Türk egemen medyasının savaş yanlısı olmasının ekonomik sebepleri olabilir mi diye baktığımızda çeşitli varsayımlar ortaya atıldı, işte ABD 200 milyon dolar bütçe tahsis etmiş. Buna Mehmet Barlas çok iyi bir cevap verdi, "dişimin kavuğunu bile doldurmaz" diye. Çünkü hakikaten 200 milyon dolar sonuç olarak iki üç yılda zandıkları para.

Yani bedavaya, gönüllü uşaklık yapıyor.

Kamu emekçilerinden 2003 bütçesine protesto

Kamu emekçileri, ABD emperyalizminin özelde Irak halkı üzerindeki genelde ise tüm dünya halkları üzerindeki saldırganlığını ve 2003 yılı bütçesini çeşitli illerde yaptıkları eylemlerle protesto ettiler.

ANKARA

Devrimci önder Mahir Çayan ve Kızıldere direnişçilerini Hacettepe Üniversitesi'nde anmak, onların reformizme, teslimiyetçiliğe ve tasfiyeciliğe karşı devrimci çıkışlarını öğrencilere anlatmak amacıyla 31 Mart akşamı yurt kantininde bir anma gerçekleştirdik. **Yeni Demokrat Gençlik, Özgür Gençlik ve Devrimci Gençlik**'in ortaklaşa düzenledikleri anma tüm devrim şehitleri için

1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Dia gösterimiyle devam eden anma, **Kinem Müzik Topluluğu**'nun türküleri ve marşlarıyla sona erdi. Etkinlik süresince anmanın örgütleyicileri kendi bakış açılarından Mahir Çayan ve Kızıldere direnişini anlatan yazılar okudular. YDG de emperyalizmin son süreçte yoğunlaştığı askeri-ekonomik ve kültürel saldırılarına karşı anti-emperyalist mücadeleyi Mahirce, Denizce, İb-

rahimce örmenin önemini vurguladı. Ayrıca YDG olarak açtığımız standla da yayınlarımızı tanıtmaya çalıştık. Etkinlik coşkulu bir şekilde sona erdi. **(Hacettepe Üniversitesi YDG)**

MALATYA

Haklar ve Özgürlükler Cephesi 5 Nisan 2003 tarihinde saat 13:30'da Malatya Hak-Der binasında, 70'li yıllarda devrimci mücadelede şehit düşen devrim şehitlerini anma etkinli-

ği düzenlediler.

Etkinlik tüm devrim şehitleri için yapılan 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Ardından yapılan konuşmada 70'li yıllardaki mücadele anlatılırken Mahirlerin, Denizlerin, İboların direniş geleneklerinin günümüzde de devam edildiği belirtildi. Mahirleri anmanın onların mücadelesine düşüncelerine sahip çıkmaktan geçtiği vurgulandı. Okunan şiirler, türküler ve marşlardan sonra etkinlik sona erdi.

BURSA

Kızıldere şehitleri, Bursa'da **ESP, Ekmek ve Adalet** ve **Partizan** okurları tarafından yapılan bir etkinlik ile ortak olarak anıldı.

30 Mart günü yapılan anma ilk olarak bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. **Deniz Gezmiş, İbrahim Kaypakkaya, Mahir Çayan** ve Kızıldere şehitlerinin resimleri ve karanfillerle süslenen bir panonun da yapıldığı etkinlikte "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**" pankartı açıldı. Etkinlikte devrimci dayanışmanın önemine vurgu yapılırken ayrıca bugün onları anmanın sorumluluğunun

omuzlarımızda olduğu gerçeğine vurgu yapıldı. Mahir Çayan'ın annesi tarafından yazılan mektup ve şiirlerin okunması ile devam eden etkinlik söylenen marş ve türkülerin ardından sona erdi.

ADANA

2 Nisan'da Çukurova Üniversitesi'nde **Yeni Demokrat Gençlik**, Devrimci Gençlik, **Adana Gençlik Derneği**, Demokratik Öğrenci Birlikleri tarafından **Kızıldere şehitleri** ve **Mehmet Latifeci**'yi anma etkinliği düzenlendi. 100 kişinin katıldığı etkinliği çevredeki öğrenciler de ilgiyle izledi.

ANTAKYA

YDG, BDSP, Direniş okurları ve reformist partilerin katılımıyla Kızıldere şehitleri ve 30 Mart 1995'te katledilen Mehmet Latifeci için anma töreni yapıldı.

Hatay Samandağ'da Latifeci'nin mezarı başında yapılan anmada Arapça ve Türkçe olarak Latifeci'nin mücadele yaşamı anlatıldı. "**Kızıldere son değil savaş sürüyor**", "**Bedel ödedik, bedel öde-teceğiz**" vb. sloganlarla anma sona erdi.

Diyarbakır köylüleri artık susuz yaşamak istemiyor

Açlıktan yaşanan ölümler, yoksulluktan krize girip intihar edenler, cinnet geçirenler, susuzluktan dolayı salgın hastalıklar artık sık sık duyulmaya alıştığımız haberler arasında yer alıyor.

Diyarbakır'ın Çınar ilçesine bağlı Yeniköy Köyü sakinleri, artık susuzluktan isyan ediyorlar. "**Artık susuz kalmak istemiyoruz**" diyen köylüler, su ihtiyaçlarını karşılamak için her sabah 2 kilometre yol katederek tanker-

lerle su getirmek zorunda kalıyorlar. DİHA'dan aldığımız bilgilere göre köy sakinleri iki yıl önce su ihtiyaçlarının karşılanması için Köy Hizmetlerine dilekçe vermişler ancak bundan bir sonuç alamamışlar. Gerekçe ise köyün kayıtlarda bulunmaması. Köyün su ihtiyacının bu koşullarda ancak sondajla sağlanabileceğini söyleyen köy sakinlerinden **Fesih Zenol**; "Ancak sondaj çok pahalı. Milyarlarca lirayı nereden bulalım. Çınar'a çok yakın olmamıza rağmen hala susuz yaşıyoruz. **Her sabah kalktığımızda ilk işimiz tankerle su taşımak oluyor.**" dedi. Yine köy sakinlerinden olan 55 yaşındaki **Halise Zenol** şu

ana kadar hiç suyu olan bir evde yaşamadığımı belirterek artık su istediğini, susuz ev bakımının zor olduğunu söyleyerek şöyle konuştu: "**Bu zamanda artık kimse susuz kalmıyor. Ben de kalmak istemiyorum. Hayatım boyunca su yüzü görmedim. Daha önceden oturduğumuz köyde de su yoktu. Hayatım boyunca su yüzü görmeden ölüp gideceğim.**"

Çınar Belediyesi Fen İşleri Müdürü **Kinyar Azboy** ise yaptığı açıklamada kendilerine herhangi bir müracaat olmadığını söyleyerek yeni kurulan bu köyün imar planlarının görünmediğini söylerken Köy Hizmetleri Diyarbakır İl Müdürlüğü yetkilileri ise kö-

yün kayıtlarda yer almaması nedeniyle herhangi bir hiz-

met yapamayacaklarını ifade etti. **(H. Merkezi)**

Özelleştirilen Ferro Krom'a iki teklif

Özelleştirme idaresi tarafından **28 Şubat 2003** tarihinde satışa çıkarılan Eti Krom AŞ.'ye bağlı Ferro Krom tesislerinin satışı kesinleşirken iki teklif üzerinde yoğunlaşıldı. Kazakistan'ın Avrasya Grubu'nun Elazığ'a gelerek incelemeler yaptığı ve faaliyetini sürdürmek için bir elektrik santrali kurarak Kazakistan'dan elektrik getireceği öğrenilirken ikinci teklifi ise Elazığ Güçbirliği AŞ. yaptı.

Ferro Krom'un özelleştirilme süreci **1 Temmuz 2001** tarihinde üretime geçici ara verilmesi ile başlamıştı. Daha sonra AKP'nin hükümete gelmesi ile beraber **14 Ocak 2003** tarihinde açıklanan özelleştirme planında yer almasına rağmen Başbakanlık Özelleştirme Dairesi ulusal gazeteleri ihale ilanı vererek Ferro Krom tesislerini özelleştirmeye açtı. Özelleştirme süreci Ferro Krom'un 30 Nisan'da özelleştirilmesi ile son bulacak. **(Malatya)**

IRAK HALKININ GELECEĞİNİ ABD VE İNGİLTERE'NİN FÜZELERİ VE BOMBALARI BELİRLEYEMEYECEK ABD VE İNGİLİZ EMPERYALİSTLERİNİN IRAK'A 'ÖZGÜRLÜK' OPERASYONUNUN BİLANÇOSU; BİNLERCE ÖLÜ, YARALI, ONBİNLERCE GÖÇ VE YIKILMIŞ KENTLER

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin 20 Mart'tan bu yana Irak'a başlattıkları saldırı tüm şiddetiyle devam ediyor. ABD ve İngiliz emperyalist güçlerinin Irak'ta kimyasal silah var gerekçesinin yalan olduğu, esas amacın Irak petrol-lerini ele geçirme ve Irak'ı tamamen işgal etmeyi hedefledikleri ortadır. ABD ve İngiltere daha şimdiden Irak'ı kendi aralarında bölüşmek için görüşmelere başladılar bile. 27 Mart'da Camp David'de bir araya gelen Bush ve Blair pazarlık ederken, işgal sonrasında bu operasyona katılmayanlara Irak'dan pay verilmeyeceğini açıklamayı da ihmal etmediler.

ABD ve İngiltere kanlı tarihlerine yeni bir sayfa daha eklemiş bulunuyorlar. Saldırının başladığı tarihten bu yana üç bin insanın ölümü Irak saldırısında, binlerce insanda yaralanmış, Basra, Nasiriye, Umm Kasr, Necef ve Kerbe-

la'dan on binlerce insan ise göç etmek zorunda kalmıştır. ABD ve İngiliz güçleri 20 Mart'tan bu yana aralıksız bombaladıkları Bağdat ve diğer şehirlerde yıkılmadık yer bırakmamış, yerleşim yerleri başta olmak üzere, Hastahaneler, okullar, gıda depoları, fabrikalar ve köprüler havaya uçurularak halkın en çok ihtiyaç duyduğu gereksinimleri karşılamaları engellenmektedir. Basra'da Vefa El Kaded'deki su pompalama tesisini bombalayan ABD'nin kenti susuz bırakarak, kendilerine direnen Basra şehrini teslim olmaya zorlamıştır. Irak'ın birçok şehrinde elektrik santrallerini bombalayan ABD ve İngiltere, hastahanelerdeki ameliyatları engelleyerek yaralıların ölümüne neden olmaktadır.

ABD ve İngiltere sadece askeri hedefleri vurmakla kalmıyor, sivil yerleşim yerlerini de hedef alarak kitle katliam-

larına girişmiş bulunuyorlar. 26 Mart'a Bağdat'taki Eşşar Pazar yerine fırlatılan füzeyle 15 sivil insanın ölümü ve 30'nun da yaralanmasına neden olan saldırının hemen ardından, 27 Mart'da Kalet Sukar kenti yakınlarında bir otobüsü tarayan ABD askerleri 20 sivil öldürürken, 2 Nisan günü Bağdat'ta bombalanan bir doğumevinde ise sayıları belirlenemeyen çok sayıda insan öldürülmüştür.

Çekinmemektedir. Yunus balıklarının mayın aramada kullanarak ne kadar zalim olduğunu göstermektedir. Irak Kürdistan'ındaki Kürtlere binlerce ağır silah dağıtarak, Irak ve Kürt halkını bir birine kırdırtmaktadır. Her türlü silahı kullanmaktan çekinmeyen ABD ve İngiltere, Misket bombası ve yeni üretilen, her biri iki ton ağırlığında olan bombaların kullanılmaya başlandığı saldırılarda, ABD ve İngiliz emperyalistleri kimya-

sal ve küçük çaplı nükleer silah kullanmaya hazırlanıyor. Daha şimdiden bunun alt yapısını hazırlayan ABD ve İngiltere bu silahları kullandığında, bunu Irak'ın kullandığını iddia etmekten de geri kalmayacaktır.

Irak halkının ABD ve İngiliz emperyalist güçlerine karşı direnmeleri ve karşı koymaları tamamen meşrudur. İşgal edilmiş vatanlarını savunmayı ulusal bir direnişle karşılamaları Irak Ulusunun en temel ve vazgeçilmez hakkıdır. Bugün emperyalistlere karşı direnen Irak halkı zamanı geldiğinde Saddam gibi bir diktatörü de başlarından atmasını bilecektir.

Bu emperyalist saldırganlık savaşını bir kez daha lanetliyoruz. ABD ve İngiliz emperyalist güçleri Irak'a özgürlük değil, kan, gözyaşı, açlık ve katliam götürmüşlerdir. ABD ve İngiltere'nin bu saldırganlık savaşını kimse

unutmayacaktır. Dünya'nın bir çok yerinde ABD ve İngiliz emperyalist güçlerine karşı yapılan gösteri ve karşı koymalarla, ABD ve İngiltere daha şimdiden bu savaşı kaybetmişlerdir. Onlar Irak'ı işgal edebilirler, ama hiçbir zaman Ortadoğu'da huzur bulamayacaklardır. Ortadoğu halkları ABD ve İngiliz emperyalist güçlerine karşı direnmesini bileceklerdir.

Nisan 2003

**ABD VE İNGİLİZ EMPERYALİSTLERİ
ELLERİNİZİ İRAK'TAN
ÇEKİN**

**KAHROLSUN EMPERYALİZM,
FAŞİZM VE
HER TÜRDEN GERİCİLİK**

**ATİK
Avrupa Türkiyeli İşçiler
Konfederasyonu
www.atik-online.org**

ÇAĞRI

KONFERANSLAR DİZİSİ

**ABD EMPERYALİZMİNİN MİLİTARİST HUKUKU,
MÜDAHALE, SALDIRI, İŞGAL VE İSTİLANIN
MEŞRUIYETİ.**

TARİH VE YERLER

**25 NİSAN VİYANA, 26 NİSAN STUTTGART, 27 NİSAN
ZÜRİH, 1 MAYIS HAMBURG, 2 MAYIS DEN-HAAG, 3
MAYIS FARNKFURT, 4 MAYIS DUISBURG**

KONUŞMACI:

**AÇILIM HUKUK BÜROSUNDAN
AVUKAT HAKAN KARAKUŞ**

DÜZENLEYENLER

**ATİK (AVRUPA TÜRKİYELİ İŞÇİLER KONFEDERASYONU)
ILPS (HALKLARIN ULUSLARARASI MÜCADELE LİĞİ)**

DUYURU

16. ATİK kongresi 18-19-20 Nisan 2003 tarihinde aşağıda belirtilen gündemler ışığında gerçekleştirilecektir. ATİK bağlı tün Federasyon ve komitelere duyurulur.

16. ATİK KONGRESİ GÜNDEM 18-19-20 Nisan 2003/Frankfurt

- 1) Açılış ve saygı duruşu
- 2) Delege tespiti
- 3) Açılış konuşması
- 4) Divan başkanlığı ve divan üyeleri seçimi
- 5) 16. Kongre siyasi perspektifinin tartışılması
- 6) 15. dönem faaliyet raporunun tartışılması
- 7) Mali raporun sunulması
- 8) Denetim kurulu raporunun okunması
- 9) Değişiklik önerileri
- 10) Yeni organların seçimi
 - A) Konsey seçimi
 - B) Denetim kurulunun seçimi
- 11) Dilek ve temenniler
- 12) Kapanış

Dünya halklarının öfkesi büyüyor

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Irak'a yönelik sürdürdüğü emperyalist saldırganlık, tüm dünyada protestolara sahne oluyor. Son günlerde artan hava saldırıları, bu saldırılarda kullanılan ağır bombardıman uçaklarının yağdırdığı binlerce tonluk bombalar ile çocuk, genç, yaşlı insanlar katledilmeye başlandı. Dünyanın çeşitli coğrafyalarında bu saldırganlığa karşı gerçekleştirilen gösterilere milyonlarca insan katılmakta ve emperyalist saldırganlığı protesto etmektedir.

BERLİN

Berlin'de saldırının başladığı 10 gün içinde irili ufaklı 67 eylem oldu. ABD Konsolosluktu yakınında nöbetleşe çadır içinde kalan bir grup insan bu eylemlere örnektir.

29 Mart 2003 tarihinde kitlesel olarak bir yürüyüş gerçekleştirildi. Saat 14:00'de hareket eden kitle ancak saat 15:00'te alana varabildi. 60 binin üzerinde katılımın olduğu eylem saat 18:00'e kadar sürdü. Yapılan yürüyüşte TKP/ML ve ILPS pankartları da açıldı. Yürüyüş boyunca ATİK imzalı "Irak'ta başlatılan savaşla ABD emperyalizmi kanlı tarihine bir yenisini daha ekledi" ve "ABD emperyalizminin suç ortakları İngiltere, İtalya, Japonya, Hollanda, İspanya ve Türkiye'ye karşı sessiz kalmayalım" başlıklı binlerce bildiri geniş bir şekilde dağıtıldı.

(Berlin)

PARİS

Paris'te gerçekleştirilen eylemlere ATİK ve ILPS taraftarları da katılım sağlamaktadır. Ayrıca TKP/ML Paris taraftarları da pankart ve bayrakları ile alanlardaki yerlerini almaktadırlar.

21 MART

STRASBOURG-SAINT DENIS
"Paris Komünü'nden Newroz'a Mart direnişlerini selamlıyoruz" şiarıyla İşçi-Köylü, Devrimci-Demokrasi, Atılım, Ekmek ve Adalet, Odak tarafından düzenlenen mitingde yaklaşık 100 kişi katıldı.

Akşam saatlerinde başlayan eylemde "Biji Newroz", "Emperyalist savaşa karşı halkların yanında yer alalım" pankartlarının yanısıra "Amerikan emperyalizmi kanlı ellerini Ortadoğu'dan çek", "Türk ordusu Kürdistan'dan defol" dövizleri taşındı. Saygı duruşuyla başlayan eylemde Fransızca ve Türkçe olarak yapılan konuşmalarda Mart direnişlerinin tarihsel önemine dikkat çekilerek, emperyalist saldırganlık kınandı.

22 MART

REBUPLIQUE MEYDANI
Yine, saldırının başlaması sonrasında tüm dünyada düzenlenen gösterilerden bir tanesi Paris'in Rebuplique (Cumhuriyet) meydanında başlayan yürüyüş ile gerçekleştirildi. Bu yürüyüşte ILPS pankartı, ATİK ve ILPS

dövizleri ile katılım sağlandı. Ayrıca yürüyüş boyunca TKP/ML bayrakları da taşındı.

23 Mart: Gelişen emperyalist saldırganlığa karşı Paris'in 10. Bölgesinde bulunan çeşitli Fransız ve Türkiyeli kurumların oluşturduğu Platform, Strasbourg Saint Denis semtinde bir miting düzenledi. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı mitingde, Paris Halklarla Dayanışma Derneği, ATİK, ILPS taraftarları da katılım sağladı. ILPS ve ATİK adına yapılan konuşmalarda, Irak'a karşı gerçekleştirilen emperyalist saldırganlığa karşı tüm insanların sokaklara çıkarak tepkilerini ortaya koymaları gerektiği belirtildi. Ayrıca mitingde, halk oyunları gösterisi ve müzik grupları sahne aldı.

29 Mart tarihinde gerçekleştirilen eylem yerli ve göçmen yüzlerce parti, sendika ve demek katıldı. Yaklaşık 100 bin kişinin katıldığı yürüyüşte Partizan güçler TKP/ML ve ILPS pankart, döviz ve bayraklarıyla katıldı. Ayrıca Filistin ve Iraklıların daha önceki eylemlere göre daha fazla katılım sağladığı bu yürüyüşte, ABD emperyalizmini kınayan sloganlar atıldı.

Yürüyüşte "Amerikan emperyalizmi kanlı ellerini Ortadoğu'dan çek" TKP/ML ve "Yankees Go Home, Dün Afganistan, bugün Irak, yarın neresi?" ILPS imzalı pankartlar taşındı.

SAİNT BRİEUC-FRANSA

ABD emperyalistlerinin Irak'a yönelik saldırı planlarını açıklamasından sonra hareketlenen parti, sendika ve diğer örgütler Mart ayı başından itibaren bir komite oluşturular. ATİK'in de içinde yer aldığı bu komite her hafta toplanarak gelişen olaylara karşı tavrı alınması noktasında karar aldı.

22 Mart'ta saat 15'de komite tarafından düzenlenen yürüyüş oldukça canlı geçti. Bütün bu eylemlerde ILPS ve ATİK'in çıkarttığı bildirilerden binlerce dağıtıldı. (Paris)

DUİSBURG

Saldırganlığın başladığı 20 Mart'ta bir yürüyüş düzenlendi. Yürüyüşün organizesinde yer alan ATİF, YDG ayrıca ILPS eylemde pankart

açarak bildiri dağıtımını yaptı. 2000 kişilik eylemde TKP/ML flamaları taşınarak TKP/ML MK imzalı bildiriler de dağıtıldı. 21 Mart'ta ATİF Duisburg olarak katılımın sağlandığı Newroz mitinginde ATİK imzalı bildiriler dağıtıldı. İbrahim amblemlili flamalar Kürt halkı tarafından ilgiyle karşılandı.

28 Mart tarihinde "Bomba yerine eğitim" inisiyatifi ve içinde YDG ve ATİF-Duisburg'un da yer aldığı "Duisburg Savaş Karşıtı İniyatif" in organize ettiği "Savaşa Karşı öğrenci yürüyüşü" düzenlendi. Eyleme TKP/ML taraftarları da flamalarıyla katıldı.

2-3-4 Nisan tarihlerinde de Duisburg-stat'ta ILPS'nin organize ettiği bilgilendirme standları açıldı.

Dünyadan Notlar

"DOST ATEŞİ"!

Emperyalistler, emperyalist saldırganlıklarını gizlemek için içinden geçtiğimiz yüzyılın son çeyreğinde "ideolojiler öldü", "Barış", "Küreselleşme" maskeli kavramlarla dünya halklarını tam bir ideolojik bombardımana tuttular. Bu ideolojik bombardımanın ezilen kitleler üzerinde hiç etki yaratmadığını söyleyemeyiz. Tam tersine ideolojik planda netsizliklerin önemli oranda yaşandığı bu tarihi kesitte, emperyalistlerin gerçekleri çarpıtıp gizleyen bu tutumları, geçerli de olsa umduğundan daha fazla karşı devrimci bir rol oynadı.

Elbette ki bu demagojik söylemlerin ezilenler cephesinde de itibar görmesinin objektif bir zemini de vardı. Yani, sosyalist maskeli bürokratik burjuva diktatörlüklerin yıkılmasıyla birlikte, emperyalistler gerçek barışın teminatı olan sosyalizme yönelik çok yönlü ve kapsamlı hain saldırılarını sürdürmekle kalmadı. 20. yüzyılda yaratıkları tüm haksız savaşların sorumlusu olarak da sosyalist ülkeleri ve sosyalistleri gösterdiler. Bü-

rokratik burjuva diktatörlükleri şahsında da sosyalizmi "yok eden" emperyalistler ve kiralık kalemler artık sahte barış nutukları atmakta da daha serbest ve özgürdüler. Nitekim kimi burjuva kalemler bu durumu "tarihin sonu" olarak ilan ettiler.

Oysa sınıf savaşımı hükmünü sürdürüyordu. Ve ortada aranacak bir "son" varsa o da bu burjuva teorilerinin hükmünü sürdüren tarihin yasaları karşısında yok olacağı hafızalarda silineceği gerçeği idi. Bugün Irak halkı üzerine bombalar yağdıran emperyalist haydutlar yalnız Irak halkını katletmekle kalmıyorlar, aynı zamanda geniş kitleleri ezen ve ezilenler çelişkisiyle emperyalizm denilen gerçek canavarlarla yüzleştiriyorlar.

ABD haydutu Irak'a saldırdıklarında "çiçeklerle karşılaşacakları"nın propagandasını yapıyorlardı. Hiç kuşkusuz bu sebepsiz değildir. Emperyalistler haksız ve meşru olmayan savaşlarına bir bahane bulmak durumundaydılar. Tarihi

tecrübeler bize bunu gösteriyor. Emperyalistler Irak'a "özgürlük" ve "uygarlık" götürmek için "dünyayı kitle imha silahlarından kurtarmak" için saldırdıklarını ilan ettiler. Tüm bu yalanlar haksız ve gerici savaşlarını, emperyalist yağma ve işgallerini dünya halklarının bilincinde meşrulaştırma amacını taşımaktadır. Bu yalanlarını yoğun bir dezenformasyonla (çarpıtma/yalan haber) güçlendirmeye çalışmaktadırlar. Ancak hiçbir yalan ve çarpıtma haber emperyalistlerin kanlı ve vahşi yüzünü gizleyemez. Yine hiçbir yalan ve çarpıtma haber Irak halkının haklı ve meşru mücadelesinin gerçekliğini ortadan kaldıramaz. Tam da bu gerçeklik nedeniyle ki emperyalist caniler, yaratmak istedikleri "şok ve dehşetle" yüzyüze kaldılar. Haksız ve meşru olmayan saldırıları, onları tasmadan kurtulmuş ve korkutulmuş bir köpek gibi sağa sola saldırmaya itti. Şok ve dehşet içinde kaldılar. Ve bu şok ve dehşet içerisinde "akıllı" bombaları ve füzeleriyle kendi kendilerini vurmaya başladılar. Emperyalist işgalciler "dost ateşi"yle kendi kendilerini vuruyorlar.

ABD haydutu ve müttefiki İngiliz emperyalizminin yaşamış olduğu bu şok ve dehşet nedeniyle Irak halkına yönelik katliam daha da artırıldı. Tüm dünyada bu katliam kitlelerin artan öfkesiyle lanet-

leniyor. "Savaşa Hayır" sesleri daha yüksek bir biçimde dillendiriliyor. Ancak gerek ülkemizde ve gerek dünyada savaş olgusunun kavranışında halen eksik ve yanılgılı yaklaşımlar bulunmaktadır. Bu nedenle bugün Irak'ın işgal edilmesi gerçekliğinde bir kez daha kendisini ortaya koyan savaşında sınıfsal bir olgu olduğunu görmeliyiz. Emperyalizm ve bilumum gerici sınıflar alışı gelmiş savaşımların varolacağını görmeliyiz.

Bu nedenle savaş sorununu doğru kavramalıyız. Savaş siyasetin başka araçlarla sürdürülmesidir. Bu savaşlar hakkındaki gerçeğin en özlü ifadesidir. Sınıf bilinçli proletarya bugüne kadar sürdürdüğü mücadelesinde bu bilimsel gerçeği bir an olsun gözönünden irak tutmamış ve tavrını bu gerçeğin ışığında saptamıştır. Bilindiği gibi insanlık tarihinde ezen ve ezilen, sömüren ve sömürülen sınıfların ortaya çıkışıyla birlikte aralarındaki mücadele de, tarihi yapan temel öğe olarak var olmuştur. Bu mücadelede her sınıfın kendine özgü siyasetleri vardır. Mücadelelerin iyice keskinleştiği dönemlerde sınıflar, siyasetlerini silahlarla yürütme durumunda kalırlar dolayısıyla her savaş sınıfsal bir muhtevaya sahiptir. O halde yeryüzünde ezen ve sömüren sınıflarla ezilen ve sömürülen sınıflar varoldukça savaşlarda var olacaktır. Bu konuda Lenin

şöyle diyor "Ancak bi, tek bir ülkede değil bütün dünyadaki burjuvaziye devirir, yener ve ellerinden mallarını alırsak, savaşlar imkansız hale gelir." Diğer bir ifadeyle, emperyalizmin var oldukça savaşlar kaçınılmazdır.

Diğer önemli bir nokta ise herhangi bir savaş hakkında doğru bir değerlendirme yapabilmek için, öncelikle bu savaşın hangi sınıf ya da sınıfların, hangi siyasetlerinin silahları yoluyla sürdürülmesi olduğunu net olarak bilince çıkarmak gerekir. Eğer savaşın sınıflar değerlendirilmesini doğru bir temelde yapamazsak, o savaşın gerçek niteliğini de kavramamız mümkün değildir. Oysa biz sürdürülen savaşın hangi sınıfa hizmet ettiğini bilmek zorundayız, ki tavrımız ve duruşumuz da esas olarak bu bilinç üzerinde şekillenecektir.

ABD haydutu ve suç ortaklarının Irak'a yönelik saldırısını yani bu emperyalist saldırganlıklarının amaç ve hedeflerini, yol açacağı sonuçları, yukarıda altını çizmeye çalıştığımız bilinç ışığında ele alıp değerlendirmek zorundayız. Aksi değerlendirmeler, her halükarda eksik ve yetersiz olur. Emperyalist saldırganların gerçek amaçları yeteri kadar deşifre edilmez. Bu da demagojik söylemlerde sınır tanımayan emperyalistlerin işini kolaylaştırmaktan başka bir işe yaramaz.

Komünist Partiler'den dünya halklarına çağrı!

ABD'nin Irak'a karşı saldırganlık savaşını yenilgiye uğrat!

Açıklama: Elimize posta kanalıyla ulaşan aşağıdaki bildiriye konunun güncelliği ve haber değeri taşıdığı için aynen yayınlıyoruz.

Bizler Irak halkına karşı ABD emperyalizmi ve piyonları tarafından yapılan soykırımcı saldırganlık savaşını mahkum eden dünya halklarının yanındayız. Irak'ın bu ahlaksız, cani ve barbar işgali, kendi uluslararası hukuklarının alçakça ihlali ve insanlığa karşı gerçekleştirilen bir suçtur. Bizler ABD emperyalizmine karşı kahramanca direnen Irak halkı ile dayanışmamızı ilan ediyoruz.

Tüm dünya için bugün her zamankinden daha açıktır ki, Irak'ı silahlı saldırıya ve Irak halkını Saddam rejiminden "kurtarmak" yalanı; Irak'ı yeniden sömürgeleştirmek,

petrol kaynaklarına el koymak, tüm Ortadoğu ve Hazar Denizi ve Orta Asya çevresindeki bölgeler üzerinde ABD kontrolünü güçlendirmek için yalnızca birer bahanedir. Emperyalist güçler arasında yoğunlaşan çelişkiler açısından, bu savaş her iki düşmana ve ABD emperyalizminin ve "müttefik"lerinin dünyada askeri üstünlüğünü ispatlamak içindir.

ABD'li emperyalistler hızlı savaş kararlarıyla övünerek, kendilerine güvenle Irak ordusunun hemen dağıtılacağı, Irak hükümetinin nihai olarak çökeceği ve Irak halkının koalisyon güçlerine "kurtarıcıları" olarak sıcak bir karşılama hazırlaya-

caklarının kehanetinde bulunuyorlardı.

ABD Irak halkını teslim almak için bombalama stratejisini "Şok ve Dehşet" olarak tanımlıyor. Şok ve Dehşet ABD önderliğindeki saldırgan güçlerin pervasızca ilerleyişlerinde Irak halkının azimli direnişi karşısında hissettikleridir. Emperyalist güçlerin binlerce füze ve tonlarca bombayı Irak'ın üzerine yağdırması Irak halkının gözünü korkutmak ve teslimiyete zorlamaktan çok onların işgalcilere karşı savaşma arzu ve yeteneklerini yükseltmekte ve güçlendirmektedir.

Şu anda ters giden bir stratejiye tanıklık etmekteyiz. Çünkü bu strateji Irak halkının saldırı ve işgale karşı kararlı ve azimli duruşunu fena halde yanlış hesaplamıştı. Emperyalist güçler Irak'ı işgal etme projeleri içinde ve kurtarıcı, barış koruyucusu ve insanlık gücü maskesi ile sivilleri öldürerek, yaralayıp; enerji, iletişim, su tesisleri, yiyecek depoları gibi kamu kurumlarını tahrip ederek; sivil ya da askeri üs gözetimsiz bombalayarak suç işlemektedir.

Irak halkı ise şiddetle direnmekte, ABD ve müttefiklerinin planlarını boşa çıkarmaktadır. ABD uçaklarını düşürmekte, Abrams tanklarını tahrip etmekte ve düşman askerlerine artan sayılarda kayıp vermektedir. **Irak halkı tüm dünyaya ka-**

rarlı bir halkın en teferruatlı silahlarıyla en vahşi savaş metotlarına başvuran dünyanın en güçlü emperyalist silahlı gücüne karşı neler yapılabileceğini göstermektedir.

Zaman kesinlikle Irak halkından yanadır. Uzayan savaş, düşmanın planlarını boşa çıkartıyor, düşmanı sürekli daha az seçenek, kaynak ve politik desteksizlikle karşı karşıya bırakan gerilla taktikleri sayesinde düşman güçlere daha fazla kayıp verdiriyor ve emperyalist askerlerin moral ve savaşma yeteneğini kırıyor.

Dünya çapında kitlesel protestoların yükselen konçertosuyla beraber bu, George W. Bush, kliği ve diğer gerici müttefiklerini teşhir ve politik olarak tecrit etmektedir. Savaş sürdükçe, ABD, uzun yıpratma savaşının boyun eğmez, çetin yöntemleriyle ve uzaktan korkunç görünen ABD askerlerinin evlerine ceset torbalarında gelişiyle karşılaşacaklardır.

Irak halkının emperyalist işgalcileri yenmek için verdikleri mücadelede gösterdikleri cesaret, azim ve kahramanlıklarını selamlıyoruz. Dünyanın özgürlüğüne düşkün tüm halklarını bu vahşi saldırganlığın ve insanlığa karşı alçakça suçun faillerini teşhir ve politik olarak tecrit etmek için kitlesel protesto hareketlerini yükseltmeye çağırıyoruz. Bizler

özellikle Ortadoğu ezilen halklarını işbirlikçi rejim ve güçlere karşı mücadeleyi ve Irak halkının kahraman direnişine verdikleri desteği büyültmeye çağırıyoruz.

Saldırganlığa karşı kararlı duruşlarını 12 Nisan'da sokakları bir kez daha milyonlarla doldurmak için dünya halklarına yapılan çağrıyı destekliyoruz.

ABD ve İngiliz emperyalistlerini ve işbirlikçilerini yenilgiye uğrat!

Yaşasın emperyalist saldırganlık ve işgale karşı Irak halkının kahraman mücadelesi!

Ortadoğu halklarının demokratik anti emperyalist mücadelesine zafer!

Kahrolsun bir numaralı terörist ve dünya halklarının düşmanı ABD emperyalizmi!

Emperyalizm ve tüm gericilere karşı dünya halklarının savaşıyla dayanışmayı güçlendir!

Yaşasın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri!

HİNDİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST LENİNİST) (HALK SAVAŞI)

FİLİPİNLER KOMÜNİST PARTİSİ

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST LENİNİST

5 Nisan 2003

✓ 16 ÜLKENİN KÖYLÜLERİNDEN EYLEM

700 civarında köylü ve böcek zehiri karşıtı aktivist 4 Nisan 2003 tarihinde Filipinler'de Ferdinand Markos döneminde çıkartılan ve Uluslararası Pirinç Araştırmaları Enstitüsü'ne (IRRI) yasalar karşısında dokunulmazlık veren başbakanlık kararının iptali için eylem yaptı. Köylüler bu kararnamenin IRRI'yi işçilerin güvenliğini ve sağlığını önemsemeye teşvik ettiğini söylediler.

16 ülkeden ve 50 ayrı ulustan protestocular 43. yılını kutlayan IRRI'nın bir an önce kapatılmasını istedi. Hindistan, Pakistan, Sri Lanka, Endonezya, Filipinler, Tayland, Kamboçya, Vietnam, Malezya, Kore, Japonya ve diğer Asya Pasifik ülkelerinden birçok köylü protesto gösterisinde yer aldı.

✓ DİKTATÖR FUJİMORİ İÇİN TUTUKLAMA KARARI

Peru'nun eski diktatörü Alberto Fujimori hakkında "cina-yet" ve "adam kaçırma" suçlarından tutuklama kararı çıktı. Fujimori'nin suç ortaklığı ettiği binlerce insanın katliamından yalnızca biri olan saldırı, 1990'lı yıllarda "yıkıcı eylemleri bastırmasıyla" tanınan paramiliter grup **Collina** tarafından düzenlenmişti. Başkent Lima'daki Barrios Alto mahallesinde biri çocuk 15 kişiyi 1991'de katleden grup, 1992'de de 1 profesör ve 9 üniversite öğrencisini öldürmüştü. 1999 yılında Fujimori'nin hakkında yolsuzluk skandallarıyla patlak veren krizin ardından, Kasım 2000'de istifa ederek sığındığı Japonya devleti ise Fujimori'yi iade etmeyeceklerini açıkladı.

HİNDİSTANLI MAOİSTLERDEN EYLEMLER

Hindistan Komünist Partisi (Halk Savaşı) Irak saldırısını protesto etmek için 24 Mart'ta Coca Cola şişeleme fabrikasını yıktılar, Pepsi deposunu da havaya uçurdular. Maoistler eylem sırasında ABD ve İngiltere karşıtı sloganlar atarak, halka bildiri dağıttılar. Eylemciler aynı zamanda Hindistan hükümetini "iki emperyalist devlete karşı yumuşak bir tavır almakla" suçladılar.

Hindistan'ın Kalküta kentinde ise Maoist öğrenciler 2 Nisan günü ABD'li Nike marka ayakkabıların satışını yapan bir dükkanın camlarını kırarak dükkanı tahrip ettiler. 200 civarında öğrenci savaş karşıtı dövizler açarak ABD karşıtı sloganlar attılar. Maoist öğrenciler ev ev dolaşarak ABD ve İngiliz mallarını boykot etmeleri için halka çağrı yapacaklarını da ifade ettiler.

29 Mart 2003'te Kalküta'da Irak'taki saldırganlığı protesto etmek için büyük bir miting düzenlendi. Irak'ta Savaşa Karşı Komite tarafından organize edilen gösteriye Pencap, Delhi, Uttar Pradesh ve ülkenin birçok bölgesinden 10 bin kişi katıldı. Mitingde Hindistan Komünist Partisi (Marksist Leninist) liderlerinden 70'li yaşlardaki Nithish Bhattacharya da bir konuşma yaptı. Yürüyüş Amerikan Merkezinin yakınına geldiğinde sözde solcu hükümetin polisleri protestocuları durdurdu. Bunun üzerine cadde üzerinde de bir miting yapıldı. Konuşmacıların halkı Amerikan ve İngiliz mallarını boykota çağırdığı miting, ABD saldırı hazırlıklarını başlattığından beri yapılan üç büyük gösteriden biriydi. Miting sonunda Bush posterleri ve Amerikan-İngiliz bayrakları yakıldı.

“Onlar dünyadaki işkenceyi, zulmü daha iyi görüyorlar”

Bize Doğan'ı anlatır mısın? Çocukluğu nasıl geçti?

Fadime Altun (Annesi): Doğan, çok temiz, saf, içi yangın, arkadaşlarına çok düşkün bir çocuktur. Arkadaşlarını çok severdi. Köyde olsun, ortaokuldaki olsun, lisede olsun onları çok severdi.

Ne zaman doğdu?

-71 Şubat'ın 12'sinde doğdu.

Okuldaki ilişkileri nasıldı?

-Çok iyiydi ama ders çalışmayı fazla sevmezdi. En çok topu sevdi. Köyün dışında liseye vermiştik Onu. Bizim köyden de arkadaşları vardı onlarla kalıyordu. Haftada bir kere gider, evini temizler, yatağını değiştirirdik. Çoraptan yaptığı topla top oynamış evin içinde.

Doğan'ın kişiliğinde en öne çıkan özelliği neydi? Ya da bizimle paylaşmak istediğiniz bir anınız var mı?

-Köyü biliyorsunuz köyde çocuklar fazla anneyle babayla ilişkileri olmaz. Burda çocuklar annesine babasına daha düşkün. O da çok düşküdü. Doğan babasını çok se-

verdi, çok saygılıydı yani. Bana da, kardeşlerine de aynıydı. Doğan'ın bize karşı birgün kötü bir davranışı olmadı. İçi sevgi doluydu. Çocuklarla arası çok iyiydi.

Devrimci düşüncelerle ne zaman tanıştı?

-Köydeyken öyle birşey yoktu. Sağcısı ne, solcusu ne bilmezdik. Burda da bilmezdik. Doğan da fazla bilmezdi. Askere gitti geldi. Ondan bir sene sonra dergiler eve gelmeye başladı. Sonra Doğan girdi bu işin içine. Fazla kendini anlatmıyordu. Arkadaşlarını bizle tanıştırmazdı. İki tane arkadaşını tanıştırdı, diğerlerinin hiçbirini söylemezdi. Ya adlarını söylemiyordu ya da başka ad söylerdi bize. Hiçbir sırrını vermezdi onlarla ilgili.

Sizin Doğan yoldaşla ilgili bizimle paylaşabileceğiniz bir anınız var mı?

Fevzi Altun (Babası): Doğan futbola çok meraklıydı. Köyden köye gider maç yaparlardı. Futbola meraklı olduğu için arkadaşları ona isim takmıştı. Doğan demiyorlardı da Maradona diyorlardı. Ben

taşaronluk yapardım. Tabi ki yanımdaki insanlara da bağırırdım. Doğan burda bana karşı koyardı. “Baba ne bağırıyorsun, insanlar çalışıyor, ne yapsın niye insanları sıkıştırıyorsun” derdi. Yani aslında Doğan bana çok mesajlar verdi. Bir hastalık geçirdi. Apandist. Ben o zaman yurtdışındaydım. Apandist patlıyor kazada, hastaneye kaldırıyorlar. Doktor diyor “çocuğu derhal Erzincan'a yetiştirin.” Doğan çok güçlü bir çocuktur. Çocuğun apandisti patlamış ama bünyesi kuvvetli olduğu için zehirlemiyor. Erzincan'a yetiştiriyorlar, Doğan kurtuluyor.

Babaannesi Doğan'ı çok sevdi. O'na çok bakardı. Davarları sağır getirirdi. Alırdılar bardakları yanına dikilirdiler çocuklar. Babaanneleri bardakları doldurup onlara çiğ sütü verirdi. Onlar yediler güçlendiler. Babaannesi O'na dayımın ismini koymuştu. Doğanları yaşatamadık. Dayısı hastalıktan gitti. Doğan da davasına inandığı için şehit düştü. Bu dünyanın her tarafında var açlık yoksulluk, işsizlik. Doğan öyle zor durumda da değildi. Durumumuz iyiydi. Geçinebiliyorduk.

Doğan'ın şehit düştüğü süreci bize anlatabilir misiniz?

-Arkadaşları televizyondan görmüşler. Ama hemen bize bildirmediler, gerçek olup olmadığını beklemişler. 1998 Nisan'ında Tokat'ta çatışmada şehit düşmüşler. Bunu sonradan öğrendik. Doğan çatışmada yaralandı diye bir haber geldi. Biz de burdan kalkıp gittik. Ben, annesi, amcası gittik. Bizi önce askeriyeye aldılar, ifadelerimizi

aldılar orda. Şehit düşen insanların fotoğraflarını gösterdiler. Ben O'nun nüfus cüzdanını, fotoğrafını görmeyince inanmadım. Tabi bizi sorgu suale tuttular “niye gönderdin” türünden soruları bunlar. Ben dedim “biz göndermedik, o kendi bilinciyle gitti. Hiçbir baba çocuğunu bile bile ölüme göndermez. Onlar dünyadaki işkenceyi, zulmü daha iyi biliyorlardı, kendileri karar verdiler” dedim. Orda çok olaylarla karşılaştık. Cenazelerimizi alırken hastanenin yanına 100-200 ülkücüyü toplamışlar. Sürekli slogan atıyorlar; “Kahrolsun PKK” diye. Bir sürü askeriyesi var, polisi var, “cenazelerimizi alacağız şurda önlem alın, şunları dağıtın” diyoruz. Aldırış etmiyorlar “gelin gelin birşey olmaz” diyorlar. Tabi çocuğumuzu almadan gider miyiz?! Cenazeyi arabamıza koyduk. Bize saldırdılar. Arabada ne cam bıraktılar ne birşey. Arabayı his ettiler. Tokat'tan buraya ka-

dar kapı cam açık soğukta geldik buraya kadar. Askeriyesi birşey yapmadı. Polis de birşey yapmadı. Bir ana, bir babanın cenazesini alması suç mudur yani? Tabi ki olacak. Zaten benim çoğum şehit düşmüş. Bu devletin bir komplosu. Bir kontgerilla. Orada hazırlamış; o gösteriyi yapmaları, bize saldırmaları için. Yani biz kapılarımızı kilitlemeseydik belki de bizi de öldüreceklerdi...

İLAN

Nisan yağmurlarının ıslattığı bir günde düşen damlalar gibi sessiz değil! Suskunluğa gömülmüş topluma karşı cesurca, çığlık çığlığa gittin aramızdan. Dünyaya geldiğin kızıl renkli Mayıs ayına bir ay kala; O günden beri üçüncü kez yaşıyor aynı iklim. Acınsa hala taze yüreğimizde Anıların her an belleğimizde.

Bedenini feda ettiğin Ölüm Oruçları hala sürüyor. Dünyada emperyalist saldırganlığın neden olduğu savaş, masum insanların kanıyla suluyor Mezopotamya'yı Senden öncekiler gibi, insanlık mücadelesinde şehit düşmüş tüm bedenler gibi “yarattığın tecrübelerin, mücadele azmin, ilkeli pratiğin, devrimci değerlerle bütünleşen kişiliğin tüm gericiler karşısında direnen halklara, bizlere ışık oluyor, yol gösteriyor. Sen bu ruhla yaşıyorsun. Seni seviyoruz.

GÜLMEZ AİLESİ

GEÇENİN ORTASINDA ZİNDANDA

Nergiz' e
Ömründe ilk defa gördüğü bir çiçekti sanki,
Yüzüne baktığı o kişi.
Ürperti ve korkuya karışmış,
Hayranlık akıyordu gözlerinden.
Ağlamaklı oldu...
Tekrar sanki bir Nergis fidesini,
Toprağa dikmek istercesine,
Uzattı ellerini;
Gördüğü düşe dokunmak istedi.
Yapamadı...
Zamanı unutmuş saatine baktı kolundaki.
Bir kitap aldı eline -kalın bir kitaptı-
Kısacık düşündü ardından
Açtı kitabın rastgele bir sayfasını
Elleri sayfalarda dolarken,
Gözleri hala düşünüyordu.

O sayfayı buldu.
Gecenin ortasında,
Rüzgar değmiş incecik bir dal gibi,
Sallanıyordu bedeni.
Oturdu.
Elinde bir de kalem vardı şimdi.
O sayfaya baktı...
Karanlıktı gece
Çizmeye başladı
Uzun bir nehir çizdiğini sandı İlk önce...
Kalemi bıraktı
Elindeki kitabı da kapattı.
Çizdiği resmi düşündü.
Elleri nerden geldiğini anlamadı
Bir kokuya bulaşmıştı.
Burnuna yaklaştırdı ellerini
Elleri deniz kokuyordu.
Kitabı aldı eline yine.
Elleri, esmer bir çocuğun;
Saçlarını okşarcasına,
Dolandı sayfaların arasında,
O sayfaya ilişti gözü.

Gece aralıksız sabaha akıyordu.
Arada bir durup yeniden,
Saatine bakıyordu.
Ve elleri hala deniz kokuyordu.
O sayfaya baktı,
Uzun bir nehir değildi çizdiği
İki damla yaş düştü gözlerinden
Doruqlardan kopup gelen çığ gibi tipki.
O iki damla yaş sonra
Ak, bir çift güvercinin dala konusu gibi
Sayfanın üzerine kondu
Sessizce ve mağrur.
Tuzlu gözyaşı damlalarının
Değdiği yer hafiften kabardı
Sayfadaki.
Ufacık penceresinden
Gökyüzüne baktı
Yıldızlar yerinde yoktu
Ne de ay
Korktu
Her şeyi bir anda unutmıştu;

Kır çiçekleri geldi gözlerinin önüne.
Anıların türkü söyleyerek
üzerinde dolanıp,
Bal topladığı kır çiçekleri,
Ve tüylü ayva sarısı bulutlar,
Çatal kuyruklu kırlangıç kuşlarının
Çıgıllıklar içinde uçtuğu mavi gökler.
Dağların doruklarında
Kayalıklarda esen rüzgar
Tenine değdi sanki
İçi soluklandı.
Sonra saniyeler içinde yurdunu dolandı.
Karadeniz'in yeşilinden topladı biraz
Zeytin ağaçları arasında dolandı Ege'de
Toroşlar'a baktı
Çukurova'dan
Doğunun kızgın güneşi yüzünü yaktı.
Uyandı düşünden,
Elindeki kitap yere düşünce.

Eğildi kitabı aldı yerden
Çabucak buldu o sayfayı
Çizdiği resme baktı
-iki damla gözyaşının ıslattığı yer çoktan kurumuştu-
“Nergis çiçeği” dedi sessizce.
Ömründe ilk defa gördüğü bir çiçekti sanki
Kalın kitabın o sayfasına çizdiği çiçek
Akşam üstü gördüğü düşündü
Ürperti ve korku yüreğinden uçup gitmişti
Ama hala hayranlık akıyordu gözlerinden
Ağladı...
Güneşin ilk ışıkları
Hücrenin küçük penceresinden içeri aktı
Hiç kimseye sormadan,
Davetsiz bir misafir gibi
Ve yüzüne vurdu
Gözlerinden yanaklarına süzülen damlalar
İnci taneleri gibi pırlı pırlı ışıldıyordu.

NİSAN GÜNEŞİ IŞIĞINDA TOPRAĞA DÜŞTÜLER

Nisan ayı içerisinde toprağa düşen şehitlerimizin çokluğu onları bu sayfada uzun uzun anlatmamızı engelliyor. Nisan ayı içerisinde ölümsüzleşen şehitlerimizi saygıyla anıyoruz. Tarih sırasına göre şehitlerimizin listesi aşağıdaki gibidir.

Ömer Naci Güven: 21 Nisan 1977, İstanbul'da sivil faşistler tarafından katledildi.

İsmail Hanoğlu: 20 Nisan 1978, İstanbul Gültepede sivil faşistler tarafından katledildi.

Cemal Ferhat: Nisan 1980, Dersim'de bıçaklı saldırıda katledildi.

Mehmet Beyhan: Nisan 1981, Siverek'te işkencede katledildi.

Yahya Kara: 10 Nisan 1981, Almanya'da iş kazasında yaşamını yitirdi.

Metin Karataş: 20 Nisan 1982, Dersim'de çatışmada katledildi.

Şerif Ahmet Aslan: Nisan 1984, Buca Hapishanesinde hastalık sonucu yaşamını yitirdi.

Ali Mete, Fecire Yıldırım, Müslüm Yıldırım: 21 Nisan 1987, Dersim'de çatışmada şehit düştüler.

Halil Çakıroğlu, Süheyla Dağdeviren, Munzur Keskin: 15 Nisan 1985, Erzincan'da çatışmada şehit düştüler.

Kemal Şahin: 11 Nisan 1988, Almanya'da hastalık sonucu yaşamını yitirdi.

Elif Külekçi: 12 Nisan 1998, Maraş'ta hastalık sonucu yaşamını yitirdi.

Davut Kirman: Nisan 1998, Ankara'da hastalık sonucu yaşamını yitirdi.

Seyit Külekçi, Doğan Altun: 14 Nisan 1999, Tokat'ta çatışmada şehit düştü.

Özgür Güler, Erol Özel: 21 Nisan 1999, Tokat'ta çatışmada şehit düştü.

Nergiz Gülmez: 11 Nisan 2001, İstanbul'da Ölüm Orucunda şehit düştü. Nergiz Gülmez Proletarya Partisinin Ölüm Orucu ilk şehidi olarak tarihe geçti.

Altınçağ yolunda ölümsüzleşenler unutulmaz

✓ *Altınçağ mücadelesinde verilen şehitlerimiz, geride bıraktıkları en güzel değerlerle geleceğimizi koparıp almamızın da teminatını oluşturuyorlar. Onları anmak ille de süslü kelimelerle onları anlatmakla olmaz. Onları anmanın cevabı onların bıraktıkları yerden mücadeleyi ne kadar ileriye taşıdığımız, değerlerimizi ne kadar tereddütsüzce koruduğumuza vereceğimiz cevapta gizlidir. Kimi zaman bir şehitimizle ilgili sayfalar dolusu yazılar yazabiliyoruz. Öne çıkan bir özelliğinden yola çıkarak devrimin militan kişiliğinin nasıl olması gerektiğini özelde o şehidimizin şahsında söyleyebiliyoruz. Kimi zaman da hakkında çok fazla bilgiye sahip olmadığımız bir şehidimiz hakkında fazla bir şey yazamıyoruz. Ya da her sayı yazdığımız bilgileri de tekrara düşülmesin diye daha kısa yazıyoruz.*

✓ *Ancak kesinlikle bu onu önemsemediğimiz, değer vermediğimiz anlamına gelmemelidir. Bütün şehitlerimizin bizim açımızdan değeri aynıdır. Tek fark bilgi akışındaki eksikliklerdir. Bunu gidermenin yolu da edindiğimiz bilgileri kolektifleştirmekten geçiyor. Yazılarda tekrara düşülmemesinin bir yolu da yeni bilgilerle, onları tanıyanlarla yapacağımız söyleşilerle bu sayfamızı daha zenginleştirmekten geçiyor. Burdan birkez daha okurlarımızdan bu yönlü katkılarını her zaman beklediğimizi tekrarlamak istiyoruz. Burada iki yoldaşımızı Halil Çakıroğlu ve Doğan Altun yoldaşlarımızı onları tanıyanların dilinden aktarmak istedik.*

“Devrim olacak ve bunda da benim katkım olacaktır”

Halil'i bize anlatır mısınız?

Haydar Çakıroğlu (Babası): Halil köyde doğdu. Biz köyden Mersin'e taşındık. İlkokulu ve Ortaokulu Mersin'de okudu. Okuldan sonra İstanbul'daki ağbisinin yanına çalışmaya gitti. Orda siyasetle tanışmış. Tutuklandı. Sonra mapustan kaçtı, sonra duyduk ki öldürmüşler. 95 yılının Nisan ayının 15'i idi. 24'ünde bize haberi verdiler. Memet ağbisi cenazesini almaya gitmiş, gömmüşler oradan çıkarıp getirdi.

Fatey Çakıroğlu (Annesi): Ortaokulu bitirdi, liseye gitmedi. Ağbisiyle İstanbul'da esnaflık yaptı. Birgün bana dediler ki Halil mahpustan kaçtı, belimi kırdı. Halil yamandı, mertti, sözünde duran biriydi. Halil bir arkadaşıyla* karakolu bombalamış. Onu da ağbisi gibi (Mehmet Ali Çakıroğlu) elimden aldılar, benim bağrımı yaktılar.

Siz bize Halil yoldaşla ilgili daha detaylı bir bilgi verir misiniz?

Mehmet Çakıroğlu (Ağbisi): Halil, 2 Ocak 1967 yılında köyde doğdu. Biz tabi aile olarak çok varlıklı bir aile değildik. 1975 yılında Mersin'e aile olarak yerleştik. 1980'e kadar beraber kaldık. 1980 yılında ben İstanbul'a yerleştim. Mehmet Ali üniversitede okuyordu. Halil de

benim yanımda çalışıyordu. 84'e kadar İstanbul'da tekstille uğraştık...Halil'i tekrardan Mersin'e gönderdim. Halil ilk olarak Mersin'de demir atölyesinde siyasetle tanıştı. Bu sırada Mehmet Ali de siyasi olaylardan dolayı okuldan atıldı. Mehmet Ali ile Halil'in aynı siyasette olmasını Mehmet Ali sağlamıştır diye bilinir. Ancak böyle değil. Mehmet Ali bir evde otururken, Halil'le siyaset konuştular. Sonradan baktılar ki aynı siyasettenler. Yoldaş olduklarını anladılar. Yani Mehmet Ali'den dolayı Halil siyasete girmedi. Halil tamamen demir işinde siyasetle tanıştı. Ama tesadüf müdür bilinmez, ikisi de aynı yerde buluşmuşlar.

Halil siyaset hayatında benim gördüğüm kadarıyla gerçekten de çok dürüst, ölümüne kadar her alanda olan, cesaretli, bir iş verildiğinde tek başına yapmaya çalışan biriydi. Müthiş bir inancı vardı devrime. “Devrim olacaktır ve bunda da benim katkım çok olacaktır” derdi. Tekrar Mersin'e döndüğümüzde Mehmet Ali tekrar okula gitti. Birgün Mersin'e gittik beraber. Baktım elinde dergi vardı Halil'in. Ben bunu görünce almak istedim, vermedi. Ben ver dedim. O sayfayı değiştirdi. “Burayı okuma şurdan başla” dedi. Dergiyi aldım baktım ki Mehmet Ali Ankara'da tutuklanmış. Halil bu süreçten sonra gittiğimiz yerlerde işlere çıkmamaya başladı. İşyerini ayırdık, ona bir halı dükkanı açtık. Birgün telefon geldi. Halil'in dükkanı açmadığını söylediler. Dükkana gittim. Dükkana not yazmış, “ben gidiyorum amacım yurtdışına çıkmaktır beni aramayın”...

Annemi ve babamı rahatlatmak için yurtdışı yazmıştı. 40 gün sonra Halil eve döndü. Birkaç yerden dönen senetlerimiz vardı ona “gidelim” dedim gitmedi. “Benim işim var” dedi. Birkaç gün sonra Cumhuriyet

Karakolu bombalanmıştı. Herkes Halil'in nerde olduğunu soruyordu. Halil ortalıkta yoktu. Sonuçta biz Halil'in bu olayın içinde olduğunu öğrendik. Birgün Halil'in İstanbul'da olduğu haberini aldık. Annemle beraber Halil'i görmeye gittik. Halil'i gördük, bir gece beraber olduk. Tekrar Mersin'e döndük. Halil birkaç arkadaşıyla bir yeri Göztepe Tekel Deposu'nu soyuyorlar. Sonrasında ara sokaklardan giderken bir ekip arabasıyla karşılaşılıyorlar. Ekip arabası bunlardan şüpheleniyor. “Dur” diyor. Halil'de silah var. Bu arada polis de ateş açınca ikisini yaralıyor. Başka bir polis Halil'in üzerine geliyor, Halil ateş ediyor ve araba köprüden uçuyor. Çembere almıyorlar ve sonuçta yakalanıyorlar. Yaralılar. Halil'in elinde bomba var. Halil bombanın pimini çekiyor. Polislerle pazarlığa başlıyor. Yaralı arkadaşını hastaneye götürmezlerse bombayı patlatacağını söylüyor. Basın gelene kadar böyle devam ediyor. Basın gelince bombayı veriyor. Hastaneye götürüyorlar. Orada sadece pansuman yapıyorlar. Daha sonra polisler onları alıp işkenceye götürüyor. Her tür işkenceden sonra ad bile vermiyor.

Bunu ıssız bir yere götürüyorlar. Kafasına silah dayayıp

“ya konuşursun ya da seni öldüreceğiz” deyip blöf yapıyorlar. O buna sloganlarla karşılık veriyor. Birşey öğrenemeyince tekrar geri götürüyorlar. Gözaltının 13. günü mahkemeye çıktı. Mahkemeyi reddetti. “Ben, TKP/ML'nin üyesiymi beni siz yargılayamazsınız.” diyerek mahkemeyi karıştırdı. Sonuçta ceza aldı. Her ziyaretine gidişimizde firar edeceğini söylüyordu. Sonuçta etti de. Firar ettikten sonra dağa çıktı. Nisan'ın 24'ünde bize telefon geldi. Halil'in şehit düştüğünü söylediler. Ben hemen kalkıp Halil'in cenazesini almak için yola çıktım. Tabi bir sürü zorluklarla karşılaştık. Erzincan'a vardık. Süheyla Dağdeviren'in ailesi de oradaydı. Bir sürü zorluktan sonra cenazeyi topraktan çıkarıp bize verdiler. İlk önce bana Munzur Keskin'in cenazesini getirdiler. Ben onun kardeşim olmadığını söyledim. Onu götürüp Halil'i getirdiler. Ben Munzur'un cenazesini de istedim vermediler. Süheyla'nın ailesi ile birlikte cenazeleri alıp yola çıktık. Onlar Süheyla'yı Dersim'e ben de Halil'i Mersin'e getirdim. Mersin'de her taraf tutulmuş, sonuçta cenazeyi toprağa verdik.

*(TMLGB'nin ilk şehidi Ahmet Şahin)

Ne için savaştığını bilen kadınlar kazanıyor

Kadınlar; emperyalist sistemin yarattığı kadın aldatmacasına karşı emekçi özünden yarattığı kadın bilinciyle savaşıyor. Irak'taki kadın attığı her taşın; bu sistemden bir hesap sorma ve başkaldırı olduğunu biliyor. Bunu yaşamı öğretti ona. Ve o, çocuklarına onurlu bir gelecek bırakabilmek için bunu yapıyor.

Geçen sayımızda emperyalist saldırganlığın bir yansıması olarak cephe arkasında emperyalizmin kadına biçtiği misyona, tanıklarıyla beraber değinmeye çalışmıştık. Bir meta olarak cephe arkasında kullanılan kadının, tüm bu saldırılara karşı savaşması gerektiğini ortaya koymuştuk. Bu yazımızda, haklı savaşlarda kadının rolünü işlemeye çalışacağız. Buna en yakın örnek ise **ABD saldırganlığına karşı Iraklı kadınların direnişidir.**

Savaşan, savaşırken örgürlenmiş Iraklı kadın, cepheye erkeklerle beraber savaşmaya başladı. Sadece televizyon karelerinden ve basından okuduğumuz veriler, örnekler bu savaşın nasıl şekillendiğini sunuyor.

Kadını cepheye iten bu itici güç nedir? Neden kadın savaşmaktadır? Geçen sayımızda yaz-

dığımız (seks kölesi olma, satılık alınma, göçe zorlanma...) tüm etkenler buna sebep olabileceken en önemli etkeni gözden kaçırmamalıyız. O da, **bu savaşın haklılığı ve meşruluğudur.** Haklı bir savaşın veriliyor olması sadece kadınları değil, Iraklı erkekleri hatta çevre ülkelerin halklarını da savaşmak için, cepheye gidebilmek için seferber etmiştir. **Irak halkı ve konumuz özelinde Irak kadını verdiği savaşın, direnişin haklılığını bilince çıkarmıştır.** Aslında Irak örgülünde yaşanan bu olgu tüm haklı savaşlar için yapılabilecek bir belirlemedir. Emperyalizme karşı verilen tüm savaşlar haklı ve meşrudur. **Bu haklı savaşın inanan bir bilinçle yapılamayacak hiçbir şey yoktur.** Bugün bize bunu Irak halkı kanıtıyor. Dün Kore, Filistin, Vietnam hal-

kının kanıtlandığı gibi. Iraklı kadın, cepheye giderken hem kendi özgürlüğü hem de ülkesinin özgürlüğü için savaş verdiğini bilmektedir. Bu bilinç onu en önlere savaşmaya itmiştir.

Kadını cepheye iten nedenleri biraz daha açalım. Aslında bu nedenleri açmanın yolu neye karşı savaştığımızı bilmemizi gerektirmektedir. Irak kadını, bizler; neye karşı savaş vermekteyiz? Ya da savaş sadece cepheye silah kullanmakla mı verilmektedir? Emperyalizme karşı savaşta; emperyalist sistemin halklara ve kadına bakış açısı sorularımızın da bir nevi cevabı olacaktır. Bu sistemin bakış açısına, vitrinde konu mankeni olan kadın bakış açısına "ben satılık değilim" demektir cevabımız. Emperyalizmin başlattığı saldırganlık savaşına ve savaşta kadının rollerine bakalım. Halktan tamamen kopuk, başta bir savaşı yönlendiren komutan (siz katil Bush'u anlayın) ve ardında paralı tuttuğu askerleri. Kadın ise yine reklamlarda, filmlerde en önde poz veriyor ya da süslü köpeklerini gezdiriyor. Efendisinin "sen düşünme ben senin yerine za-

ten düşünüyorum, yönetiyorum" anlayışının altında dünyadan kopuk yaşantısını sürüyor. Emperyalist sistem aynı anlayışı ülkedeki kitleler için de uyguluyor. Ülke insanları da efendisinin verdiği kararlardan bihaber yaşamını sürdürüyor. İşte bu nedenden ötürü emperyalist sistemin çıkardığı tüm savaşlar haksızdır ve hiçbir meşruluğu yoktur. Çünkü halk için değil, halka karşı yapılmaktadır ve cephe-

de o yüzden bir amaç uğruna savaşan g ö -

nüllü güçleri bulunmamaktadır. Hele ki kadınları. Irak kadını, Filistin kadını, Afganistan kadını bu nedenle savaşıyor ve bu şekilde savaştığı zaman ancak kazanacaktır. Meşruluğunu, gücünü, haklılığını emperyalist sistemin meşru olmayışından, bütün saldırısının haksız oluşundan alıyor. Kadınlar; emperyalist sistemin yarattığı kadın aldatmacasına karşı emekçi özünden yarattığı kadın bilinciyle savaşıyor. Irak'taki kadın attığı her taşın; bu sistemden bir hesap sorma ve başkaldırı olduğunu biliyor. Bunu yaşamı öğretti ona. Ve o, **çocuklarına onurlu bir gelecek bırakabilmek için bunu yapıyor.** Filistin intifadasının unutulmayacak isimlerinden biri var önünde örnek; Rachiel Corrie...

Panzerin altında kalanın aslında faşizmin gerçek yüzünün olduğunu biliyor O.

Clara Zetkin örneği var önünde Onun. Cepheye kadına "haklı savaşlar için savaşmaya, cepheye" çağrısı var önünde. Jan Darc'ın son çılgınlığı var önünde "özgürlük"... Ve binlerce kadın var önünde ona örnek olan. Onlardan öğreniyor Irak kadını ve savaşarak ilerliyor. Savaşarak güzelleşecek ve zafere ulaşacak...

Batman'da kadınlar

Batman Belediyesi Kadın ve Sosyal Dayanışma Merkezi ve Yaşamevi (BAKASOM) tarafından yapılan bir araştırmada, evliliklerin yüzde 56'sının aile kararı ve akraba evliliği olduğu belirlendi. BAKASOM Yöneticisi Sosyolog **Mehtap Gül**, ankette ortaya çıkan evlilik yaşının büyük oranda 20 yaşın altına kadar inmesinin, kadının psikolojik, fiziksel ve cinsel şiddet yaşamamasını kaçınılmazlaştır-

dığını söyledi.

Batman'da 1 yıldan beri faaliyet yürüten BAKASOM, son 6 ay içerisinde danışmanlık hizmeti verdikleri 65 kadın üzerinde bir anket yaptı. Ankete katılanların yüzde 43'ünü, yaş ortalaması 21-25 yaş grubu kadınlar oluşturdu. Kadınların yarısından fazlasının evli olduğu tespit edilen ankette, evliliklerin yüzde 56'sının aile kararı ve akraba evliliği olduğu belirlendi. Araştırma sonucunda özellikle genç kadınların aile içi geçimsizlik ile diğer ekonomik etmenlerin getirdiği psikolojik sorunlardan şikayet ettiği, bu konuda yardım talep ettiği ortaya çıktı.

'GENÇ KADINLAR GELENEKSEL YAPIYLA ÇATIŞIYOR'

Anket sonuçlarını değerlen-

diren BAKASOM Yöneticisi Sosyolog Mehtap Gül, yaşanan 15 yıllık çatışmalı ortamın kadınlarda toplumsal uyumsuzluğa yol açtığına işaret ederek, **"Batman'da yaşanan göç, şiddet, işsizlik, yoksulluk ve cinsiyet eşitsizliği gibi etmenler kadınların yaşam koşullarını gün geçtikçe ağırlaştırıyor. Ayrıca aile, çevre ve medya kışkıracı kalan kadın sorunları konusunda çözümsüzlüğe itiliyor"** diye konuştu.

Başvuruların büyük çoğunluğunda psikolojik sorunlar ve aile geçimsizliğinin ön plana çıktığına dikkat çeken Gül, yaş ortalamasının 20-25 arasında değişmesini ise genç kadınlarda çevre, aile ve mevcut geleneksel yapıyla yaşanan çatışmalara bağladı.

'ORTA YAŞ GRUBU FEODALİTENİN HAKİMİYETİ ALTINDA'

Başvuruların yaş dağılımında 41 yaş ve üzerinin olmadığına dikkat çeken Gül, bu yaşta kadınların genellikle sürdürdükleri yaşamı kanıksadığını ve yeni bir yaşam arayışı içinde olmadığını ifade etti. Bu yaş grubundan kendilerine başvuruların olmamasının sorun yaşamadıkları anlamına gelmediğini vurgulayan Gül, feodalitenin orta yaş grubunu kısmen hakimiyeti altına aldığını söyledi.

'ERKEN EVLİLİK KADINI ZORLUYOR'

Ankette ortaya çıkan evlilik yaşının büyük oranda 20 yaşın altına kadar inmesini de değerlendiren Gül, erken yaşta yapılan evliliklerde, kadının, psikolojik, fi-

ziksel ve cinsel şiddet yaşamamasının kaçınılmaz olduğuna dikkat çekti. Gül, ayrıca yaşanan ekonomik sıkıntıların da evli kadınların ruhsal sağlığı üzerinde olumsuz etkisi olduğunu ifade etti.

Kadını yaratan toplumsal sorunlardan en fazla etkilenen kesim olarak nitelendiren Gül, **"Toplumsal koşullar düşünüldüğünde kadınlar toplumun dezavantajlı kesimidir"** dedi.

Ağır geleneksel koşullar altında ataerkil sistemle barışık yaşamadığı için, toplumsal uyumsuzluk yaşayan kadının yeni bir yaşam arayışında olduğunu belirten Gül, "Anket sonuçları genel olarak değerlendirildiğinde, kadın, yaşadığı ağır yaşam koşulları altında eziliyor ve yeni yaşamın çelişmesini yaşıyor. Bu çelişki kadını arayışa yöneltiyor" diye konuştu. (DIHA)

Tohum Sanat'la Söyleşi

“‘Sanat için sanat’, ‘siyaset dışı sanat’ ya da ‘sınıflar üstü sanat’ diye bir şey yoktur. Sanatçı halkın önünde, üstünde değil yanında olmalıdır” diyen ve çalışmalarını Tarsus’ta yürüten Tohum Sanat Ekibi kendilerinin de sanatçı olarak bunu yapacaklarını belirtiyorlar.

Grubunuzu tanıtır mısınız, Kuruluş amaçlarınız nelerdir?

Grubumuzun adı Tohum Sanat. Şu anda daha çok çocuk oyunları oynuyoruz. Büyüklere yönelik de sosyal içerikli oyunlar tercih ediyoruz. Kuruluş amacımız kitlelerin ihtiyacı olan bilinci sanat yoluyla empoze etmektir. Tiyatro bir araç ise biz de bu aracı kullanarak en iyi şekilde kitlelerle buluşmalıyız. Sanat yoktan var olmaz; var olan pratikteki edinimlerle pratik-teori-pratik formülü ile meydana gelir. İşte biz de bu bağlamda tiyatro ile halkın gücünü, gereksinimlerini ve gerçekleri doğru olarak halka yansıtmak için varız.

Şu an ne gibi çalışmalarınız var, geleceğe yönelik hedefleriniz neler?

Şu anda yeni kurulmamızdan dolayı sadece tiyatro oyunları sergiliyoruz. Fakat sadece tiyatro ile kalmayacak tabii. Bunun yanı sıra halkoyunları, müzik dinletisi yönünde çalışmalarımız olacaktır. Tarsus çeşitli milliyetlerin iç içe olduğu bir kent. Devletin bu milletler üzerinde çeşitli asimilasyon politikaları var. Biz Tohum Sanat olarak bu çalışmalarını boşa çıkaracak ve milletlerin kendi kültürlerini yansıtabilme için zemin hazırlayacağız. Gelişen toplumsal olaylara karşı sanat yoluyla halkı bilinçlendirme ve onları harekete geçirme çalışmaları devam edecektir.

Tarsus’ta tiyatro ve sanat kültürü geri olmasına rağmen 10-15 taneye yakın tiyatro grubu var. Bunu nasıl değerlendir-

riyorsunuz?

Evet Tarsus’ta birçok tiyatro grubu var. Bu işin başında insanların tamamen kendi egolarını tatmin etme duygusu var. Çünkü bu grupların çoğu lise öğrencileri ve hayatlarında bir daha tiyatro oynamayacaklar, buna rağmen bu işi yapmaya çalışıyorlar. Bu bizi rahatsız ediyor. Dolayısıyla bu gruplara müdahale etmek gibi bir şansımız olmadığı gibi bu gruplar oyunlar çıkarıyorlar, oynuyorlar ve batıyorlar. Ama bu son süreçte Tarsus’ta 4-5 tane tiyatro grubu kaldı. Bu bizim için çok iyi. Çünkü biz bu işi ileriye düşünerek bunu meslek, iş ve sanatı alet olarak kullanacağımız için de çok avantajları var. Yozlaşmış bir tiyatro kültürü ile karşı karşıyayız ve bu, halkı olumsuz yönde etkiliyor. Çünkü amatörlerin çıkıp da sadece egolarını tatmin etmek için oyun oynamaya çalışmaları ve bu işi gerçekten yapamamaları tiyatro seyircisini olumsuz etkiliyor. Tabii bu bizim de sonraki koyacağımız oyunda tamamen baltalayıcı bir durum sergilemektedir. Çünkü bizim grubu diğer gruplarla aynı kefeye koyan bu kitle bizim de onlar gibi bu işi yapmadığımızı düşünecek. Fakat biz varlığımıza inanıyoruz. Ve bu doğrultuda gidiyoruz. Dolayısıyla da biz bu kitlenin yoz kültürden kurtulmasına çaba sarfedeceğiz ve gerçekten bir tiyatro kitleyi yaratmak için elimizden geleni yapacağız.

Tarsus’ta son zamanlarda tiyatro grupları üzerindeki baskılar ve kültür merkezinin çı-

kardığı zorluklar gündemde. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

Yukarıda da belirttiğim gibi var olan tiyatro grupları kendi egolarını tatmin etmek için çıkacakları oyun esnasında kültür merkezini kötü bir şekilde

de kullandılar ve yıprattılar. Ve kültür merkezi fiyatını yukarıya çekerek kitlelerin kültür merkezine gelmeleri engellenmiş oldu. Fakat grupların içerisinde biz ve bizim gibi amacı gerçekten tiyatro yapmak olan gruplar var. Ve biz de bundan fazlasıyla etkilendik. Ve böylece kültür merkezinde oyun oynamak imkansız duruma geldi.

Emperyalizmin ve ABD emperyalizminin özelde Irak ve genelde dünya halklarına yönelik saldırganlığını artırdığı günümüzde bir sanatçı olarak saldırganlık hakkında ne düşünüyorsunuz?

ABD’nin Irak üzerindeki politikalarını artık bütün dünya biliyor. ABD kan akıtarak Irak’ın petrolüne sahip olmak istiyor. ABD bir kriz içerisine giriyor ve bu krizden çıkış yolu olarak Irak’taki petrolere göz dikmiş durumda. Fakat bu süreçte ABD karşısında haklı ve direnen bir Irak halkı ile karşılaşmış ve ABD neye uğradığını şaşırılmış durumda. Ve ben inanıyorum ki Irak halkı yalnız değil-dir.

Dünyanın dört bir yanında emperyalist saldırganlığa karşı gösteriler, protestolar olurken, ülkemizdeki gösteri ve protestolar yeterli değil. Sizce bunun nedeni nedir?

Ülkemizdeki insanların bu konuda duyarsız olduklarına inanmıyorum. Fakat örgütsüz olmalarından kaynaklı insanlar tek başlarına olduklarını sanıyorlar. İnsanlar örgütlenmediği süre içerisinde bu böyle devam edecektir. Bunun yanında bir de protestoları, eylemleri örgütleyen demokratik kitle örgütleri ve sivil toplum örgütleri sistemle uzlaşma politikaları sonucu yeterince güçlü bir direniş sergilememeleri önemli bir etken.

Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Tabii var, sanat için sanat, siyaset dışı sanat ya da sınıflar üstü sanat diye bir şey yoktur. Sanatçı halkın önünde ve üstünde değil yanında olmalıdır. Ve savaşa gelince ABD emperyalizminin saldırganlığı bir vahşettir. Ve bunun için söylenecek tek bir şey var “Kahrolsun ABD emperyalizmi”. (Mersin)

Sabahattin Ali anıldı

Muhafif kimliğini cesurca ortaya koyan Sabahattin Ali katledilişinin 55. yılında çeşitli etkinliklerle anıldı.

Modern Türk Edebiyatının tanınmış öykücülerinden olan Sabahattin Ali, katledilişinin 55. yılında düzenlenen etkinliklerle anıldı.

Yapı Kredi Yayınları tarafından düzenlenen anma gecesine konuşmacı olarak Sabahattin Ali’nin kızı Filiz Ali, Yusuf Kurçenli, Doğan Hızlan ve Feridun Andaç katıldı.

Gecede annesinin ölümünden sonra kendisine bıraktığı sandıkta babasına ait olan belgeleri okuyan kızı Filiz Ali, bu belgelerden yola çıkarak babasının hayatını konu alan bir kitap yazacağını söyledi.

Sabahattin Ali’nin edebiyat aracılığıyla şiirlerde, öykülerde yaşadığını ifade eden Doğan Hızlan’ın ardından sö-

zü Feridun Andaç aldı. Andaç; “Ali’nin muhafif kimliğini çok cesurca göstermesi onun kendine olan güvenini anlamlı kılıyordu” dedi. Gecede son olarak konuşan yönetmen Yusuf Kurçenli, Sabahattin Ali’nin eserinden sinemaya uyarlanan “Gramafon Avrat” adlı filmle ilgili bilgi verdi. Etkinlik bu filmin gösterimiyle sona erdi. (İstanbul)

İşçi-köylü'den

EMPERYALİST SALDIRGANLAR YALANLARIYLA BAŞ BAŞA KALDILAR "ÖZGÜRLÜĞÜN" IRAK HALKINA GETİRDİĞİ: ÖLÜM, VAHŞET VE YIKIM!

Saddam diktatörünün "BM kararına uymadı" diye yok edilmesi gerektiğini savunan ABD haydutu ve suç ortakları, BM üyesi ülkelerin çoğunluğunun itirazına rağmen, Irak halkının üzerine bombalar yağdırmaya başladılar. Böylece "uluslararası hukuk" söylemi de özünde haydutlar hukuku olduğunu "güçlü" olan haydunun çıkarları gereği dilediği gibi davranma pratiğinde başka bir anlam ifade etmediği de bir kez daha açığa çıktı.

Tarihi tecrübelerle defalarca ispatlanan gerçek şu ki emperyalistler için hukuk, emperyalist çıkarları için kitleleri aldatmaya dönük bir maskedir sadece. Tıpkı bugün olduğu gibi istedikleri anda o maskeyi de çıkararak, tüm katliamcı iğrenç yüzlerini gösterirler. Açığa çıkan o iğrenç yüzlerinde gerçek amaçlarını görmek daha da kolaylaşıyor. Irak topraklarına "sonsuz özgürlük" kodlu operasyonla saldıran emperyalistler, kod adı "özgürlük" olan bu operasyonun gerçek yüzünün ölüm, vahşet, yıkım olduğu gerçeğini gizleyemiyorlar.

Emperyalistler Irak halkını "özgürleştirirken" öldürüyorlar. Pazar yerlerine "yanlışlıkla" akıllı füzeler düşüyor; kadın, çocuk, sivil demeden Irak halkı "özgürleştiriliyor"! Bundan dolayıdır ki geniş kitleler ABD haydutu ve suç ortaklarının gerçek amacının Irak halkını özgürleştirmek, Saddam rejimini devirmek değil, bölgedeki enerji kaynakları üzerinde denetim kurmak olduğunu ve saldırının Irak'la sınırlı kalmayacağı gerçeğini daha sıkça dile getirdiler getiriyorlar. Bu-

gün Irak halkı üzerine yağın bombalar, dünya barışı için esas tehdidin ABD emperyalizmi olduğunu bir kez daha belgeliyor. Nitekim ABD haydudu ve suç ortaklarının Irak'a saldırısından sonra dünyada yapılan kamuoyu yoklamaları bu gerçeği bir kez daha ortaya koymaktadır. Elbette ki gerçek durumun böyle olması Saddam diktatörünün ne masum ne de mazlum olduğunu göstermez. Sadece ve sadece bu somut sorunda, işgalcilerin işgalleri için ileri sürdükleri gerekçelerin gerçek amaçlarını gizlemeye dönük birer yalandan ibaret olduğunu gösterir. Ve yine bu somut durumda okun sivri ucunu işgalcilere yönelmek gerektiğini gösteriyor.

Evet, Irak bugün dünya barışı için bir tehdit değildir. Ama ABD politikalarına yön veren petrol şirketlerinin çıkarları önünde bir engel olabilir, çünkü dünya petrollerinin önemli bir bölümü Irak topraklarında bulunmaktadır. İçinde bulunduğumuz yüzyılda dünyada giderek azalan enerji kaynakları kaçınılmaz olarak bölgenin önemini de artırıyor. Bush ve diğer eski ve yeni petrol tekellerinin yöneticilerinin yaptıkları çılgınlıkları bu tablodan bağımsız düşünemeyiz. Bunun yanısıra ABD haydutu içinde bulunduğu ekonomik krizi bölgesel çatışmaları körükleyip silah tekellerine yeni pazarlar açarak krizin yükünü hafifletmeyi hedefliyor. Enerji kaynaklarının yoğun olduğu kadar dinsel-mezhepsel çelişkilerin, tarihsel düşmanlıkların yoğun olduğu Ortadoğu gibi bir bölgede yaratılan her çatışma tüm bölgenin hareketlenmesine ve aynı za-

manda silahlanmasına yol açıyor ve tüm emperyalist haydutlar bu nesnel zeminin sunduğu fırsatları en iyi şekilde değerlendirmektedirler. Nitekim yakın tarihimizde silah tekellerinin Ortadoğu ve yakın bölgelerinde silah sanayinde elde ettikleri kârlar küçümsenmeyecek bir boyuttadır.

Tüm bunlar bize ABD haydununun ve suç ortaklarının esas amacının Ortadoğu'daki enerji kaynaklarını denetim altına almak için bölgede gereken yeni düzenlemeleri yapmak olduğunu gösteriyor. Dolayısıyla bu emperyalist işgalin Irak'la sınırlı kalmayacağı, gerçeğe yakın bir düşüncedir. Tabi ki bu ABD haydununun bu hedefe ulaşması için yaptığı her çılgınlık, diğer emperyalist güçlerle arasındaki çelişkileri de derinleştirmektedir. Ezilenlerin ABD haydutuna karşı olan tepkileri ve nefreti giderek daha da derinleşti. Ama tüm bunlar ABD haydununun saldırganlığını engellemeyemedi. Tam tersine daha da pervasızlaştırdı. Bush katili, haydutların uluslararası kurumları olan BM, NATO, AB gibi örgütleri de işlevsiz hale getirmekle övünüyor. Tabi ki ortaya çıkan bu tablo emperyalistler arasındaki bu bloklaşma ve çelişkiler savaş sonrasında da azalmayacaktır.

ABD haydutu ve suç ortakları Irak işgaliyle birlikte Saddam rejimini devirebilirler çünkü askeri güçler açısından muazzam bir denge-sizlik söz konusu. Ama bu, Irak'ta hayalini kurdukları istikrarı sağlayacakları anlamına gelmez. Özellikle ABD'nin öngördüğü uşak koalisyona hükümeti uzun vadede Irak'ta istikrarı değil istikrarsızlığı üretir. Yine emperyalist işgalcilerin bölgeye yaydığı dehşet ve korku halkların öfkesinin daha da büyümesinin zeminini yaratır. ABD haydutu ve suç ortakları bu tepkileri azaltmak için Filistin sorununu da yeniden masaya yatırabilirler. Bölgede bunu yaparken uluslararası planda da özellikle ve bazı emperyalist ülkeleri savaş sonrasında sürece dahil edebilirler. Tüm bunlar imkan dahilinde olan

olgulardır.

Özetlersek:

a) ABD haydununun önderliğinde Irak'a yönelik sürdürülen bu emperyalist işgalin esas amacı bölgedeki petrol ve diğer enerji kaynaklarını ele geçirerek bölgede ve giderek dünyadaki egemenliğini pekiştirmeyi hedeflemektedir.

b) ABD bu hamleyle Ortadoğu petrollerine önemli oranda bağımlı olan Almanya, Fransa gibi ülkelerin ekonomik ve politik etkinlik ağını zayıflatarak, hatta belli oranda kendisine bağımlı hale getirmeyi hedeflemektedir.

Elbette ki bu durum yalnız söz konusu ülkeler için geçerli değildir. ABD bu hamleyle, Rusya ve Çin'i de tehdit etmeye çalışmaktadır.

c) Mevcut bu tablo emperyalistler arası çelişkileri ve bloklaşmayı giderek daha da su yüzüne çıkardı. Özellikle başını Fransa ve Almanya'nın çektiği bir kısım AB üyesi ülkeleri ile ABD arasında NATO noktasında çok somut çatışmalar yaşanmaktadır.

STRATEJİK UŞAK TC "KOALİSYONUN ORTAĞI"!

ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki ileri karakollarından biri olan faşist Türk devleti söylem düzeyinde de olsa, Özal döneminde sergiledikleri açık pervasızlığı, daha gizli, daha sinsî bir tarzda yürütmeye çalışıyor. Tüm sinsiliklerine rağmen uşaklığın yaratmış olduğu şekillenmiş ve sınıfsal konumları gereği gerçek amaçlarını ve pervasızlıklarını gizlemeyi de başaramıyorlar. AKP kurmaylarının yaptığı çelişkili açıklamalar, bir anlamda uşaklığın ve ekonomik olarak içinde buldukları krizin bir sonucudur.

TC'yi bu çelişkiler yumağı ve açmazlar içine iten nedenleri de birkaç başlık altında özetleyebiliriz. **Birincisi** TC derin bir ekonomik krizindedir. TC bu krizden çıkışını IMF ve özellikle ABD yardımına bağlamış durumdadır. **İkincisi** Irak Kürdistanı'nda uşak da olsa kurulacak bir Kürt devleti fobisi. **Üçüncüsü**, figüran

AKP hükümetinin oy tabanı tepki oylarının yanısıra esas olarak İslam etiketlidir. Hükümetin başı Tayyip ve suç ortakları geri kitlelerin dini duygularını istismar ederek, oylarını alarak hükümet olmayı başarmıştı.

İşte tüm bu çelişkiler yumağı içinde uşak TC utançça, ABD işgallerine yataklık ve tetikçilik yapmaktadır. Tezkereyi meclisten geçiren Tayyip, ABD haydununun topraklarımızda şu ana kadarki icraatlarına figüran meclisin kanalıyla "resmiyet" kazandırdı. ABD haydutu ihtiyaç duydukça ülke topraklarını karşı devrimci icraatları için kullanacağı açıktır. Kamuoyunun tepkileri, haksız savaşın gayri meşru ve ahlaksızlığı apaçık orta yerde dururken TC, ABD haydutu için işleyeceği suçun bedelini istiyordu. Eğer bugün emperyalist efendilerinden istediklerini alamamışlarsa bu, bu hainlerin savaşa karşı çıktıklarından dolayı değildir. Tam aksine Tayyip ve diğer uşak tayfası, hiçbir zaman "uşaklık yapmayacağız" demediler. Söyledikleri tek şey "biraz fiyatımızı artırsın" demek oldu. Nitekim 58. hükümetin başı ve şimdiki hükümetin Dışişleri Bakanı olan A. Gül, ABD Dışişleri Bakanı Powell'ın Ankara ziyareti vesilesiyle yaptığı açıklamada "biz de koalisyona üyesiyiz" diyordu. İşte limanları, havaalanlarını ABD haydunun denetimine sunan bu uşaklık zihniyetidir. Bir zamanlar, küçük Amerika olmayı düşleyen Türk egemen sınıfları ancak ABD'nin ileri karakolu olabildiler. Amerika TC'ye eskisi kadar ihtiyaç duymayabilir. Ama her halükarda TC stratejik ortaklıktan çok stratejik uşak kimliğini yitirmez.

Diğer bir anlatımla faşist diktatörlüğün rolü belli. Yani onun rolü uşaklığın çapı kadardır. Dolayısıyla Türk hakim sınıflarının ABD bölgede yürüttüğü karşı devrimci icraatlarda bizi hesaba katmak zorundadır vb. açıklamaları abartıldı. Bir uşak için sarf edilen beylik laflarıdır ki yaşanan pratik de bunu somut olarak kanıtlamaktadır.

Baştarafı Sayfa 32'de

Partimiz, rehber ideolojisi Marksizm-Leninizm-Maoizm'in sınıf mücadeleleri pratiğinden doğan ve yine bu savaşlar içerisinde kanıtlanan öğretileriyle donanmış olmanın paha biçilmez avantajını kullanma başarısını gösterme kararlılığındadır. Proletaryanın bilimsel ideolojisinin yol göstericiliğinden yararlanamamanın, onu savaşa yön verici olarak değerlendirmenin sonuçları, bizi asla razı olamayacağımız bir noktaya getirmiştir. **Bu kavrayış ve tespitle kendimize bakıyor, bu anlayış ve kararlılıkla geleceğe yöneliyoruz.**

Gerek dünya gerekse de ülkemizde sınıf çelişkinin alabildiğine derinleştiği, sınıf kavgasının hızla keskinleştiği, doludizgin bir süreci yaşamaktayız. Kendiliğinden kalkışmaların, kitlesel hareketlerin, uzun soluklu direniş ve çatışmaların birbirine eklemendiği bir kavga ortamı; birlik ihtiyacının kendini dayattığı atmosferde, cepheleşme ve saflaşma yaratmaktadır.

Tam da bu noktada, daha etkili olmanın, kalıcı mevziler elde etmenin anahtarı olarak örgüt ve önderlik sorunu ortaya çıkmaktadır. Bunlar olmadan ulaşılabilecek aşama, geçici başarılar elde etmenin ötesini göremeyecektir. Daha ileri eylemliliklerin, direnişlerin kotarılması, yıkılmaz mevzi ve barikatların oluşturulması, halk savaşı ve ayaklanma pratiklerinin yaşatılması, nihayetinde devrimlerin gerçekleştirilmesi ideolojik ve politik önderlik etrafında örgütlenmeye mümkündür. Bunun billurlaştırılmış ifadesi komünist partisidir.

Komünist partisi, iktidarı hedefleyen bir perspektifle yürür. Kitleleri devrime seferber etmek için çalışır. Yığınların enerjisinin düzene yedeklenmemesi ve açığa çıkan potansiyelin buna orantılı kazanımlar elde etmesi için uğraş verir. Sabırlı, iyi hesaplanmış adımlarla, durmadan, soluklanmadan ilerler.

İşçiler, Köylüler, Gençler;

24 Nisan 1972, İbrahim Kaypakkaya yoldaş önderliğinde kurulan partimizin doğum tarihidir. Partimizin kuruluşu, Mustafa Suphi yoldaş-

tan sonra, bu topraklarda yaşayan halkın kurtuluş iradesinin somutlanmasında ikinci tarihi hamledir. Türkiye devrimci hareketinde çığır açan manifesto olarak silah kuşanan partimiz, günümüze kadar onurlu ama bir o kadar da zorlu adımlarla savaş sürdürmüştür.

Dördü Genel Sekreter olmak üzere yüzlerce yoldaşımızın canını, binlercesinin

kezli ve büyük çaplı saldırısıyla yüz yüze olduğumuz günlerden, aylardan, yıllardan geçiyoruz. On yıllarca sürececek bir dönemin başlangıcındayız. **Bu süreç, emperyalist sisteme bugün için patronluk eden zorbalara nafil çarpınışları ve tükenişine sahne olacaktır. En güçlü görünmeye çalıştıkları anda, aciz hallere düşecekleri bir dönemin perdesini ara-**

lamışlardır.

Dünyamızın bütün kaynaklarını, insanlığın bütün değerlerini, yeryüzünün bütün canlılarını yok edecek bir çılgınlıkla kuduran, gözü dönmüş bir kâr hırsıyla saldıran emperyalizmin, hükmü tarihte çoktan verilmiş cezasını infaz etme göreviyle yüklü olan enternasyonal proletaryanın Türkiye'deki örgütlü öncü gücü olarak; üzerimize düşen

görevi yerine getirmenin bilinciyile yürüttüğümüz savaşı daha da şiddetlendirerek sürdüreceğiz.

Halk savaşının ateşini körükleyerek yürüyeceğiz. Halkımızın, dünya halklarıyla eşzamanlı sürdürdüğü anti-emperyalist direnişle somutlanan enerjisinin, Ortadoğu ve ülkemiz topraklarından emperyalist orduların def edilmesi şiarıyla devrim mücadelesine taşınabilmesi için seferber olacağız. **Partimizin bütün bu esaslı görevlerini yerine getirmede ve devrim mücadelesine önderlik etmede başarılı olabilmesi için, niteliğinin güçlendirilmesi ge-**

rektiği gündemiyle, sınıf, parti ve önderlik bilincini saflarımızda güçlü ve canlı tutacağız.

Ülkemizin bütün ezilenlerini, yoksulları ve emekçilerini, işgalci katliamcı emperyalist haydutlara, halk düşmanı faşist zorbalara ve her türden gericiilere karşı, partimiz önderliğinde saf tutmaya ve savaşıma çağırıyoruz!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

KAHROLSUN TARİHİN EN BÜYÜK İNSANLIK DÜŞMANLARINDAN ABD EMPERYALİZMİ!

IRAK HALKININ DİRENİŞİ, ABD EMPERYALİZMİNİN ÇÖKÜŞÜNÜ MÜJDELİYOR!

31 YILLIK SAVAŞIMIZIN RUHUYLA IRAK HALKININ DİRENİŞİNİ SELAMLİYORUZ!

YAŞASIN PROLETARYANIN SÖNMEZ MEŞALESİ TKP/ML VE ÖNDERLİĞİNDEKİ TİKKO, TMLGB!

YAŞASIN KOMÜNİZMİN REHBERİ MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

Türkiye Komünist Partisi / Marksist-Leninist Merkez Komite Siyasi Büro

Nisan 2003

kanını ve emeğini kattığı bir savaşın yoğurduğu ve çelikleştiği partimiz; yenilgilerle, darbelere, bir dizi ihanete ve tasfiyeciliğe karşın; onca sapmaya, hataya, eksiğe ve yanlışla karşın, Marksist-Leninist-Maoist özünü muhafaza etmiş, komünizmin bayrağını yere düşürmemiş, Türkiye işçi sınıfının tek temsilcisi olarak mücadelesini sürdüregelmiştir.

Demokratik Halk Devrimi'ni muzaffer kılp orada soluklanmadan sosyalizmi kucaklayacağımızı, sınıfsız topluma ulaşıncaya kadar ana güzergahımızdan sapmadan, özüne, ruhuna leke getirmeden yürüyeceğimizi, bu yıldönümü vesilesiyle bir kez daha ilan ediyoruz.

Emperyalizmin ABD mer-

işçi-köylü

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışları Müdürü: **Beşir KASAP**
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com

BÜROLAR

KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAKS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
ANKARA: MEŞRUTİYET MAH. KONUR SOK. NO: 14/24 KIZILAY/ANKARA TEL: (0312) 418 25 26 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAKS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0 536 558 45 04
BURSA: GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKMEN İŞHANI, NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 612 81 98
SAMSUN: KALE MAH., YUSUF KEPELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9., TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0535 454 22 50
TURHAL: YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-VERDİ SOK. 19/15 2. NOTER YANI TURHAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0533 414 65 54
MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT: 1 NO: 47 MERSİN CEP: 0543 434 12 53
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

“24 NİSAN 1972’DE ÇIĞIR AÇAN BİR MANİFESTODUR PARTİMİZ!”

Dünya emekçileri, yoksulları ve ezilenlerinin cepesinde, Türkiye proletaryasının öncü müfrezesi partimiz; ülkemizdeki misyonunu daha güçlü bir biçimde idrak etmeyi cisimleştirdiği 7. Parti Konferansı’nın ardından, birliğini pekiştirmenin, dirliğini sağlamlaştırmanın yarattığı potansiyelle, ileriye daha kararlı adımlarla yürümektedir.

Türk, Kürt, Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza;

Partimizin 31. kuruluş yıldönümünü; emperyalizmin Irak halkı şahsında dünya halklarına yönelik giriştiği hunharca katliam ve saldırı şartlarında; Irak halkının işgalci çapulcuların en ileri teknolojiyle donanmış yüksek ateş gücüne karşı direnişi ve ezilen sömürülen yığınların dünya çapında yarattığı anti-emperyalist öfke selinin coşkusuyla kutluyoruz.

Varlık ve mücadele sebebi-

mizin, devrim ve komünizm kavgasındaki ısrarımızın haklılığının yakıcı bir biçimde kanıtlandığı günümüz koşullarında, halkların katledilmesinden duyduğumuz acı, sınıfsal kinimizi biliyor, savaş azmimizi körüklüyor.

Dünya emekçileri, yoksulları ve ezilenlerinin cepesinde, Türkiye proletaryasının öncü müfrezesi partimiz; ülkemizdeki misyonunu daha güçlü bir biçimde idrak etmeyi cisimleştirdiği 7. Parti Konferansı’nın ardından, birliğini pekiştirmenin,

dirliğini sağlamlaştırmanın yarattığı potansiyelle, ileriye daha kararlı adımlarla yürümektedir.

Bu atılım; dünyayı sosyalizm lehine dönüştürecek ve sınıfsız topluma yol alacak yegane güç olan proletaryanın biricik silahı olan örgütünün bu rolü layıkıyla oynayacak bir niteliğe kavuşturulmasını hedeflemektedir. Çünkü biliyoruz ki, **örgütlenmemiş, doğru ve güçlü bir örgüt yaratamamış halkların, kurtuluş savaşlarını zaferle noktalaması, devrimleri başarması, hatta etkin direnişler**

gerçekleştirebilmesi olanaklı değildir.

Doğru tarzda inşa edilmiş, doğru politikaların yön verdiği örgüt, Proletarya Partisidir. Bu parti, işçi sınıfı ve önderliğindeki halkların olmazsa olmaz bir silahı olarak en ileri düzeyde kavranılan ve bilince kazınan bir gerçeklik olma durumundadır. Bu bilincin gereği, partimiz, otuz yılı aşkın bir dönemin sonucunu elde ettiği deney ve birikimi azami oranda kullanma yöneline girmiştir. **Amacımız, etkin ve süreklileştirilmiş bir**

savaşa kumanda edecek kapasiteyi yaratmaktır.

Bu yönelim; yaşadığımız bütün olumsuzluklarda, demokratik halk devrimi yolunda yeterli bir ilerleme gösteremeyişimizde, hedeflerimizden sapma tehlikeleri atlattığımızda çok ciddi roller oynayan, parti bilincindeki kırılmaları gidermeyi ve her türlü zaafı arınma ile savaşı geliştirmede tek geçerli yol olan **kitlelerle bütünleşmeyi** içermektedir.

Devamı 31’de